Έτος ΙΔ'

Τεύχος 313ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ



Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ κατώτεροι ὑπάλληλοι τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ὑποβάλλουν εὐλαβῶς εἰς τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλέα ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ὀνομαστικῆς ἑορτῆς Του, διαπύρους εὐχὰς ὑπὲρ πολυχρονίου βασιλείας καὶ δράττονται τῆς εὐκαιρίας νὰ διαδηλώσουν τὴν βαθυτάτην ἀφοσίωσίν των πρὸς τὸν λαοφιλέστατον Ἄνακτα.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΤΜΗΜΑ ΜΕΛΕΤΩΝ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΙΟΥ 12 – ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΙΔ΄. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΙΟΥΝΙΟΥ 1966 | ΤΕΥΧΟΣ 313

ΝΟΜΙΚΑΙ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως καὶ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτ. Σχ. Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ ΕΠΙ ΤΑΣ ΠΟΙΝΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

I. Γενικῶς.

Ἀκόμη δὲ καὶ τὰς ποινὰς κατὰ τῆς περιουσίας ἐπηρέασεν ἡ χριστιανικὴ φιλολογία, ἰδίως δ' ἀφ' ἑνὸς ἐν ὄψει τῆς δικαστικῆς ἐπιμετρήσεως, διότι θὰ ἔπρεπεν αὗται νὰ ἐπιμετρῶνται ἀναλόγως τῆς περιουσιακῆς καταστάσεως τοῦ καταδικαζομένου, ἀφ' ἑτέρου δ' ἐν ὄψει τῆς ποικιλοτρόπου ὑποβοηθήσεως τῶν διὰ χρέη κρατουμένων πρὸς ἀπελευθέρωσιν.

II. Θέμα ἐπιμετρήσεως.

1. Τὸ πρῶτον θέμα δὲ τῆς ἐπιμετρήσεως ἐξεπήγασεν ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς παρατηρήσεως τοῦ Κυρίου περὶ τῶν βαλλόντων δῶρα εἰς τὸ γαζοφυλάκιον:

«Ἀναβλέψας δὲ εἶδε τοὺς βάλλοντας τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον πλουσίους. Εἶδε δὲ καί τινα χήραν πενιχράν, βάλλουσαν ἐκεῖ δύο λεπτά, καὶ εἶπεν. Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα ἡ πτωχὴ αὕτη πλεῖον πάντων ἔβαλεν. Ἅπαντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ, αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἅπαντα τὸν βίον, ὃν εἶχεν, ἔβαλε».

«Καὶ καθίσας ὁ Ἰησοῦς κατέναντι τοῦ γαζοφυλακίου ἐθεώρει, πῶς ὁ ὄχλος βάλλει χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον. Καὶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλλον πολλά. Καὶ ἐλθοῦσα μία χήρα πτωχὴ ἔβαλε λεπτὰ δύο, ὅ ἔστι κοδράντης. Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγει αὐτοῖς, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ πλεῖον πάντων βέβληκε τῶν βαλόντων εἰς τὸ γαζοφυλάκιον. Πάντες γὰρ ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον. Αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν ἔβαλεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς».

2. Εὐστόχως δ' εἰς τὴν σκέψιν ταύτην ἀνεφέρθη καὶ ὁ Κ. Γ. Γαρδίκας ἐν τῇ «Σωφρονιστικῇ» του.

III. Θέμα ὑποβοηθήσεως κρατουμένων διὰ χρέη πρὸς ἀπελευθέρωσιν.

1. Ἀφ' ἑτέρου δ' ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ὑποβοηθήσεως τῶν ἕνεκα περιουσιακῶν χρεῶν κρατουμένων τὸ χριστιανικὸν μήνυμα ἐπανειλημμένως ἀπηύθυνε πρόσκλησιν πρὸς ἀρωγὴν των χάριν τῆς ἀπελευθερώσεως αὐτῶν.

2. Καὶ δὲν πρόκειται μόνον περὶ τῆς γενικῆς προσκλήσεως πρὸς ἐλεημοσύνην: «Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται».

Διότι ὑπάρχει καὶ ρητὴ πρόσκλησις πρὸς συμπαράστασιν τῶν κρατουμένων ἐν τοῖς Ἱεροῖς Κειμένοις:

«Ἐν φυλακῇ ἤμην καὶ ἤλθατε πρός με». «Κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν».

ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΙΝ ΚΑΙ ΠΡΟΩΘΗΣΙΝ ΕΙΔΙΚΩΣ ΤΗΣ «ΑΝΤΙΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ» («ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ»)

Ι. Διείσδυσις τῆς χριστιανικῆς ἠθικῆς διδασκαλίας ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς προλήψεως τῆς ἠθικῆς κοινωνικῆς νόσου τῆς ἐγκληματικότητος διὰ διαμορφώσεως εἴδους «Ψυχικῆς καὶ Ἠθικῆς Ὑγιεινῆς τῆς κοινωνίας».

Ἐν συνεχείᾳ ἡ χριστιανικὴ φιλολογία ἀνέπτυξε τὴν διδασκαλίαν τοῦ Κυρίου ἐν ὄψει τῆς διαμορφώσεως κλίματος καὶ ἀτμοσφαίρας ζωῆς τῶν ἀνθρώπων ψυχικῶς καὶ ἠθικῶς ὑγιοῦς, μὴ ἐπιτρεπούσης τὴν ἀνάπτυξιν τῶν παθογόνων αἰτίων τῆς ἐγκληματικότητος ἢ ἄλλης ἀναλόγου σαπρίας (εἶδος «Ψυχικῆς καὶ Ἠθικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Παιδαγωγικῆς»).

ΙΙ. Εἰδικὰ θέματα τῆς Χριστιανικῆς «Κοινωνικῆς Ὑγιεινῆς».

1. Ἡ ὕπαρξις τοῦ Θεοῦ:

Καὶ ἐν πρώτοις ἡ χριστιανικὴ φιλολογία καὶ ἡ ὑπὸ ταύτης ἐμπνεομένη ἀνθρωπίνη ἐπιστήμη ἐχάρισεν εἰς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων τὴν ἀπόδειξιν καὶ τὴν πεποίθησιν περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ καὶ μετ' αὐτῆς ἐσκόρπισεν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην καρδίαν τὴν λύτρωσιν ἀπὸ τῆς ἀγωνίας τοῦ σκεπτικισμοῦ, ὅστις δημιουργεῖ τὰς νευρώσεις καὶ τὸ φρενοκομεῖον, τὴν ἀπελπισίαν καὶ τὴν αὐτοκτονίαν, τὴν ὑποδούλωσιν εἰς τὰς αἰσθητικὰς ἀπολαύσεις καὶ τὴν ἀνηθικότητα, τέλος δὲ τὸν ἀλληλοσπαραγμὸν καὶ τὴν ἐγκληματικότητα.

2. Ὁ Θεὸς πατήρ. Ὁ ἄνθρωπος τέκνον τοῦ Θεοῦ:

Κατὰ δεύτερον λόγον ἡ χριστιανικὴ φιλολογία ἐχάρισεν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην καρδίαν τὴν ἀποκάλυψιν ὅτι εἶναι τέκνον τοῦ Θεοῦ καὶ μετ' αὐτῆς ἐσκόρπισεν εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος τὴν ἐμπιστοσύνην, τὴν ἀσφάλειαν, τὸ θάρρος καὶ τὴν χαράν, διότι αἰσθάνεται ὅτι ὑπάρχει εἷς φιλόστοργος καὶ τρυφερὸς παντοδύναμος καὶ πανάγαθος Ἐπουράνιος Πατήρ, ὅστις εἶναι ἕτοιμος νὰ ἀκούσῃ τὴν φωνὴν πάσης ψυχῆς τοῦ ἀνθρωπίνου τέκνου του, ἀνατεινομένης πρὸς αὐτόν. «Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν».

Πρόκειται περὶ τῆς συναντήσεως τοῦ πεπερασμένου ἀνθρώπου μετὰ τοῦ Ἀπείρου Πατρικοῦ πνεύματος.

Μεταφέρομεν τὴν ὑπέροχον ἀνάπτυξιν τοῦ θέματος ἐκ μέρους τοῦ καθηγητοῦ τῆς φιλοσοφίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Κολωνίας Γιοχάννες Χέσσεν:

«Τὸ νὰ εἶναί τις τέκνον τοῦ Θεοῦ σημαίνει ὅτι ὁιοῖ καὶ κατέχει τὸν Θεὸν ὡς πατέρα. Σημαίνει ὅτι ἐντὸς τῆς καρδίας ἔχει τὴν μακαρίαν βεβαιότητα ὅτι εἰς τὴν κυβέρνησιν τοῦ κόσμου ὑπάρχει μία δύναμις, τῆς ὁποίας τὸ βαθύτατον ὄνομα εἶναι «ἀγάπη», τῆς ὁποίας ἡ βαθυτάτη φύσις καὶ οὐσία εἶναι μία καλωσύνη, ἡ ὁποία ρέει ὡς δροσερὰ πηγὴ καὶ ὡς ποταμὸς καὶ ἡ ὁποία ἀκτινοβολεῖ. Τὸ νὰ εἶναι τις τέκνον τοῦ Θεοῦ σημαίνει ὅτι οὗτος αἰσθάνεται ὅτι εἶναι βυθισμένος εἰς τὴν ἀγάπην αὐτήν, ἀναπνέει ἐντὸς τῆς ἀτμοσφαίρας τῆς πατρικῆς καλωσύνης τοῦ Θεοῦ, ζῇ ἐντὸς τῆς καρδίας τοῦ Θεοῦ».

«Ὅταν ἐστάθην ἐνώπιον τῶν αἰωνίων ὀρέων, τὰ ὁποῖα κηρύττουν τὴν δόξαν τοῦ Αἰωνίου, ὅταν ἀντίκρυσα τὴν ἀπέραντον θάλασσαν, τῆς ὁποίας ἡ ἀπέραντος ἔκτασις ἐπιτρέπει εἰς ἡμᾶς νὰ διαισθανθῶμεν τὸ ἄπειρον τοῦ Θεοῦ. Ὅταν εἰς ὥρας γαλήνης ἔστρεψα τὸ βλέμμα μου εἰς τὸν ἔναστρον οὐρανὸν καὶ κατελήφθην ὑπὸ εὐλαβοῦς δέους ἐνώπιον τοῦ μεγαλείου τοῦ παντοδυνάμου Δημιουργοῦ, τότε κατενόησα, τί σημαίνει: ὁ ἄπειρος Θεός, ὁ κραταιὸς καὶ ὑψηλός, ὁ πανάγιος, ἐνώπιον τοῦ Ὁποίου αἱ «ἀρχαὶ» προσφέρουν τὴν προσκύνησιν καὶ λατρείαν των καὶ αἱ «δυνάμεις»:

τρέμουν, Αὐτὸς ἀγαπᾷ ἐμέ, ἐμέ, ὁ ὁποῖος εἶμαι ἓν δημιούργημα, γεννηθὲν ἐκ τοῦ χώματος, ἐμέ, ὁ ὁποῖος εἶμαι ἐνώπιον Αὐτοῦ ἓν μηδέν, καὶ μία ἀπαξία.

Καὶ πῶς Οὗτος μὲ ἀγαπᾷ; Περισσότερον ἀπὸ ὅ,τι οἱοσδήποτε ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς μὲ ἔχει ἀγαπήσει ποτέ, μὲ ἀγαπᾷ καὶ θὰ μὲ ἀγαπήσῃ· περισσότερον ἀπὸ ὅ,τι ἐγὼ ἀγαπῶ καὶ δύναμαι νὰ ἀγαπῶ τὸν ἑαυτόν μου. Μὲ ἀγαπᾷ τόσον, ὅσον δύναται ὁ ἄπειρος Θεὸς νὰ ἀγαπᾷ.

Τὸ αἴσθημα ὅτι εἴμεθα τέκνα τοῦ Θεοῦ σημαίνει ὅτι ἔχομεν τὴν μακαρίαν γνῶσιν ὅτι ἀγαπώμεθα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κατὰ τοιοῦτον τρόπον. Δι' αὐτὸ τὸ αἴσθημα τῆς θείας υἱοθεσίας σημαίνει λύτρωσιν».

3. Ὕ π α ρ ξ ι ς Θ ε ί α ς Π ρ ο ν ο ί α ς:

Ἐν συνεχείᾳ ἡ χριστιανικὴ φιλολογία ἀπεκάλυψε εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου ὅτι πρέπει μὲν νὰ ἐργάζηται καὶ νὰ ἀγωνίζηται ἐν τῇ ζωῇ του, ἀλλὰ πάντως μετ' ἠρεμίας καὶ χωρὶς νὰ φοβῆται καὶ νὰ ἀγωνιᾷ, διότι ὑπάρχει Θεία Πρόνοια, ἥτις τὸν ἀγαπᾷ, τὸν παρακολουθεῖ καὶ τὸν προστατεύει. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν δὲ ταύτην διαφωτίζει τὸν ἄνθρωπον ὅτι πρέπει νὰ μὴ ὑποδουλώνηται εἰς τὴν μέριμναν καὶ εἰς τὸν μαμωνᾶν, ἅτινα ὁδηγοῦσι τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν κυριολεκτικῶς εἰς κατασυντρίβουσαν ἀγωνίαν.

«Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς». «Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπείρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά». «Καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ, πῶς αὐξάνει. Οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ νήθει. Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἓν τούτων. Εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ, σήμερον ὄντα, καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι; Μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες: Τί φάγωμεν ἢ τί πίωμεν ἢ τί περιβαλώμεθα; Πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ. Οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρήζετε τούτων ἁπάντων. Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσονται ὑμῖν».

Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην ὁ ἄνθρωπος οὐδέποτε ἐπιτρέπεται νὰ ἔχῃ τὸ συναίσθημα τοῦ φόβου, διότι αἰσθάνεται ὅτι τὸν παρακολουθεῖ εἰς στοργικὸς «ὀφθαλμός, ἓν χαμόγελον, ἓν συμπονοῦν πρόσωπον», ἡ Θ ε ί α Π ρ ό ν ο ι α.

Καὶ βεβαίως ἀναμφιβόλως ὑπάρχουσιν ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ ζωῇ συμφοραὶ βαρυαλγεῖς, οἰκονομικαὶ καταστροφαί, νόσοι σωματικαὶ καὶ ψυχικαί, θάνατοι προσφιλῶν προσώπων, θρίαμβοι ἀδικιῶν, ἐποχαὶ δημιουργοῦσαι ὀδυνηρὰ ἠθικὰ καὶ ψυχικὰ τραύματα, καθ' ἃς τὰ πάντα φαίνονται ὅτι συνώμοσαν, ἵνα καταστρέψωσι τὴν ὑστάτην ἀνθρωπίνην ἐλπίδα καὶ ἀλλεπαλλήλως μίαν πρὸς μίαν ἁπάσας τὰς εὐτυχίας τοῦ ἀνθρωπίνου πλάσματος, περιστάσεις, αἱ ὁποῖαι κατέβαλον ὁλόκληρον τὸ ἀνθρώπινον θάρρος καὶ ἐκλόνισαν ἴσως τὰς ἁγιωτέρας ἡμῶν πίστεις καὶ πεποιθήσεις.

Οὐχ ἧττον ὅμως ἀπὸ τῆς ἄλλης πλευρᾶς δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι λησμονοῦμεν τὴν Θείαν Πρόνοιαν εἰς ἐποχάς, καθ' ἃς ἀμέριμνοι διαβιοῦμεν ἐν μέσῳ εὐτυχῶν, εἰρηνικῶν καὶ γαληνιαίων περιστάσεων; Ὁμοίως δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι συναντῶμεν εἰς τὴν ζωὴν ἡμῶν ἐπανειλημμένως ἀπροόπτους ἐπεμβάσεις, αἵτινες ἐξήγαγον ἡμᾶς ἐκ δεινῶν ἀπελπισιῶν καὶ ἐξ ὀδυνηρῶν καταστροφῶν, καθ' ἃς ἔκπληκτοι ἀντικρύζομεν τὸν εὐεργετικὸν δάκτυλον τοῦ ἐπουρανίου Πατρός; Ὡσαύτως δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι πλειστάκις γεγονός τι, ὅπερ ἐφάνη εἰς ἡμᾶς ὡς κακὸν καὶ δεινὸν ἀνεπανόρθωτον, ἐν συνεχείᾳ μετεβλήθη εἰς πηγὴν καλοῦ καὶ ὡδήγησεν εἰς αἰσιόδοξον ἐξέλιξιν; Ἐπίσης δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι πολλάκις αἴτημα ποθητὸν τῆς ψυχῆς ἡμῶν, ὑπὲρ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ ὁποίου εἰργάσθημεν, ἐπονέσαμεν, ἐκλαύσαμεν καὶ προσευχήθημεν, ἐν τοσούτῳ ὅμως δὲν κατωρθώσαμεν νὰ τὸ φέρωμεν εἰς πέρας, ἐκ τῶν ὑστέρων ὅμως,

καὶ ἐν τῇ πορείᾳ τῶν πραγμάτων ἐδείχθη ὅτι, ἐὰν τοῦτο ἐπραγματοποιεῖτο, ἤθελε σκορπίσει εἰς ἡμᾶς δυστυχίαν; Ὁμοίως δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι μεγάλα δυστυχήματα ἀπέβησαν τελικῶς σωτήρια διὰ τὴν ψυχικὴν καὶ ἠθικὴν ἀνόρθωσιν ἡμῶν;

Καὶ ἵνα ὁμιλήσωμεν, ἀπὸ συμφώνου πρὸς τὸν ἤδη μνημονευθέντα ὑπέροχον καθηγητὴν τῆς Φιλοσοφίας Ιοχοννες Χέσσεν, πρέπει νὰ ἀναγνωρίσωμεν ὅτι «ἡ ἰδία ἡ ζωή, μὲ τὰ ὕψη καὶ τὰ βάθη της, μὲ τὰς ἐξάρσεις καὶ τὰς καταπτώσεις της μᾶς φέρει εἰς ἐπικοινωνίαν μὲ τὸν Θεόν! Ὅλως ἰδιαιτέρως αἱ σκληρότητες καὶ ἀντιξοότητες τῆς ζωῆς, οἱ πόνοι καὶ τὰ κτυπήματα τῆς μοίρας ἔχουν ὡς σκοπὸν νὰ τοποθετήσουν τὴν ψυχήν μας ἐνώπιον τῆς πραγματικότητος τοῦ Θεοῦ. Ὅταν ἡ μοῖρα μας δίδῃ κτυπήματα, ὅταν βαθὺς πόνος ἀνασκάπτῃ τὴν ψυχήν μας, τότε κατανοοῦμεν ἀκόμη περισσότερον τὸ πεπερασμένον καὶ τὴν ἀσθένειάν μας, τὴν μικρότητα καὶ τὴν μηδαμινότητά μας. Τὸ αἴσθημα ὅτι εἴμεθα δημιουργήματα, γίνεται εἰς ἡμᾶς ζωντανὸν καὶ μᾶς ὠθεῖ μέσα εἰς τὴν ἀδυναμίαν μας νὰ ζητήσωμεν ἀρωγὴν ἀπὸ μίαν δύναμιν, ἡ ὁποία σημαίνει δι' ἡμᾶς σωτηρίαν, βοήθειαν». Τέλος καταλήγομεν ὑποσημειοῦντες ὅτι βεβαίως ὁ πεπερασμένος νοῦς τοῦ ἀνθρώπου δὲν δύναται νὰ ἀντικρύσῃ ἀπὸ προοπτικῆς καὶ νὰ ἐκτιμήσῃ ἀξιολογικῶς τὴν συνάφειαν καὶ τὸ σχέδιον τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς καὶ τὴν ὑψηλὴν σοφίαν τῆς Θείας ἐπεμβάσεως.

«Ὦ βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ. Ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ. Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου. Ἢ τίς σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο; Ἢ τίς προέδωκεν αὐτῷ καὶ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ; Ὅτι ἐξ αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα. Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας».

4. Ἡ αἰωνιότης καὶ ἀθανασία τῆς ψυχῆς. Ἡ ἀληθὴς σημασία τοῦ γηίνου θανάτου:

Ἐν συνεχείᾳ ἡ χριστιανικὴ φιλολογία ἐχάρισεν εἰς τὸ κατεχόμενον ὑπὸ τῆς φοβίας τοῦ θανάτου γένος τῶν ἀνθρώπων τὸ ὕψιστον θάρρος καὶ τὴν ὑψίστην λύτρωσιν διὰ τῆς ἀποκαλύψεως ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη ψυχὴ εἶναι ἀθάνατος.

«Ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρός, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα». «Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θάνατον πατήσας καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος».

Καὶ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην ἐρωτῶμεν, ὁ φοβερὸς καὶ τρομερὸν οὗτος θάνατος, ὁρώμενος ἀπὸ χριστιανικῆς σκοπιᾶς, εἶναι ἀρά γε ἀνεπανόρθωτος μηδενισμὸς καὶ φρικῶδες γεγονός; Ἢ μήπως εἶναι ἀντιθέτως ἄπειρος εὐτυχία, ἐὰν ἀναλογισθῇ τις ἁπλῶς καὶ μόνον ὅτι δι' αὐτοῦ θὰ μεταβῶμεν εἰς τὴν οὐρανίαν κατοικίαν τῆς ἄλλης ζωῆς, καθ' ἣν θὰ ζῶμεν πλέον αἰωνίως ἐν τῷ περιβάλλοντι τοῦ ἀγαπῶντος ἡμᾶς Ἀπείρου Ἐπουρανίου Πατρὸς καὶ ἐν ᾗ θὰ ἐπανασυναντήσωμεν προσφιλεστάτας θανούσας ὑπεραγαπητὰς ὑπάρξεις γονέων, τέκνων, συζύγου, ἀδελφῶν, φίλων ἢ ἄλλων, τοὺς ὁποίους ἐνομίσαμεν ὅτι διὰ παντὸς ἀπωλέσαμεν καὶ μεθ' ὧν τοῦ λοιποῦ θὰ συζῶμεν ἀτελευτήτως καὶ αἰωνίως χωρὶς νὰ ἔχωμεν πλέον τὸν φόβον καὶ τὴν ἀγωνίαν ἑνὸς ὀδυνηροῦ ἀποχωρισμοῦ ἀπ' αὐτῶν;

«Ὑμεῖς λύπην μὲν νῦν ἔχετε. Πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν» διακηρύσσει τὸ Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην (ις' 22).

Καὶ ἵνα ὁμιλήσωμεν ἀπὸ συμφώνου πρὸς τὸν Hans Thoma, ὅστις ἐξέφρασε τὴν χριστιανικήν του πίστιν διὰ τὴν ἀνθρωπίνην ἀθανασίαν καὶ τὸ νόημα τοῦ θανάτου διὰ τῶν ἑπομένων θαυμασίων στοχασμῶν:

«Τὸ πῶς θὰ γίνῃ τὸ μυστηριῶδες αὐτὸ γεγονὸς εἶναι ἄγνωστον εἰς ἡμᾶς. Ἴσως ὁ πανάγαθος Δημιουργὸς μᾶς τὸ ἔχει ἀποκρύψει διὰ νὰ μᾶς κάμῃ ἔκπληξιν κατὰ

τὴν ἡμέραν τῆς μεταβολῆς, ὅπως εἷς ἐπίγειος πατὴρ θέλει νὰ κάμῃ ἔκπληξιν εἰς τὰ παιδιά του κατὰ τὴν ἑσπέραν τῶν Χριστουγέννων... Διὰ τὸν προαιώνιον Θεὸν φυσικῶς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχουν ἐκπλήξεις. Ἴσως οὗτος δι' αὐτὸ ἔχει ἐπιφυλάξει αὐτὰς διὰ τὰ παιδιά του. Ἐπίσης ἴσως δὲν εὐχαριστεῖται, ὅταν ἡμεῖς συμπεριφερώμεθα μὲ πολλὴν περιέργειαν. Τοιουτοτρόπως οὐδὲν ἄλλο ἀπομένει εἰς ἡμᾶς παρὰ μόνον τὸ νὰ ἱστάμεθα ὡς παιδιὰ ἐνώπιον τοῦ αἰωνίου μυστικοῦ, ἀναμένοντες καὶ πιστεύοντες ὅτι τοῦτο ἔχει μέσα του κάτι, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀνεκφράστως ὡ ρ α ῖ ο ν».

Ἐξ ἄλλου, ὡς παραστατικῶς ὑπεγραμμίσθη ὑπὸ τοῦ σοφοῦ καὶ διακεκριμένου καθηγητοῦ Π.Ν. Τρεμπέλα, τὸ νόημα τοῦτο τῆς ἀθανασίας τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς «ἀκριβῶς προσδίδει εἰς τὴν ἐπὶ τῆς γῆς βραχυτάτην διατριβὴν τοῦ ἀνθρώπου σπουδαιότητα ἀνυπολόγιστον καὶ περιβάλλει ἑκάστην στιγμὴν τοῦ βραχυχρονίου ἐπιγείου βίου μας μ ε τ' ἐ ν δ ι α φ έ ρ ο ν τ ο ς α ἰ ω ν ί ο υ».

5. Ἐ ν τ ο λ ὴ τ ῆ ς δ ι κ α ι ο σ ύ ν η ς:

Ἀλλ' ὁ χριστιανικὸς φωτισμὸς διελάλησε πρὸς τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὸ αἴτημα καὶ τὸν νόμον τῆς δ ι κ α ι ο σ ύ ν η ς.

Αἴτημα, τὸ ὁποῖον ἐνοστάλγησε καὶ ὁ μέγας στοχαστής, προφητικὸς καὶ ὁραγγελος τῆς χριστιανικῆς ἠθικῆς Σ ω κ ρ ά τ η ς, ὅστις προετίμησε «μᾶλλον τοῖς νόμοις ἐμμένων ἀποθανεῖν ἢ παρανομῶν ζῆν» καὶ ὅστις διελάλησε ὡς θεμελιώδη νόμον τὰ παραγγέλματα μὴ «ἀδικεῖν, οὐδ' ἀδικούμενον ἀνταδικεῖν» καὶ «εἰ ἀναγκαῖον εἴη ἀδικεῖν ἢ ἀδικεῖσθαι, ἑλοίμην ἂν ἀδικεῖσθαι».

Καὶ ὁ ὁποῖος νόμος τῆς δ ι κ α ι ο σ ύ ν η ς χαρίζει εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ὕπαρξιν τὸ ἀπαραίτητον διὰ τὴν ψυχικὴν καὶ ἠθικὴν ὑγείαν της συναίσθημα τῆς ἀ σ φ α λ ε ί α ς.

«Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην. Ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται». «Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης. Ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν». «Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι, ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν πλέον τῶν γραμματέων καὶ φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν». «Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ». «Καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου μισθὸν δικαίου λήψεται». «Οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος. Ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι καὶ ἀφοριοῦσι τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός. Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων». «Οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον». «Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας». «Καὶ ὃ ἐὰν ἢ δίκαιον λήψεσθε». «Ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων». «Ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος καὶ ἐν πολλῷ ἄδικός ἐστιν».

6. Ἐ ν τ ο λ ὴ τ ῆ ς Ε ἰ ρ ή ν η ς.

Ὁμοίως ἐξέχουσαν θέσιν ἐν τῇ χριστιανικῇ διδασκαλίᾳ καταλαμβάνει καὶ ὁ ν ό μ ο ς τ ῆ ς «ε ἰ ρ ή ν η ς», ὁ ὁποῖος διψᾷ νὰ χαρίσῃ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα τὴν ἠρεμίαν, τὴν πραότητα, τὴν ἡσυχίαν, τὴν ἀνακούφισιν, τὴν γαληνιαίαν ἀτμοσφαῖραν τῆς ἀτομικῆς, τῆς οἰκογενειακῆς, τῆς κοινωνικῆς καὶ τῆς παγκοσμίου ἀνθρωπίνης ζωῆς. Ὅραμα τῆς νοσταλγίας τῆς γαλήνης.

«Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς ε ἰ ρ ή ν η, Ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία». «Μακάριοι οἱ πραεῖς. Ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν...». Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί. Ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται». (Μουσικὴ τῶν μακαρισμῶν). Καὶ ἐὰν μὲν ᾖ ἡ οἰκία ἀξία ἐλθέτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν». «Δεῦτε πρός με οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι πρᾶός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ. Καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν τῆς ψυχῆς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρὸν ἐστιν». «Πορεύου εἰς εἰρήνην». «Εἰρήνη ὑμῖν». «Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν». τΕἰς

ἣν δ' ἂν οἰκίαν εἰσέρχησθε πρῶτον λέγετε: Εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ». «Τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης». «Εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις».

Φιλοσοφῶν ἐπὶ τῆς ἐντολῆς τοῦ Θείου Ποιμένος περὶ εἰρήνης ὁ Σταῦρος Ἀ. Νικολαΐδης ἀναφέρεται εἰς τὸν «ε ἰ ρ η ν ι σ μ ό ν».

«Καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη»!

«Ἡ χαρμόσυνη αὐτὴ ἔκπληξις γιὰ τοὺς ἁπλοϊκοὺς ποιμένας τῆς Βηθλεὲμ δὲν ἀποτελεῖ ἄρά γε γιὰ τὴν ταλαιπωρημένη ἀνθρωπότητα μιὰ παρήγορη, μιὰ ἀνακουφιστικὴ ὅασι; Δὲν εἶναι ὁ ὕμνος αὐτὸς ὁ ἀντίλαλος τῆς παγκοσμίου εἰρήνης, ποὺ μᾶς φθάνει καὶ σήμερον ἀπὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων, ἀπὸ τὶς πηγὲς τῆς μυστικοπαθοῦς παραδόσεως;

«Βουβὴ καὶ ἀμίλητη Νιόβη ἡ ἀνθρωπίνη ψυχὴ ἐμπρὸς στοὺς ἀμέτρητους σταυροὺς καὶ τὰ μελαγχολικὰ κυπαρίσσια τῶν πολεμικῶν ἰδίως κοιμητηρίων, ἀνήσυχη ἀπὸ τὴν ἀγωνία τῶν νέων διεθνῶν ἐξοπλισμῶν τῆς ξηρᾶς, τῆς θαλάσσης, τοῦ ἀέρος μὲ τὰ πλέον ἐξολοθρευτικὰ μέσα, δὲν σκιρτᾷ καὶ τώρα στὸ ἄκουσμα τοῦ σεραφειμικοῦ ὕμνου καὶ δὲν νοσταλγεῖ τὴν ἐνσάρκωσι τῆς ἀληθινῆς εἰρήνης;

«Ἀλοίμονο ὅμως! Ἡ νοσταλγία αὐτὴ τῆς εἰρήνης, ἡ ἰδανική, ἡ πλατωνικὴ πρὸς αὐτὴν συμπάθεια δὲν εἶναι ἀρκετὴ γιὰ νὰ ὁδηγήσῃ τὴν ταλαίπωρη ἀνθρωπότητα στὸ παρήγορο σπήλαιο τῆς παγκοσμίου εἰρήνης.

«Ἐφόσον ὁ σωβινισμὸς μαίνεται στὴν ψυχὴ τῶν Κραταιῶν καὶ τῶν Κρατῶν τῆς γῆς καὶ τὸ μιλιταριστικὸν ρωμαϊκὸν δόγμα «ἂν θέλῃς τὴν εἰρήνην, ἑτοίμαζε τὸν πόλεμον» κυριαρχῇ παντοῦ, ἐφόσον ὅλα τὰ Κράτη «ἀκονίζουν τὰ μαχαίρια τοῦ πολέμου ἐπάνου σ' αὐτὲς τὶς πέτρες τοῦ ναοῦ τῆς εἰρήνης» καὶ δαπανοῦν ἕνα τουλάχιστον ἑκατομμύριον στερλινῶν λιρῶν γιὰ τοὺς πυρετώδεις ἐξοπλισμούς, ἐφόσον ἀκόμη τὴν ὥραν αὐτὴν σκορπίζει ἡ δύναμις τῆς σκαιᾶς βίας ἑνὸς πολιτισμένου δῆθεν λαοῦ τὸν ὄλεθρο στὶς πεδιάδες ἑνὸς ἄλλου λαοῦ, ποὺ λατρεύει τὴν ἐλευθερία του καὶ ἀπειλεῖται ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ ἡ παγκόσμιος σύρραξις, ὁ εἰρηνισμὸς θὰ εἶναι ὡραῖον, ἀλλὰ πλάνον ὄνειρον.

Τί σημαίνει, ἂν ὑπέροχοι ἀπόστολοι τῆς εἰρήνης μὲ τὸ ρωμαλέον σύνθημα «πόλεμος κατὰ τοῦ πολέμου» βροντοφωνοῦν τολμηρὰ τὸ κήρυγμα τῆς ἀντιδράσεως κατὰ τοῦ πολέμου καὶ τῆς συναδελφώσεως τῶν λαῶν; Τί, ἂν σοφοὶ διεθνολόγοι σχεδιάζουν τὸ συγκινητικὸν ὀνειροπόλημα τῆς «Παγκοσμίου Κοινωνίας» μὲ τὶς ὑπερκρατικές του ἁρμοδιότητες, ποὺ θὰ κατηύθυνε τὸ παγκόσμιον σκάφος στὸν ποθητὸ λιμένα τῆς θεᾶς εἰρήνης; Τὰ κύματα τοῦ ἐγωισμοῦ καὶ τοῦ μίσους, τὰ παφλάσματα τῆς ἁρπαγῆς καὶ τῆς κατακτήσεως, συγκεκαλυμμένα ἐδῶ, ἀσυγκάλυπτα ἀλλοῦ, ἔχουν ἐξαπολυθῆ ἀπὸ παντοῦ καὶ πλευροκοποῦν ἀμείλικτα τὸ σκάφος—ὀνειροφάντασμα τῆς εἰρήνης.

»Θὰ τὸ ϐυθίσουν ἆρά γε;...

»Ἀλλὰ «δῦναι οὐ Θέμις!» θὰ ἦτο ὁριστικὴ χρεωκοπία τοῦ Πολιτισμοῦ.

»Ὦ καὶ νἄβλεπε ἐπὶ τέλους ἡ ἀνθρωπότης στὴ μυστικὴ Βηθλεὲμ ὄχι μονάχα «ποίησιν μὲ τὸ μαγικό της ἄστρο, μὲ τοὺς ἁπλοϊκούς της ποιμένας καὶ μὲ τὸν ἀγγελικὸν ὕμνον», ἀλλὰ ἀληθινὴν «πηγὴν ζωῆς!» Θὰ διέφευγε τοὺς σκοπέλους καὶ θὰ ἔφθανε σὲ γαλήνια νερά. Ἡ «χαρὰ ἡ μεγάλη» θὰ ἦτο ὁ κλῆρος της. Καὶ τὰ Χριστούγεννα θὰ ἦσαν πραγματικὰ γενέθλια τῆς εἰρήνης: Καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη!».

(Συνεχίζεται)

ΤΟ ΔΙΠΛΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΟΥ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Καὶ ὅσο τὸ μυστήριο γινόταν πυκνότερο, τόσο ὀργίαζαν οἱ διαδόσεις στὸ Μαρούσι. καὶ γιὰ τοὺς δράστες καὶ γιὰ τὶς ἀφορμές. Γιὰ τὰ ὅσα ἀνεξήγητα ποὺ παρουσίαζε τὸ περίεργο αὐτὸ καὶ χωρὶς φαινομενικὰ αἴτια διπλὸ κακούργημα δινόντουσαν οἱ πιὸ παράξενες ἐξηγήσεις.

Διεδόθη, λοιπόν, ὅτι τάχα οἱ δρᾶσται ἤθελον νὰ κλέψουν τίποτε μυστικὰ γιὰ σκάνδαλα ἢ τίποτε ἐνοχοποιητικὰ ντοκουμέντα γιὰ τοὺς δολοφόνους. Μὰ τὶ μυστικὰ καὶ τί ντοκουμέντα μποροῦσε νὰ κατέχῃ ὁ Καραγιαννόπουλος ἢ ἡ γυναίκα του; Ἄλλη διάδοσις. Μήπως εἶχαν γίνει καταχρήσεις εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας τῆς... ἐκκλησίας καὶ τὶς ἤξερε ὁ κλησάρης καὶ γι' αὐτὸ ἐδολοφονήθη αὐτὸς καὶ ἡ γυναίκα του... Μὰ ἀστεῖο καὶ νὰ τὸ ὑποθέσῃ κανείς. Γιατὶ τὸ μικρὸ τὸ ἐκκλησάκι μόλις κατάφερνε νὰ βγάλῃ τὸ μισθάκο τοῦ ἐφημέριου καὶ τοῦ κλησάρη — καυδυλανάφτη καὶ εἶχε πάντα ἐλλείμματα τὰ ὁποῖα ἐκάλυπτε ἐξ ἰδίων ὁ ἐπίτροπος κ. Ἠλιόπουλος καὶ ὄχι νὰ ἔχῃ πλεονάσματα γιὰ σκανδαλώδεις καταχρήσεις.

Ἀκόμη πιὸ φοβερώτερη καὶ ἀκόμα πιὸ ἀστήρικτη διάδοσις: Μήπως ἡ κυρὰ Μαρία στὸ καμαράκι της ἐδέχετο κρυφὰ ἐρωτικὰ ζεύγη καὶ παρεῖχε ἄσυλο γιὰ παρόνομο ἔρωτα καὶ κάποιος πατέρας ἢ ἀδελφὸς ἀποπλανηθείσης ἐκεῖ νέας, ἐκδικούμενος, σκότωσε τὸ νεωκόρο καὶ τὴ γυναίκα του; Μὰ δὲν θὰ σκότωνε πρῶτα τὸ διαφθορέα καὶ ὕστερα τὸν παρέχοντα τὸ ἄσυλο; Ἀπὸ τὴν ἀνάκρισι ἔβγαινε πραγματικὰ ἕνας ἔρωτας στὴ μέση. Ὁ ἔρωτας τοῦ νεωκόρου καὶ τῆς γυναικός του στὴν Ἐκκλησία ποὺ τῆς εἶχαν ἀφοσιωθῆ μὲ ὅλη τους τὴν ψυχὴ καὶ μὲ ὅλο τους τὸ σῶμα.

Ἀκόμα κυκλοφόρησε καὶ ἡ πιὸ τερατώδης ἀκόμα διάδοσις: Μήπως ὁ ἐφημέριος ἦταν δυσαρεστημένος μὲ τὸν ἀπότομο τρόπο τοῦ νεωκόρου του... καὶ ἔβαλε νὰ ,τὸν σκοτώσουν ἢ τοὺς σκότωσε ὁ ἴδιος; Μὰ γιὰ τὄνομα τοῦ Θεοῦ. Πρῶτα - πρῶτα δὲν εἶχε προκύψει κανένα τέτοιο πρᾶγμα γιατὶ ἂν ἦταν καὶ τόσο δὰ θὰ τὸ ἤξερε καὶ θὰ τὸ κατέθετε ὁ ἐπίτροπος κ. Ἠλιόπουλος. Ὕστερα προσωπικὴ ἀνάμιξις τοῦ ἱερομονάχου Ἀρχιμανδρίτη στὴ διπλὴ δολοφονία ἔπρεπε νὰ παρουσιάζῃ σαφῆ ἴχνη εἰς τὸ σῶμα του. Ἀμυχές, γρατζουνιές, μικροτραύματα ἀπὸ τὴν πάλη καὶ τομὲς στὰ δάκτυλα τῶν χεριῶν ἀπὸ τὸ μαχαίρι μὲ τὰ σφοδρὰ χτυπήματα ποὺ ἔδινε, ὅσο καὶ νὰ ὑποτεθῆ ὅτι τὸ κράταγε ἀπὸ τὴ λαβή, ἀπὸ τὸ χερούλι.

Καὶ ὅμως. Αὐτὴ τὴν ἠλίθια ἐκδοχὴ γιὰ τὸν ἀρχιμανδρίτη μοῦ τὴν ὑποστήριξε τότε κάποιος ὑπομοίραρχος, ἀνακατεμένος στὴν ἔρευνα γιὰ τὸ ἔγκλημα καὶ ὅταν τοῦ εἶπα ὅτι τὴν ἐκδοχὴ αὐτὴ τὴν ἀπέρριπτα μὲ ἀγανάκτησι, μοῦ εἶπε:

—Ἔπρεπε τὸ ἔγκλημα αὐτὸ νὰ εἶχε γίνει σὲ κανένα χωριουδάκι... Θὰ βούταγα τὸν παπᾶ, θὰ τοῦ ἔδινα κανένα στιλιάρι γερό, θὰ τοῦ ἔβγαζα κανένα δόντι καὶ κανένα νύχι καὶ θὰ δῆς ἂν θὰ ὁμολογοῦσε ἢ ὄχι...

Νοοτροπία τῆς ἐποχῆς καὶ τοῦ ἀνθρώπου. Ὁμολογῶ ὅτι ἔφριξα. Γιατὶ μὲ τέτοιες μεθόδους ὁμολογῶ ὅτι κι' ἐγὼ μποροῦσα νὰ ὁμολογήσω τὸν ἑαυτό μου γιὰ δράστη τῆς διπλῆς δολοφονίας.

Ὅλες λοιπὸν αὐτὲς οἱ διαδόσεις, ὅσο κωμικὲς καὶ ἂν φαινόντουσαν, ἐρευνήθηκαν ἀπὸ τὸν ἀνακριτὴ καὶ ἀποδείχθηκαν ὅτι ἦσαν τελείως ἀστήρικτες καὶ ὅτι δὲν ὁδηγοῦσαν σὲ τίποτε. Τὸ μόνο νεώτερο κάπως στοιχεῖο προσέθεσε μιὰ ὑπηρετριούλα ἑνὸς γείτονος Σκόκκου, ἡ ὁποία κατέθεσε ὅτι, δυὸ μέρες πρὶν ἀπὸ τὸ ἔγκλημα, ἡ κυρὰ Μαρία τῆς φάνηκε πολὺ στενοχωρημένη. Αὐτὴ τὴν ἐρώτησε τί ἔχει καὶ ἐκείνη τῆς ἀπήντησε:

— Νά, εἶναι κάποιος ποὺ ἀπειλεῖ τὸ Νῖκο καὶ μένα νὰ μᾶς σκοτώσῃ.

Ἡ μικρὴ αὐτὴ ὑπηρέτρια εἶπε ὅτι ἡ κλησάρισσα δυστυχῶς δὲν τῆς εἶπε ἂν τοὺς ἀπειλοῦσαν Ἀρμένηδες ἢ ἄλλος κανείς.

Εἰς τὴν ἀνάκρισι προσῆλθε αὐθορμήτως ὁ χωρικὸς Ι. Βουγᾶς, κάτοικος Ἀμαρουσίου, τὸ ὁποῖο εἶχε τότε χωράφια ἀκόμα. Αὐτὸς καθότανε στὴ συνοικία τῆς Νεραντζιώτισσας καὶ εἶπε ὅτι τὴν παραμονὴ τῆς Παναγίας κατὰ τὶς 10.30 ἡ ὥρα τὴ νύχτα, ἐνῶ γύριζε στὸ σπίτι του καὶ ἐπέρασε ἔξω ἀπὸ τὴν Νεραντζιώτισσα, ἄκουσε βογγητὰ ἀπὸ τὸ καμαράκι τοῦ νεωκόρου. Δὲν ἔδωσε σημασία καὶ ὑπόθεσε ὅτι ὁ Καραγιαννόπουλος ἢ ἡ γυναίκα του θὰ ἦταν ἄρρωστοι καὶ ἔφυγε. Ἀσυναίσθητα ὅμως κύτταξε τὸ ρολόϊ του καὶ εἶδε ὅτι ἔδειχνε ἀκριβῶς 10.30.

Ἐπίσης ἄλλοι ποὺ πέρασαν ἀπ᾽ ἐκεῖ κατὰ τὶς 11.30 τὴν νύχτα ἄκουσαν τὰ οὐρλιαχτὰ τοῦ μικροῦ σκύλου τοῦ νεωκόρου. Τὸ ἔγκλημα πιὰ εἶχε γίνει. Καὶ τὰ κατέθεσαν. Ἀκόμη παρουσιάσθη ἕνα παιδάκι, τότε, 15 χρόνων, ὁ Γιάννης Τσουκλίδης καὶ κατέθεσε ὅτι, 15 ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τὸ ἔγκλημα, ὁ νεωκόρος τοῦ εἶπε ὅτι «μιὰ νύχτα πέντε ἄγνωστοι ἤθελαν νὰ τὸν σκοτώσουν γιὰ νὰ κλέψουν τὴν ἐκκλησία».

Καὶ ἡ ἀνάκρισις ἄρχισε νὰ ὑποπτεύεται ὅτι οἱ ἱστορίες αὐτὲς τῶν Ἀρμένηδων καὶ τῶν 5 ἀγνώστων τοῦ Καραγιαννόπουλου ἦταν ἀποκυήματα τῆς φαντασίας του ἢ μᾶλλον τῆς μανίας του νὰ βλέπῃ καὶ νὰ φαντάζεται ὅτι κάθε νυκτερινὸς διαβάτης εἶναι καὶ ἕνας ὑποψήφιος κλέπτης τοῦ βυζαντινοῦ ναϊδρίου. Μὰ ὅμως ἐδῶ εἴχαμε μιὰ διπλὴ στυγερὴ καὶ μυστηριώδη ἀκόμα δολοφονία. Πῶς νὰ τὴν ἐξηγήσῃ κανένας;

Ἀλλὰ προσετέθη καὶ ἄλλος οὐσιώδης μάρτυς, ὁ 16χρονος Ι. Βλάχος, υἱὸς ἰατροῦ, ὁ ὁποῖος εἶπε ὅτι τὸ περασμένο Σάββατο ἡ κυρὰ Μαρία πῆγε καὶ τοῦ ζήτησε νὰ τῆς δώσῃ δανεικὰ φυσέκια γιὰ τὸ κυνηγετικὸ δίκαννο τοῦ ἀνδρός της καὶ τοῦ εἶπε ὅτι δὲν εἶχε λεπτὰ περισσευούμενα γιὰ νὰ ἀγοράσῃ. Ἀπὸ ἄλλους μάρτυρας ἐπίσης κατετέθη ὅτι τὴν Κυριακή, πρὶν ἀπὸ τὸ ἔγκλημα, ὁ νεωκόρος εἶχε βγάλει δίσκο γιὰ τὸν ἑαυτό του στὴν ἐκκλησία καὶ μάζεψε 84 δραχμές. Ὕστερα ὁ Καραγιαννόπουλος καὶ ἡ γυναίκα του παραπονιόντουσαν ὅτι ὁ δίσκος τους ἔπιασε πολὺ λίγα χρήματα καὶ τοὺς παρακαλοῦσαν νὰ ρίχνουν κάπως μεγαλύτερα ποσὰ γιὰ νὰ τὰ φέρνουν βόλτα.

Πέρασαν ἀκόμα δυὸ τρεῖς μέρες καὶ ἀνακριτικῶς δὲν ἔβγαινε ἀπολύτως τίποτε γιὰ τὸ ἔγκλημα. Ὁ ἀνακριτὴς Ζάννος πηγαινοερχότανε στὸ Μαρούσι μὰ κανεὶς δὲν ἐρχότανε πιὰ σ᾽ αὐτὸν γιὰ νὰ καταθέσῃ τίποτε καινούργιο. Καὶ τότε ἀπεφάσισε νὰ συνεχίσῃ μόνος τὴν προανάκρισι καὶ τὴν ἔρευνα ὁ τότε σταθμάρχης Χωροφυλακῆς Ἀμαρουσίου, ἀνθυπομοίραρχος Χερουβειμίδης, ἀξιωματικὸς ὁ ὁποῖος εἶχε προηγουμένως ὑπηρετήσει εἰς τὸ Β΄ τμῆμα Καταδιώξεως, δηλαδὴ τρόπον τινὰ εἰς τὴν «ἐμπιστευτικὴ ὑπηρεσία» τῆς Χωροφυλακῆς, μιὰ ὑπηρεσία ποὺ τὴν ἀπασχολοῦσε εἰδικὰ ἡ παρακολούθησις τοῦ κομμουνισμοῦ, τῶν ξένων προπαγανδῶν καὶ τῶν πολιτικῶν. Ὁ Χερουβειμίδης, λοιπόν, ἐπληροφορήθη ἀπὸ ἕνα μπακάλη ὅτι, τὴ νύκτα τοῦ διπλοῦ ἐγκλήματος τῆς Νεραντζιώτισσας, ἐφιλοξενήθησαν σὲ μιὰ ξύλινη παράγκα τοῦ ἐργάτου Σπύρου Μπιρμπίλη δύο κακοποιοὶ καὶ ἐξέφρασε ὑπονοίας μήπως αὐτοὶ εἶναι ἀνακατεμμένοι εἰς τὸ φοβερὸ κακούργημα. Ὁ σταθμάρχης ἔψαξε ἀμέσως νὰ τοὺς βρῇ καὶ ἐπειδὴ δὲν τοὺς βρῆκε μὲ τὸ πρῶτο φαντάσθηκε ὅτι αὐτοὶ εἶχαν ἐξαφανισθῆ ἀκριβῶς γιατὶ εἶχαν μπλέξει μὲ τὸ ἔγκλημα. Ἐξηκρίβωσε ὅμως ὅτι ἀπὸ τοὺς δυὸ «κακοποιοὺς» ἢ μᾶλλον γιὰ τὴν ἀκρίβειαν ἀπὸ τοὺς δυὸ ἐκείνους ποὺ εἶχαν πάει στὴν παράγκα τοῦ Μπιρμπίλη ὁ ἕνας ἦταν ὁ κουνιάδος τοῦ Μπιρμπίλη, δραπέτης τῶν φυλακῶν καὶ ὅτι πιθανὸν μόνον διότι ἦτο δραπέτης ἐκρύπτετο.

Ἀμέσως ἔγινε λεπτομερεστάτη ἔρευνα εἰς τὴν παράγκα τοῦ Μπιρμπίλη χωρὶς νὰ βρεθῇ τίποτε τὸ ἀποκαλυπτικόν. Δὲν εὑρέθη οὔτε κἂν ὁ ἴδιος ὁ Μπιρμπίλης καὶ ὁ σταθμάρχης διεπίστωσε ἀπὸ τὴν ἔρευνά του ὅτι ὁ Μπιρμπίλης εἶχε νὰ ἐμφανισθῇ ἀπὸ τὴν Πέμπτη, πρὶν δηλαδὴ ἀπὸ τὸ ἔγκλημα καὶ ὅτι, εἶχε πῇ ὅτι θὰ ἔφευγε γιὰ

τὴν ἰδιαιτέρα του πατρίδα, τὴν Κρήτη. Ἐθεωρήθη λοιπὸν καὶ αὐτὸς μὲ τὴ σειρά του ὕποπτος καὶ ἀνεζητήθη.

Ὁ Μπιρμπίλης ὅμως δὲν εἶχε φύγει. Ἦταν ἐδῶ εἰς τὴν Ἀθήνα καὶ πληροφορηθεὶς ἀπὸ τὰ δημοσιεύματα τῶν ἐφημερίδων ὅτι κατεζητεῖτο ἀπὸ τὴ Χωροφυλακὴ Ἀμαρουσίου, ὡς ὕποπτος γιὰ τὸ διπλὸ ἔγκλημα, παρουσιάσθη μόνος του τὴν Τρίτη 1 Ἀπριλίου, εἰς τὸν σταθμάρχη Χωροφυλακῆς, εἰς τὸ Μαρούσι, καὶ ἐδήλωσε στὸν ἀνθυπομοίραρχο Χερουβειμίδη ὅτι δὲν εἶχε καμμιὰ ἀπολύτως σχέσι μὲ τὸ ἔγκλημα καὶ ἐπέδειξε τὸ «ἄλλοθι». Παρουσιάσθη ἀμέσως καὶ ὁ κουνιάδος του δραπέτης τῶν φυλακῶν καὶ ὁ φίλος αὐτοῦ, οἱ δύο «ὕποπτοι κακοποιοὶ» τοῦ μπακάλη. Ἀπέδειξαν καὶ οἱ τρεῖς τους περιτράνως τὸ «ἄλλοθι» καὶ ἀφέθησαν ἐλεύθεροι. Ἄλλως τε ἡ παράγκα τοῦ Μπιρμπίλη ἦταν στὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ Μαρουσιοῦ καὶ ἀπεῖχε ἀπὸ τὴ Νεραντζιώτισσα περὶ τὸ χιλιόμετρο.

Στὸ ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ἀνακριτὴς Ζάννος εἶχε στείλει τηλεγραφήματα στὶς δικαστικὲς ἀρχὲς Πύργου Ἠλείας καὶ τὶς παρακάλεσε νὰ βροῦν τίποτε συγγενεῖς τῆς κυρὰ - Μαρίας καὶ νὰ τοὺς ἐξετάσουν μήπως ξέρουν ἂν τὸ ζεῦγος Καραγιαννοπούλου εἶχε τίποτε ἐχθροὺς ἢ ἂν εἶχε τίποτε μεγάλη περιουσία κρυφὴ ἢ τιμαλφῆ βαρύτιμα καὶ ἔκανε τὸ μισοκακόμοιρο γιὰ νὰ ἀποσπᾶ περισσότερα χρήματα ἀπὸ τὴν ἐκκλησία καὶ τοὺς ἐνορίτας. Ἡ ἀπάντησις ὅμως δὲν ὑπῆρξε καθόλου διαφωτιστικὴ γιὰ τὴν ἀνάκρισι. Οὔτε ἐχθροὺς εἶχε τὸ ζεῦγος, οὔτε μυστηριώδη ζωὴ ἔκανε, οὔτε θησαυροὺς καὶ περιουσία εἶχε.

Ἀνεζητήθη ἀκόμη καὶ ἕνας καραγκιοζοπαίκτης Λάτσας. Πρὸς Θεοῦ, ὄχι ὡς «ὕποπτος» ὁ ἄνθρωπος. Ἀλλὰ ἐπειδὴ πρὸ διετίας εἶχε συνδεθῆ μὲ τὸν Καραγιαννόπουλο γιὰ λίγο διάστημα, θέλησαν νὰ μάθουν καὶ ἀπ᾽ αὐτὸν ἂν ἀλήθευαν οἱ φῆμες περὶ μυστικοῦ θησαυροῦ τοῦ ζεύγους ἢ περὶ τίποτε ἐχθρῶν ἢ ἀνθρώπων ποὺ ἀπὸ μῖσος ἢ ἀπὸ συμφέρον μποροῦσαν νὰ κάνουν τὸ στυγερὸ κακούργημα. Ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ ἡ κατάθεσις δὲν ὑπῆρξε περισσότερο διαφωτιστικὴ ἀπὸ τὶς ἄλλες.

Καὶ ὅσο δὲν διελευκαίνετο τὸ ἔγκλημα, τόσο καὶ οἱ πιὸ ἐξωφρενικὲς διαδόσεις ἐκυκλοφοροῦσαν γύρω ἀπ᾽ αὐτό. Περὶ τὴ δεκάτη ἡμέρα, ἀπὸ στόμα σὲ στόμα, ἐκυκλοφόρησε ἄλλη διάδοσις στὸ Μαρούσι. Ὅτι ὁ Καραγιαννόπουλος, σκάφτοντας σὲ ἕνα χωράφι, εἶχε βρῆ ἀρχαῖα ἀγγεῖα μὲ ἄφθονα χρυσᾶ νομίσματα τῆς ἀρχαιότητος καὶ ὅτι τὰ ἔφερε κρυφὰ καὶ τὰ καταχώνιασε σπίτι του ζητώντας τὴν εὐκαιρία νὰ τὰ πουλήσῃ σὲ ἀρχαιοκαπήλους ἢ σὲ ἀρχαιολάτρας καὶ συλλογεῖς νομισμάτων. Καὶ οἱ ἀρχαιοκάπηλοι τάχα ἔβαλαν καὶ τοὺς ἐδολοφόνησαν γιὰ νὰ ἁρπάξουν τὸ «θησαυρὸ τοῦ καντηλανάφτη», χωρὶς νὰ τὸν πληρώσουν. Ὁ δυστυχὴς ἀνακριτὴς ὑπεχρεώθη, ἐλλείψει ἄλλης, νὰ ἀσχοληθῆ καὶ μὲ τὴν ἐκδοχὴ αὐτήν. Βρῆκε ἕνα ποὺ τὴν εἶπε σὲ ἄλλον καὶ τὸν ὑπεχρέωσε νὰ πῆ ἀπὸ ποιόν τὴν ἄκουσε. Ἐξήτασε κι᾽ αὐτόν, βρῆκε ἄλλον ποὺ τὴν εἶχε πῆ σ᾽ ἐκεῖνον καὶ ἔφτασε στὸν πρῶτο ποὺ τὴν εἶπε καὶ ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ πῆ ὅτι τὴν ἄκουσε ἀπὸ κάποιον. Καὶ αὐτὸς ἔδωσε τὴν ἀπάντησι:

— Μόνος μου τὸ φαντάσθηκα. Τί ἄλλο μπορεῖ νὰ πῆ κανεὶς γι᾽ αὐτὸ τὸ ἔγκλημα; Κάποιο μεγάλο μυστήριο ὑπάρχει. Καὶ φαντάσθηκα μήπως εἶχαν βρῆ θησαυρὸ ἀπὸ ἀρχαῖα νομίσματα. Πάντως δὲν ἄκουσα τίποτε...

Πέρασαν καὶ ἄλλες μέρες χωρὶς νὰ προστεθῆ τίποτε μὰ τίποτε ἄλλο. Ἡ Διεύθυνσις Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν διὰ τοῦ τότε διευθυντοῦ της, ἀειμνήστου ἀστυνομικοῦ διευθυντοῦ Κασιμάτη, ὑπέβαλε στὸν ἀνακριτὴ Ζάννο λεπτομερῆ ἔκθεσι μὲ φωτογραφίες καὶ σχεδιαγράμματα ἀπὸ τὴν αὐτοψία. Εἶχαν βρεθῆ ἕνα σωρὸ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα, ἀλλὰ ἦταν ὅλα τῶν θυμάτων. Δὲν βρέθηκε κανένα ἀποτύπωμα κακοποιοῦ οὔτε καὶ ἄλλο ποὺ νὰ μποροῦσε ἔστω καὶ μελλοντικὰ καὶ κάποτε νὰ χρησιμοποιηθῆ. Ἐπιστρατευθήκαμε ἀκόμα καὶ οἱ δημοσιογράφοι καὶ δημοσιεύσαμε ἐκκλήσεις σὲ ὅποιον ξέρει κάτι, ἔστω καὶ ἐλάχιστο, γιὰ τὸ ἔγκλημα, γιὰ τοὺς

δράστες ἢ τὰ θύματα, νὰ προσέλθη καὶ νὰ τὸ καταθέση. Δὲν βαρυέστε ὅμως. Δὲν φάγηκε κανένας καὶ πέρασαν καὶ ἄλλες μέρες.

Μὰ ὅταν εἶχαν περάσει 17 ὁλόκληρες μέρες ἀπὸ τὸ ἔγκλημα, μάθαμε οἱ ἀστυνομικοὶ συντάκται κάτι ποὺ τὸ εἶχε κρατήσει μυστικὸ τὸ τμῆμα Χωροφυλακῆς Κηφισιᾶς γιὰ νὰ μὴ δυσφημισθῆ καὶ ποὺ ἦταν μιὰ θρασυτάτη ἀπόπειρα ληστείας. Καὶ ἀναγκασθήκαμε, ἔστω καὶ ἀργά, ὅταν τὴν μάθαμε, νὰ τὴν φέρουμε στὴ δημοσιότητα, γιατὶ μποροῦσε νὰ εἶχε κάποια σχέσι μὲ τὸ ἔγκλημα τῆς Νεραντζιώτισσας.

Μάθαμε λοιπὸν ὅτι λίγες μέρες πρὶν ἀπὸ τὸ ἔγκλημα τοῦ Μαρουσιοῦ, στὴν Κηφισιὰ εἶχε γίνει μιὰ φοβερὴ ληστεία. Μιὰ νύκτα γύριζε στὸ σπίτι του, στὴν Κηφισιά, στὴν ὁδὸν Πύρνας, ὁ Χρῆστος Παπασημακόπουλος, ταχυδρομικὸς ὑπάλληλος καὶ συνοδὸς τοῦ κινητοῦ σιδηροδρομικοῦ ταχυδρομείου Ἀθηνῶν — Πατρῶν καὶ Ἀθηνῶν—Θεσσαλονίκης, ὁ ὁποῖος καὶ ἀντελήφθη ὅτι, ἐνῶ περνοῦσε ἀπὸ ἐρημικοὺς καὶ μισοφωτισμένους δρόμους, παρηκολουθεῖτο ἀπὸ πίσω κατὰ πόδας ἀπὸ ἕναν ἄγνωστο. Ἀμέσως ἐτάχυνε τὸ βῆμα καὶ τότε ὁ ἄγνωστος ποὺ τὸν παρακολουθοῦσε τοῦ πέταξε ἀπὸ μακρυὰ ἕνα σχοινὶ φτιαγμένο σὲ λάσσο, ὅπως ἐκεῖνο ποὺ κάνουν οἱ κάου - μπόϋς γιὰ νὰ πιάνουν τὰ ἄλογα καὶ τὰ βόδια. Τὸ λάσσο ὅμως ἀπέτυχε καὶ ὁ Παπασημακόπουλος τὸ ἔβαλε στὰ πόδια καὶ ἄρχισε νὰ τρέχη γιὰ νὰ ξεφύγη. Ἀλλὰ στάθηκε ἄτυχος γιατὶ σκόνταψε σὲ μιὰ πέτρα καὶ ἔπεσε ἀπάνω καὶ χτύπησε. Ὁ κακοποιὸς αὐτός, ὁ ὁποῖος ἦταν καμμιὰ τριανταριὰ χρόνων πάνω - κάτω, ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του ἕνα τραπεζομάχαιρο καὶ τὸν χτύπησε στὸ πίσω μέρος τοῦ λαιμοῦ. Τὸ τραπεζομάχαιρο χάλασε καὶ στράβωσε κάπως καὶ ὁ Παπασημακόπουλος γιὰ νὰ σωθῆ ἄρχισε νὰ στριφογυρίζη δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τὸ κεφάλι του καὶ καταβάλλοντας μιὰ ὑστάτη προσπάθεια, ἂν καὶ τραυματισμένος, πετάχτηκε ὄρθιος.

Ὁ ἄγνωστος κρατώντας τὸ στραβωμένο μαχαίρι τοῦ φώναξε τότε:

— Τὰ λεφτά σου γρήγορα γιατὶ θὰ σὲ σφάξω.

— Λυπήσου με, δὲν ἔχω ἀπάνω μου παρὰ μόνο 250 δραχμές, ἀπάντησε ὁ Παπασημακόπουλος. Νά πάρ' τες.

Ὁ Παπασημακόπουλος ἔκανε νὰ βγάλη τὸ πορτοφόλι του, ἀλλὰ ὁ γκάγκστερ φοβήθηκε ὅτι τὸ θῦμα του ἦταν ὡπλισμένο καὶ θὰ ἔβγαζε περίστροφο, καὶ ὀπισθοχώρησε. Ὁ ταχυδρομικὸς ὑπάλληλος τότε εἶχε τὸ θάρρος νὰ τοῦ ἁρπάξη τὸ στραβωμένο μαχαίρι ἀπὸ τὰ χέρια καὶ νὰ χτυπήση τὸν γκάγκστερ. Αὐτὸς τραυματισμένος ἐλαφρὰ στὸ στῆθος τὸ ἔβαλε στὰ πόδια, ἐνῶ ὁ Παπασημακόπουλος ἔβαλε τὶς φωνὲς κραυγάζοντας μὲ ὅλη τὴ δύναμι τῶν πνευμόνων του βοήθεια. Εἶχε προηγηθῆ μιὰ κάποια πάλη καὶ ἔπεσε ὁ κοῦκος, δηλαδὴ ἡ τραγιάσκα τοῦ ληστοῦ, ὁ ὁποῖος τὸ ἔβαλε στὰ πόδια. Καὶ ἐξηφανίσθη μέσα στὴ νύχτα.

Στὶς κραυγὲς τοῦ τραυματισθέντος ταχυδρομικοῦ, ἔτρεξαν ἀμέσως ὁ θυρωρὸς τῆς ἐπαύλεως Διομήδους Γιάννης Καρκέλης καὶ ἄλλοι περίοικοι καὶ μετέφεραν τὸν τραυματισμένο καὶ αἱμόφυρτο Παπασημακόπουλο στὴν Ἀθήνα, στὸν «Εὐαγγελισμό». Καὶ παράδωσαν τὰ εἰς τὸν τόπον τῆς ληστείας πειστήρια, δηλαδὴ τὸ σχοινὶ μὲ τὸ λάσσο, τὸ στραβωμένο τραπεζομάχαιρο καὶ τὸν κοῦκο τοῦ δράστου, εἰς τὸ τμῆμα Χωροφυλακῆς Κηφισιᾶς, τὸ ὁποῖον δὲν εἶπε λέξι γιὰ τὴ ληστεία. Καὶ μετὰ κάμποσες ἡμέρες νά τὸ ἔγκλημα τοῦ Ἀμαρουσίου. Μιὰ διπλῆ δολοφονία.

Ὁ μακαρίτης ὁ συνάδελφός μου Βενιζέλος Ζερβέας, ὁ ἐν ἐνεργείᾳ ἀκόμη ἀστυνομικὸς ρεπόρτερ κ. Σεβαστιανὸς Ἀρνέλλος καὶ ὁ γράφων τώρα τὰ παληὰ ἐκεῖνα ἐγκλήματα, μόλις μάθαμε τὸ πρᾶγμα, τρέξαμε ἀμέσως στὸν «Εὐαγγελισμὸ» καὶ βρήκαμε ἐκεῖ νοσηλευόμενο τὸν δυστυχῆ τὸν Παπασημακόπουλο. Εἶχε δέκα ἐν συνόλῳ τραύματα στὸ σβέρκο μὲ τὸ τραπεζομάχαιρο. Σώθηκε ὡς ἐκ θαύματος γιατὶ τὸ τραπεζομάχαιρο στράβωσε.

(Συνεχίζεται)

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ, Ο ΤΥΠΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΙΝΟ

Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπὸ
τοῦ Ἀρχιφύλακος κ. ΚΩΝ. ΛΑΨΑΝΗ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Ὅταν κάποτε προεκλήθη μεγάλη ἀναστάτωση τοῦ Κοινοῦ, λόγω τῆς δημοσιεύσεως στὶς ἐφημερίδες ὁλόκληρης σειρᾶς ἐγκλημάτων βίας, ἐγὼ ἀκολούθησα τὴν ἀσυνήθιστη μέχρι τώρα τακτικὴ καὶ ἀνήγγειλα ὅτι σὲ δυὸ ἢ τρεῖς περιπτώσεις δημοσιεύσεως ἐγκλημάτων στὸν Τύπο, ἡ ἀνάκριση κατέδειξε ὅτι δὲν ὑπῆρχαν κἂν ἐγκλήματα.

Σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς περιπτώσεις αὐτές, μία κοπέλα περιέγραψε ἔντονα ὅτι ὑπέστη τάχα στὸ δρόμο ἐπίθεση, ἐκ μέρους κακοποιοῦ, ἐνῶ στὴν πραγματικότητα ἐπενόησε αὐτὴ τὴ σκηνή, γιὰ νὰ δικαιολογήση στοὺς γονεῖς της τὴν παραμονή της ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι ὡς ἀργὰ τὴ νύκτα.

Σὲ μιὰ ἄλλη περίπτωση, ἕνας νυκτοφύλακας, γιὰ νὰ καλύψη τὶς συνέπειες τῆς ἀμελείας του, προσεποιήθη ὅτι ὑπῆρξε θῦμα ἐπιθέσεως ἐγκληματιῶν κατὰ τὴ νύκτα.

Εἶναι βέβαια εὔκολη ἡ κριτικὴ κατὰ τοῦ Τύπου, χωρὶς νὰ λαμβάνη κανεὶς ὑπ' ὄψη του τὶς δυσμενεῖς συνθῆκες ὑπὸ τὶς ὁποῖες ἐκδίδεται μία ἐφημερίδα, ὅταν δὲ ἐγὼ πότε-πότε λέγω ὅτι ὁρισμένα πράγματα θὰ μποροῦσαν νὰ διευθετηθοῦν κατὰ καλύτερο τρόπο, δὲν κινοῦμαι ἀπὸ πνεῦμα κριτικῆς κατὰ τοῦ Τύπου. Ὁμολογῶ ὅτι θὰ ἤμουν ἀγνώμων ἂν ἐπεδείκνυα τέτοιο πνεῦμα ἀπέναντι στὸν Τύπο, γιατὶ ὁ Τύπος ἦταν ἐκεῖνος μὲ τὸν ὁποῖο κατόρθωσα καὶ ἐπέτυχα νὰ γνωρίση τὸ Κοινὸ μερικὰ ἀπὸ τὰ προβλήματά μας καὶ νὰ κερδίσω τὴ συμπάθεια καὶ κατανόησή του στὰ εἰδικὰ προβλήματα ποὺ μᾶς ἐδημιούργησε ἡ μεταπολεμικὴ περίοδος, λόγω τοῦ ἀνεπαρκοῦς τῆς δυνάμεώς μας σὲ ἄνδρες.

Ἡ δημοσιότητα πράγματι ἔγινε ἕνα ἀπαραίτητο κομμάτι τοῦ ἐξοπλισμοῦ μας καὶ οὐδέποτε ἐμποδίσαμε τὴν πλήρη ἐνημέρωση τοῦ καθημερινοῦ Τύπου. Ἐβοηθήσαμε ἐπίσης ποικιλοτρόπως τοὺς συντάκτες ἄρθρων σὲ διάφορα περιοδικὰ καὶ εἴχαμε στενὴ συνεργασία μὲ τοὺς ἁρμοδίους παράγοντες, γιὰ τὴν παρουσίαση ὁρισμένων προγραμμάτων ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο καὶ τὴν τηλεόραση.

Μεγάλη ἐπιτυχία μπορῶ νὰ πῶ ὅτι εἶχε μία σειρὰ ἐκπομπῶν τοῦ ραδιοφώνου, ποὺ ὀργανώσαμε, μὲ τὸν τίτλο: «Τὰ χρήματά σας προσπαθοῦν νὰ ἁρπάξουν οἱ κακοποιοί». Στὶς ἐκπομπὲς αὐτὲς μετεδόθησαν διάφορα περιστατικὰ ἀπάτης σὲ βάρος ἀφελῶν πολιτῶν. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ἐνημερώνεται τὸ Κοινὸ σχετικὰ μὲ τὸ πῶς νὰ προφυλαχθῆ ἀπὸ τοὺς παντὸς τύπου κακοποιούς.

Ὁ κινηματογράφος ἐπίσης μᾶς ἐβοήθησε πάρα πολὺ στὴν προσπάθεια αὐτή. Ὁ κινηματογράφος, ἐκτὸς τοῦ ὅτι μᾶς διευκόλυνε στὸ νὰ προβάλουμε διάφορα «ντοκυμαντὲρ» (ταινίες δηλαδὴ μικροῦ μήκους, οἱ ὁποῖες παρουσιάζουν πτυχὲς ἀπὸ τὴν ἀτομικὴ ἢ κοινωνικὴ ζωὴ καὶ δραστηριότητα, ὅπως π.χ. τὴ ζωὴ τῶν ψαράδων, διάφορες ἐξερευνήσεις, τὴν διάρθρωση καὶ τὴν δραστηριότητα μιᾶς δημοσίας ὑπηρεσίας κ.λ.π.) μὲ τὰ ὁποῖα ἐδώσαμε στὸ Κοινὸ μιὰ εἰκόνα τοῦ ἀστυνομικοῦ καὶ τῆς ἐργασίας του, κατὰ τὴν ἐξιχνίαση ἑνὸς ἐγκλήματος συνταρακτικοῦ, πολλὲς δὲ σκηνὲς λαμβάνονται ἐκ τοῦ φυσικοῦ κατὰ τὴν πορεία τῆς ἐξιχνιάσεως τοῦ ἐγκλήματος. Αὐτὲς οἱ ταινίες-ντοκυμαντὲρ ἔχουν προβληθῆ διεθνῶς καὶ εἶναι ἀνεκτίμητες ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ἐνημερώσεως τῆς κοινῆς γνώμης ὅσον ἀφορᾶ τὴν ποιότητα τῆς Μητροπολιτικῆς Ἀστυνομίας καὶ τὰ ὑψηλὰ ἰδανικὰ καὶ παραδόσεις αὐτῆς.

Παράλληλα πρὸς τὶς παραπάνω μεθόδους δημοσιότητας, ὀργανώσαμε καὶ διαφόρους ἐκθέσεις στὰ μεγάλα καταστήματα, στὰ φουαγιὲ τῶν κινηματογράφων, στὶς εἰδικὲς δημόσιες αἴθουσες, προσπαθώντας νὰ δώσουμε μιὰ εἰκόνα τῆς ἀστυνομικῆς

δραστηριότητας καὶ νὰ ὑποδείξουμε τοὺς δυνατοὺς τρόπους προφυλάξεως τοῦ Κοινοῦ ἀπὸ τοὺς κακοποιούς, ὅπως παραδείγματος χάριν τὸ ἀσφαλὲς κλείσιμο τῶν παραθύρων κατὰ τὴ νύκτα καὶ ἡ χρησιμοποίηση καλῶν κλείθρων.

Κάποτε ρώτησα ἕνα διαρρήκτη: «Γιατί μπῆκες μέρα μεσημέρι στὸ σπίτι αὐτὸ σπάζοντας τὴ θύρα;». Καὶ ἐκεῖνος μοῦ ἀπήντησε: «Ἁπλούστατα, γιατὶ εἶδα ἀναμμένο φῶς καὶ σκέφθηκα ὅτι γιὰ νὰ ὑπάρχη ἀναμμένο φῶς καὶ μάλιστα μέρα μεσημέρι καὶ ἐπὶ πολλὴ ὥρα, θὰ πῆ ὅτι οἱ ἔνοικοι ἀπουσιάζουν καὶ ἔχουν ἀφήσει τὸ φῶς ἀναμμένο». Κάτι τέτοιες ἀπροσεξίες πολλὲς φορὲς ἀνοίγουν τὸ δρόμο στοὺς κακοποιούς.

Οἱ ἀνωτέρω τρόποι ἐνημερώσεως τοῦ Κοινοῦ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι εἶχαν εὐχάριστα ἀποτελέσματα, μὲ τὴ διαφορὰ ὅμως ὅτι ἡ ἐνημέρωση αὐτὴ τοῦ Κοινοῦ πρέπει νὰ εἶναι ἀδιάκοπη καὶ συνεχής, γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς ἀμεριμνησίας καὶ τῆς ἀπροσεξίας του, ποὺ εἶναι οἱ καλύτεροι σύμμαχοι τῶν κακοποιῶν.

Στὶς περισσότερες περιπτώσεις οἱ κλέπτες κατορθώνουν νὰ μποῦν στὰ σπίτια ἀπὸ τὶς θύρες καὶ τὰ παράθυρα, ποὺ ἔχουν ξεχαστῆ ἀνοιχτὰ ἢ κλείνονται, ἀλλὰ δὲν κλειδώνονται.

Παρὰ τὶς ἐπανειλημμένες προειδοποιήσεις τῆς Ἀστυνομίας, πολλοὶ — πάρα πολλοὶ — ἔνοικοι, κατὰ κάποιον τρόπο, διατυμπανίζουν, θὰ μποροῦσε νὰ πῆ κανένας, τὴν ἀπουσία τους ἀπὸ τὸ σπίτι τους, μὲ τὸ νὰ ἀφήνουν τὴν ἀλληλογραφία καὶ τὶς ἐφημερίδες τους νὰ συσσωρεύωνται μπροστὰ στὴν ἐξώθυρα τοῦ σπιτιοῦ τους ἢ μὲ τὸ νὰ ἐπικολλοῦν σημείωμα στὴν ἐξώθυρα περὶ τῆς ἀπουσίας τους γιὰ ὁρισμένες ἡμέρες, μὲ τὸ νὰ παραμένουν κοντὰ στὴν ἐθώθυρα οἱ μπουκάλες μὲ τὸ γάλα ἐπὶ ὁλόκληρες ἡμέρες.

Τὸ ἄκρο ἄωτο τῆς ἀπροσεξίας τὸ παρουσίασε μιὰ κυρία, ἡ ὁποία ἐξέχασε τὰ μπιζού της μέσα στὸ αὐτοκίνητό της, ποὺ παρέμεινε καθ' ὅλη τὴ νύχτα στὸ προαύλιο τῆς πολυκατοικίας της, στὸ Γουὲστ Ἔντ τοῦ Λονδίνου. Ὅταν, ὅπως ἀνεμένετο ἄλλωστε, τὰ μπιζού της εἶχαν κλαπῆ, ἦρθε καὶ μᾶς τὸ ἀνέφερε καὶ μὲ τὴ βοήθεια τῆς τύχης μπορέσαμε νὰ τὰ βροῦμε σὲ ἕνα κλεπταποδόχο τοῦ Γουὲστ Ἔντ. Ὕστερα ἀπὸ αὐτὸ θὰ περίμενε κανένας τὸ πάθημα νὰ γινόταν μάθημα στὴν κυρία αὐτή. Δυστυχῶς ὅμως ἡ ἐν λόγω κυρία καὶ πάλι ἄφησε τὰ μπιζού της στὸ αὐτοκίνητό της, ὕστερα ἀπὸ λίγες ἡμέρες καὶ ὅταν πήραμε τὴν πληροφορία ὅτι καὶ πάλι τῆς ἐκλάπησαν, πρέπει νὰ ὁμολογήσω ὅτι τὸ σχόλιό μου ἦταν: «Τῆς ἄξιζε νὰ τῆς τὰ ξανακλέψουν».

Δὲν εἶναι δὲ μόνον οἱ οἰκοδεσπότες ἐκεῖνοι ποὺ προσφέρουν, χωρὶς βέβαια νὰ τὸ θέλουν, εὐκαιρίες στοὺς κλέπτες γιὰ νὰ τοὺς κλέψουν, ἀλλὰ καὶ πάρα πολλὲς ἐμπορικὲς ἐπιχειρήσεις μὲ τὸν τρόπο παραδείγματος χάριν μὲ τὸν ὁποῖο κάνουν ἀναλήψεις χρημάτων ἀπὸ τὶς τράπεζες, στέλνουν δηλαδὴ τὸν ἴδιο πάντα ὑπάλληλό τους καὶ σὲ ὁρισμένες ἡμέρες καὶ ὧρες ἀκόμα. Αὐτὸ ὅμως μπορεῖ πολὺ εὔκολα νὰ ὑποπέση στὴν ἀντίληψι τοῦ κακοποιοῦ καὶ προσφέρεται σὰν μιὰ πρώτης τάξεως εὐκαιρία δράσεώς του.

Ἕνα ἀπὸ τὰ ἀνεγνωρισμένα μελήματα τῆς Ὑπηρεσίας Ἐγκληματολογικῶν Ἀναζητήσεων ἢ τῆς Ἀσφαλείας εἶναι καὶ ἡ ἐπισήμανση τῶν διαφόρων κινδύνων ποὺ διατρέχουν οἱ διάφορες ἐμπορικὲς ἐπιχειρήσεις καὶ ἡ ὑπόδειξη τῶν καταλλήλων ἐνεργειῶν γιὰ τὴν ἐξουδετέρωσή τους.

Πολλὲς μεγάλες ἐμπορικὲς ἑταιρίες ἔχουν ἐφαρμόσει στὶς διάφορες ἐγκαταστάσεις τῶν γραφείων καὶ ἀποθηκῶν τους διάφορα συστήματα αὐτομάτου συναγερμοῦ, γιὰ τὶς περιπτώσεις διαρρήξεων.

Εὑρίσκεται σὲ ἐφαρμογὴ ἕνα σύστημα αὐτομάτου συναγερμοῦ, κατὰ τὸ ὁποῖο, ὅταν μία θύρα ἢ ἕνα παράθυρο ἀνοίξη, μία αὐτόματος συσκευὴ θέτει σὲ λειτουργία τὴν κλήση τοῦ 999 (τοῦ ἀριθμοῦ κλήσεως τῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν τῆς Σκώτ-

λαντ Γυάρντ), ἐνῷ συγχρόνως ἕνας δίσκος γραμμοφώνου μεταδίδει τὴν διεύθυνση τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ τὴν πληροφορία ὅτι διαρρῆκτες ἔχουν εἰσέλθει στὶς ἐγκαταστάσεις τῆς ἐπιχειρήσεως. Τότε εἰδοποιοῦνται πάραυτα ἀπὸ τὸν ἀξιωματικὸ ὑπηρεσίας τῆς Ἀμέσου Δράσεως περιπολικὰ αὐτοκίνητα, τὰ ὁποῖα σπεύδουν ἐπὶ τόπου καὶ οἱ ἄνδρες τους πιάνουν ἐπ' αὐτοφώρῳ τοὺς διαρρῆκτες.

Κάποια νύκτα, στὸ ἴδιο ἐργοστάσιο, ἐσήμανε συναγερμὸς τρεῖς φορές, γιατὶ τρεῖς διαφορετικὲς σπεῖρες διαρρηκτῶν ἐπεχείρησαν, τὴν αὐτὴ νύκτα, στὸ αὐτὸ ἐργοστάσιο, διάρρηξη καὶ οἱ τρεῖς σπεῖρες τῶν διαρρηκτῶν συνελήφθησαν.

Τὸ τηλέφωνο, λοιπόν, εἶναι ἐκεῖνο ποὺ τόσο πολὺ φοβήθηκε ὁ ἀστυφύλακας τῆς παλιᾶς σχολῆς καὶ τὸ ὁποῖο σήμερα ἀποτελεῖ τὸ σπουδαιότερο μέσο ταχείας ἐνεργείας τῆς Ἀστυνομίας, ὥστε τὸ κακὸ νὰ χτυπιέται ἐγκαίρως καὶ νὰ ἀποφεύγεται σπατάλη χρόνου καὶ δυνάμεως, γιὰ τὴ σύλληψη π.χ. ἑνὸς διαρρήκτου, ὁ ὁποῖος, χωρὶς τὴ βοήθεια τοῦ τηλεφώνου, θὰ διέφευγε τὴ σύλληψή του.

Ἡ σημασία τῆς ἐπ' αὐτοφώρῳ συλλήψεως ἑνὸς κακοποιοῦ εἶναι τεραστία, γιατὶ ἡ σύλληψη ἑνὸς κακοποιοῦ ,ὄχι μόνο θέτει τέρμα στὴν παραπέρα δράση του, ἀλλά, ὅταν αὐτὸς συλλαμβάνεται ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἐξοικονομεῖται πολύτιμος χρόνος καὶ δύναμη σὲ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι διαφορετικὰ θὰ ἔπρεπε νὰ ἀρχίσουν ἀπὸ ὁρισμένα ἴχνη, ποὺ ἄφησε ὁ κακοποιὸς καὶ ἴσως, γιὰ τὴν ἀνακάλυψη καὶ σύλληψή του, νὰ χρειαζόταν νὰ ἀσχοληθοῦν πολλοὶ ἀστυνομικοὶ γιὰ πολλὲς μέρες.

Ἐκμεταλλεύομαι κάθε εὐκαιρία ποὺ μοῦ δίνεται, ὥστε νὰ δώσω, ὅσο τὸ δυνατόν, μεγαλύτερη δημοσιότητα στὴν ἀξία τοῦ συστήματος 999 καὶ πάντοτε παροτρύνω τὸ Κοινὸ νὰ καλῆ τὸ 999, ὅταν παρίσταται ἀνάγκη.

Οἱ πληροφορίες καταφθάνουν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη καὶ τὰ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν θαυμάσια. Μία περίπτωση, ποὺ μὲ ἐχαροποίησε ὅλως ἰδιαιτέρως, ἦταν ἐκείνη τῶν δύο μικρῶν παιδιῶν, ἡλικίας περίπου ὀκτὼ ἐτῶν, τὰ ὁποῖα συνήθιζαν νὰ παίζουν στὸ δρόμο, κοντὰ στὴν εἴσοδο μιᾶς μεγάλης καὶ γεμάτης κίνηση ἀποθήκης τροφίμων, στὸ Ἤστ Ἔντ τοῦ Λονδίνου.

Οἱ ὁδηγοὶ τῶν αὐτοκινήτων ποὺ φόρτωναν καὶ ξεφόρτωναν στὴν ἀποθήκη αὐτή, εἶχαν γνωριστῆ μὲ τὰ παιδιὰ αὐτὰ καὶ ὅταν ἀπομακρύνονταν ἀπὸ τὴν ἀποθήκη, τὰ χαιρετοῦσαν καὶ τοὺς χαμογελοῦσαν.

Κάποια μέρα, ἕνα μεγάλο φορτηγὸ γεμᾶτο τρόφιμα ξεκινοῦσε ἀπὸ τὴν ἀποθήκη καὶ τὰ παιδιά, ἀντὶ νὰ δεχθοῦν ἀπὸ τὸν ὁδηγὸ τὸν καθιερωμένο ἤδη χαιρετισμὸ καὶ τὸ χαμόγελο, εἶδαν τὸν τελευταῖο νὰ τοὺς κάνη μιὰ γκριμάτσα καὶ νὰ τοὺς ὁρίζη. Τὸ μεγαλύτερο παιδὶ γιὰ μιὰ στιγμὴ εἶπε στὸ φίλο του: «Αὐτὸ εἶναι περίεργο, κάτι κακὸ πρέπει νὰ συμβαίνη ἐδῶ αὐτὴ τὴ φορά. Πάρε τὸν ἀριθμὸ τοῦ αὐτοκινήτου καὶ ἐγὼ θὰ καλέσω τὸ 999». Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργείας αὐτῆς τῶν παιδιῶν ἦταν: Ἕνα περιπολικὸ νὰ σταματήση τὸ φορτηγὸ αὐτοκίνητο πού, ὡς ἀποδείχθηκε, ἦταν φορτωμένο μὲ κλεμμένα τρόφιμα. Τὸ περιστατικὸ αὐτὸ εἶχε ἕνα ὡραῖο ἀποτέλεσμα γιὰ τὰ παιδιά. Λίγες μέρες ἀργότερα, ὕστερα ἀπὸ ἐντολή μου, ἕνας ὑπαστυνόμος ἐπισκέφθηκε τὸ σχολεῖο τῶν παιδιῶν καὶ τὰ εὐχαρίστησε μπροστὰ σὲ ὅλους τοὺς δασκάλους καὶ τοὺς μαθητὰς τοῦ σχολείου καὶ τοὺς προσέφερε ἀπὸ ἕνα μικρὸ δῶρο, σὰν ἀναγνώριση καὶ ἀνταμοιβὴ τῆς ἐξαιρετικῆς αὐτῆς πράξεώς τους.

Τὸ Γραφεῖο Πληροφοριῶν, ποὺ βρίσκεται στὸ ἰσόγειο τῆς Σκώτλαντ Γυάρντ, ἀποτελεῖ τὸ κέντρο τοῦ συστήματος ἐπικοινωνίας τῆς Μητροπολιτικῆς Ἀστυνομίας τοῦ Λονδίνου. Τὸ Γραφεῖο Πληροφοριῶν ἔχει ἰδιαίτερη τηλεφωνικὴ σύνδεση μὲ ὅλες τὶς ἀστυνομικὲς ὑπηρεσίες, τὰ ὁδικὰ ἀστυνομικὰ τηλέφωνα καὶ τοὺς τηλεφωνικοὺς θαλάμους, ὑπάρχουν δὲ τετρακόσια περίπου ὁδικὰ τηλέφωνα καὶ τηλεφωνικοὶ θάλαμοι, ἐγκατεστημένα στὰ πιὸ ἐπίκαιρα σημεῖα τῆς περιοχῆς τοῦ Λονδίνου, συνδέονται δὲ κατ' εὐθεῖαν τὰ ὁδικὰ αὐτὰ τηλέφωνα μὲ τὰ ἀστυνομικὰ τμήματα τῆς περιφερείας, στὴν ὁποία εἶναι ἐγκατεστημένα. Μὲ τὶς τηλεφωνικὲς αὐτὲς ἐγκατα-

στάσεις, ὁ ἀστυφύλακας τῆς σκοπιᾶς μπορεῖ νὰ ἀναφέρῃ στὸ τμῆμα του κάθε τί ποὺ ἀπαιτεῖ ἰδιαίτερη προσοχή, ἐνῷ, ἀντίστροφα, ἀπὸ τὶς τηλεφωνικὲς αὐτὲς ἐγκαταστάσεις καλεῖται καὶ ὁ ἀστυφύλακας τῆς σκοπιᾶς μὲ τὸ φῶς ποὺ ἀναβοσβήνει στὴν κορυφὴ τῆς ὁδικῆς τηλεφωνικῆς ἐγκαταστάσεως. Τὸ Γραφεῖο αὐτὸ Πληροφοριῶν εἶναι συγχρόνως καὶ τὸ κέντρο τοῦ τηλετυπικοῦ δικτύου, ποὺ ἐκτείνεται σ' ὁλόκληρη τὴν περιοχὴ τοῦ Λονδίνου. Ἀπὸ τὸ δίκτυο αὐτὸ διαβιβάζονται ὁδηγίες ταυτόχρονα σὲ διάφορες περιοχὲς καὶ σὲ ὅση ἀκτίνα εἶναι ἀναγκαῖο, ἐνῶ συγχρόνως ἔχει τὸ πλεονέκτημα νὰ μᾶς ἐφοδιάζῃ μὲ ἀντίγραφα ὅλων τῶν διαβιβαζομένων διαταγῶν καὶ ὁδηγιῶν.

Αὐτὸ τὸ Γραφεῖο Πληροφοριῶν ἔχει τηλεφωνικὴ ἐπικοινωνία μὲ ὅλα τὰ μηχανοκίνητα ἀστυνομικὰ μέσα, ἤτοι μὲ ὅλα τὰ ἀσυρματοφόρα αὐτοκίνητα τῆς Ἀμέσου Δράσεως, ἐπανδρωμένα μὲ δυὸ ὡς τρεῖς ἀστυφύλακες, τὰ ὁποῖα περιπολοῦν σ' ὅλες τὶς περιοχὲς καὶ καθ' ὅλη τὴν διάρκεια τοῦ εἰκοσιτετραώρου, μὲ τὸ μηχανοκίνητο τμῆμα τροχαίων δυστυχημάτων, μὲ τὶς μοτοσυκλέττες διώξεως τῆς τροχαίας, καθὼς ἐπίσης μὲ τὶς ἀτμακάτους διώξεως τοῦ ποταμοῦ Τάμεση καὶ μὲ τὸ μηχανοκίνητο τμῆμα τῆς ὑπηρεσίας Ἐγκληματολογικῶν Ἀναζητήσεων.

Στὸ Γραφεῖο Πληροφοριῶν ὑπηρετοῦν μέρα καὶ νύχτα ἀστυνομικοὶ ἔμπειροι, ποὺ δέχονται ἕνα συνεχῆ χείμαρρο ἀπὸ πληροφορίες, προερχόμενες ἀπὸ ἀστυνομικὰ τμήματα, ἀστυφύλακες διατεταγμένους σὲ ὑπηρεσία περιπόλου ἢ σκοπιᾶς, μοτοσυκλεττιστὲς τῆς τροχαίας κινήσεως ἢ γενικῶς διώξεως, ἀπὸ τὶς ἀτμακάτους τοῦ ποταμοῦ Τάμεση καὶ ἀπὸ ἰδιῶτες ποὺ καλοῦν τὸ 999.

Στὸ Γραφεῖο Πληροφοριῶν τῆς Σκώτλαντ Γυὰρντ ὑπάρχουν τέσσερες τεράστιοι τοπογραφικοὶ χάρτες, οἱ ὁποῖοι καλύπτουν ὁλόκληρη τὴν περιοχὴ τῆς Μητροπολιτικῆς Ἀστυνομίας τοῦ Λονδίνου. Πάνω σ' αὐτοὺς τοὺς χάρτες ὑπάρχουν μικροσκοπικὰ πιόνια, ὅπως τοῦ σκακιοῦ, μὲ διάφορα χρώματα καὶ ἀπεικονίσεις, τὰ ὁποῖα ἀντιπροσωπεύουν τὰ παντὸς τύπου σὲ διατεταγμένη ὑπηρεσία ἀστυνομικὰ ὀχήματα. Ὅταν ἕνα ἀστυνομικὸ ὄχημα καλῆται νὰ ἐκτελέσῃ τὴν Α΄ ἢ Β΄ ἀποστολή, ἢ ὅταν, λόγω βλάβης, ἢ γιὰ ὁποιοδήποτε ἄλλο λόγο δὲν μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῇ, τοποθετεῖται ἕνας χρωματιστὸς κρίκος πάνω ἀπὸ τὸ ἀντίστοιχο πιόνι του, ὥστε οἱ ἀστυνομικοὶ τοῦ Γραφείου Πληροφοριῶν, μὲ μιὰ ματιά, νὰ εἶναι σὲ θέση νὰ γνωρίζουν ποιές μονάδες εἶναι διαθέσιμες καὶ ποιές εἶναι πλησιέστερα στὸ σημεῖο ἐκεῖνο, στὸ ὁποῖο χρειάζεται ἀστυνομικὴ δύναμη γιὰ νὰ δράσῃ. Κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο καὶ τὰ αὐτοκίνητα τῆς τροχαίας εἶναι δυνατὸν νὰ ἀλλάζουν θέσεις καὶ νὰ στέλνωνται σὲ διάφορα σημεῖα, στὰ ὁποῖα ἡ κυκλοφορία τῶν τροχοφόρων παρουσιάζει ἀνωμαλία, λόγω αὐτοκινητιστικοῦ δυστυχήματος ἢ ἄλλης αἰτίας.

Τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1953, συνέβη μία μεγάλη σύγκρουση δύο σιδηροδρομικῶν συρμῶν τοῦ «Μετρὸ» τοῦ Λονδίνου, ἀνάμεσα στοὺς σιδηροδρομικοὺς σταθμοὺς Στράντφορντ καὶ Λέητον. Δέκα ἄτομα ἐφονεύθησαν καὶ πενῆντα ἄλλα ἐτραυματίσθησαν σοβαρῶς. Ἀπὸ τὸ Γραφεῖο Πληροφοριῶν εἰδοποιήθηκαν πάραυτα ἡ Πυροσβεστικὴ Ὑπηρεσία, ἡ ἁρμοδία ὑγειονομικὴ ὑπηρεσία, ποὺ διαθέτει ἀσθενοφόρα αὐτοκίνητα, ἐνῶ ὁλόκληρη ἡ ἀστυνομικὴ δύναμη τῆς περιοχῆς αὐτῆς ἐτέθη ἀμέσως ἐπὶ τὸ ἔργον καὶ ἄρχισε νὰ φέρῃ στὸν τόπο τῆς συγκρούσεως γιατρούς, νοσοκόμους, τραυματιοφορεῖς, μὲ τὸ ἀπαραίτητο ὑλικό. Ἡ ἀστυνομία ἔθεσε σὲ λειτουργία συνεργεῖο φορητῶν ἀσυρμάτων λήψεως καὶ διαβιβάσεως καὶ παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι, συνεπεία ὑπάρξεως μεγάλης ποσότητας μετάλλου μέσα στὸ τοῦννελ, ἡ διαβίβαση καὶ λήψη πληροφοριῶν ἦταν δυνατὴ σὲ μικρὴ μόνο ἀκτίνα, παρὰ ταῦτα τὸ συνεργεῖο τῶν ἀσυρμάτων ἐπέτυχε ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα, ἐργάσθηκε δὲ ἀποδοτικὰ ὅλη τὴ νύχτα ὡς τὴ δεκάτη πρωινὴ τῆς ἑπομένης ἡμέρας, ὁπότε ἀπελευθερώθηκε τελείως ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμή.

(Συνεχίζεται)

«ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΙΔΙ»

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΠΗΛΟΥ**

...Εἶναι περασμένα πιὰ μεσάνυκτα... Ἡσυχία γύρω... Κατάμαυρος ὁ οὐρανός... Ἔρημοι οἱ βρεγμένοι δρόμοι... Σιγοβρέχει... Ἀκούγονται οἱ στάλες τῆς βροχῆς καθὼς κτυποῦν ρυθμικὰ τὰ τζάμια, τὰ ὑπόστεγα, τοὺς τσίγκους... Ἡ Ἀθήνα παίρνει τὸ μπάνιο της μέσα στὴν σκοτεινὴ ἀπεραντωσύνη τῆς βροχερῆς νύκτας ποὺ τὴν κυκλώνει... Μιὰ νύκτα ταπεινή, ποὺ σὲ γεμίζει ρεμβασμό...

Εἶμαι μονάχος στὸ φτωχικό, τετράγωνο γραφεῖο μου... Μονάχος, μὲ συντροφιὰ ἕνα φλυτζάνι καφέ. Τίποτε δὲν ἀκούγεται, παρὰ μονάχα κάπου - κάπου ὁ θόρυβος κάποιου αὐτοκινήτου, ποὺ περνᾶ διαστικὰ κάτω στὸ δρόμο. Εἶμαι μονάχος καὶ θυμοῦμαι μιὰ σκηνὴ ποὺ ἔζησα δυὸ ὧρες πρίν. Δυὸ ὧρες πρίν. Νύκτα ἦταν καὶ πάλι. Κι' ἔβρεχε μάλιστα πιὸ δυνατά. Ὅλα τὰ σκέπαζε ὁ θόρυβος τῆς βροχῆς. Μαρμαρωμένη θαρρεῖς ἡ γειτονιά μου, ἀφουγκραζότανε μὲ δέος τὴ μπόρα ποὖχε ξεσπάσει.

Μά, ξαφνικά, φωνὲς ἀντήχησαν, θόρυβος κόσμου, κι' ὅλα ἀναστατώθηκαν, καθὼς ἡ βροχὴ γινότανε πιὸ σιγαλή. Ἴσως γιὰ νὰ δώσῃ προτεραιότητα στὶς κραυγὲς καὶ τὶς ἀνάγκες τῶν ἀνθρώπων. Βγῆκα νὰ δῶ. Ἀπὸ τὸ διπλανὸ σπίτι ἐρχόταν ὁ θόρυβος. Τί εἶχε συμβῆ; Μά, ὄχι μεγάλα πράγματα. Ἕνα μωρούλη εἶχε γεννηθῆ, σὰν τόσα ἄλλα αὐτὴν τὴν νύκτα. Ἕνα παιδὶ γεννήθηκε στὴ γειτονιά μου. Ἕνα ἀγοράκι. Κι' ἔτρεξαν ὅλοι οἱ γείτονες νὰ βοηθήσουν. Ἔτσι γίνεται στὸν τόπο μας. Εὐλογημένος αὐτὸς ὁ λαός, κι' ἂς γκρινιάζῃ κάποτε - κάποτε...

Ξαναγύρισα στὸ γραφεῖο μου βρεγμένος. Κάθησα νὰ γράψω, ἀνάβοντας ἕνα τσιγάρο, ἐνῶ ἡ βροχὴ ὁλοένα καὶ ἀδυνάτιζε, μέχρι ποὺ ἔμεινε σὰν ἀδύνατο ἀκκοπανιαμέντο στοὺς θόρυβους τῆς νυκτερινῆς ζωῆς. Μά, οἱ φωνὲς τοῦ μικροῦ δὲν μ' ἄφηναν ἥσυχο. Γκρινιάρικο ποὺ εἶναι!

Ἔκλεισα τὸ παράθυρα. Ἀλλά, οἱ φωνὲς δὲν ἔλεγαν νὰ σταματήσουν. Τότε κατάλαβα. Μοῦ ζητοῦσε νὰ τὸ προσέξω. Ἴσως νἄθελε μ' αὐτὸ ν' ἀρχίσω τὴν πρώτη ἐπικοινωνία μαζί σας, ὕστερα ἀπὸ τόσο καιρό. Καὶ τὸ πρόσεξα. Γεννηθείτω τὸ θέλημά του. Καὶ τὸ πῆρα σὰν θέμα μου, σ' αὐτὴν τὴν ταπεινὴ μελέτη μου...

Τὸ παιδί! Τί δύσκολη λέξη. Μέσα στὴν ἀκαταστασία τοῦ καιροῦ μας, αὐτὸ εἶναι τὸ πιὸ τραγικὸ θῦμα. Ποιός τὸ προσέχει; Ποιός στέκει ν' ἀσχοληθῆ μαζί του; Κι' ὅμως αὐτὸ δὲν εἶναι τὸ Α ὔ ρ ι ο;...

Τὸ π α ι δ ί. Μεγαλώνει μέσα σ' ἕνα κόσμο ἀδυσώπητο, ὑλιστικό, χωρὶς πίστη. Μαραζώνει, φθείρεται, παραστρατεῖ. Δὲν πρέπει κάποτε νὰ τὸ προσέξουμε;

Τὸ π α ι δ ί! Στὰ δικά μας τὰ παράξενα χρόνια κινδυνεύει ὅσο ποτὲ ἄλλοτε...

* * *

Ἕνα παιδὶ γεννήθηκε. Πόσες χαρές, πόσες ἐλπίδες, πόσα ὄνειρα! Τὄχει κοντά της ἡ μάννα του, μωρούλι κι' ἀσχημάτιστο, κι' ἡ καρδιά της κοντεύει νὰ σπάσῃ ἀπὸ τοὺς κτύπους. Εὐτυχία! Ὑπέρτατη εὐτυχία, ποὺ δὲν συγκρίνεται μὲ καμμιὰ ἄλλη! Ἕνα μωρούλι ὄμορφο, ἀνήσυχο, χαριτωμένο. Καλὸ εἶναι τὸ βάρος του. Ἄριστη ἡ σωματική του κατάσταση. Ὅλο ὑγεία. Ἔτσι εἶπεν ὁ γιατρός. Μά, τὸ παιδὶ δὲν εἶναι μονάχα βάρος, ὀμορφιά, χάρη, παιχνίδι. Εἶναι, πρὸ πάντων, ἕνας Ἄνθρωπος, μὲ κεφαλαῖο ἄλφα. Ἕνας Καινούργιος Ἄνθρωπος. Κι' αὔριο θἀρθῆ νὰ μᾶς ἀλλάξῃ στὴ σκοπιὰ τῆς διοπάλης. Θἀρθῆ. Ἀλλά, μὲ τί ἐφόδια; Αὐτὸ εἶναι τὸ μεγάλο καὶ ἀγωνιῶδες πρόβλημα. Κι' αὐτὸ τὸ πρόβλημα ἀρχίζει μόλις ἡ μητέρα του ἀφήσῃ τὸ μαιευτήριο καὶ βρεθῆ στὸ σπίτι της. Κι' ὁλοκληρώνεται καθὼς τὸ παιδὶ μεγαλώνει.

Ἕνα παιδὶ μεγαλώνει. Πῶς ὅμως; Μιὰ ζύμη. Θὰ πάρῃ τὸ σχῆμα ποὺ θὰ τῆς δώσουμε. Πάνω στοὺς ὁλόλευκους παρθενικοὺς κόσμους του, ἐμεῖς θὰ χαράξουμε τὰ

πρῶτα ἀνεξίτηλα σκίτσα. Σκίτσα διάφορα γιὰ τὴ ζωή, γιὰ τὴν ἀγάπη, γιὰ μᾶς, γιὰ τοὺς ἄλλους, γιὰ τὴν Κοινωνία. Κι' αὐτὰ τὰ σκίτσα θὰ μείνουν ἐκεῖ γιὰ πάντα. Σ' ὅλη του τὴ ζωή. Μπορεῖ νὰ ξεθωριάσουν ἀπὸ τὸ Χρόνο, μπορεῖ νὰ σκεπαστοῦν ἀπὸ τὶς σκόνες τῆς βιοπάλης. Ἀλλά, δὲν σβήνουν. Θὰ μείνουν γιὰ πάντα. Γιὰ νὰ ἐπηρεάζουν καὶ νὰ κατευθύνουν, γιὰ νὰ τρομοκρατοῦν ἢ νὰ ἐνθαρρύνουν τὸ παιδὶ ποὺ σιγὰ - σιγὰ γίνεται ἔφηβος, γίνεται Ἄνδρας. Κάτω ἀπὸ τὴ σκιά τους ζοῦμε ὅλοι, δεμένοι μὲ τὰ παιδικά μας χρόνια ἕως τὸ θάνατο. Εἶναι τὸ εἰκονοστάσι του μέσα στὸ πέρασμα τῶν καιρῶν.

Σκίτσα γιὰ τὴ ζωή. Ἐμεῖς τὰ φτιάξαμε. Εἶναι ἀνάλογα μὲ τὴ δική μας Πίστη. Καὶ ἐπιδροῦν πάνω του κατὰ θετικὸ καὶ ἀρνητικὸ τρόπο. Μιὰ ἄσχημη εἰκόνα γιὰ τὴν Κοινωνία, μιὰ ἄσχημη εἰκόνα μὲ ἄδικους ἀνθρώπους, μὲ βαρυγγόμιο καὶ μίσος, φέρνει κατάθλιψη στὴν παιδικὴ καρδιά. Φέρνει φόβο, ἀδυναμία, ἄρνηση. Διώχνει τὴ διάθεση γιὰ δουλειά. Ἀργιέται τὸ χτεσινὸ φοβισμένο παιδὶ νὰ ὑπηρετήση τὴν ἄδικη κοινωνία. Γίνεται παράσιτο κοινωνικό. Ἐμεῖς τὸ κάναμε, μὲ τὴ γκρίνια μας, μὲ τὴν ἀφόρητη κριτική μας ἐναντίον τῶν πάντων, μὲ τὸ ἀδιάκοπο κατηγορῶ μας.

Ἕνας γαλάζιος οὐρανός, πάνω σ' ἕνα χαρούμενο Παρθενώνα. Κι' ὁλόγυρα ἄνθρωποι καλωσυνάτοι, ποὺ χτίζουν τραγουδώντας, ποὺ μοχθοῦν ἐλπίζοντας. Εἶναι μιὰ ὄμορφη εἰκόνα, ποὺ φέρνει αἰσιοδοξία στὴν παιδικὴ καρδιά. Φέρνει θάρρος καὶ δύναμη καὶ πίστη. Γεμίζει ὡραῖα ἰδανικὰ τὴν καρδιά. Καὶ στρώνεται τὸ χτεσινὸ χαμογελαστὸ παιδὶ στὴ δουλειά. Γιὰ νὰ καλυτερέψη τὴ ζωή του μὲ τὸν ἱδρώτα τοῦ προσώπου του καὶ γιὰ νὰ συνεχίση τὰ ἔργα ἐκείνων ποὺ πέρασαν. Ἐμεῖς πάλι ἐφτιάξαμε αὐτὸν τὸν ὡραῖο μαχητὴ τῆς ζωῆς, μὲ τὴν πίστη μας, μὲ τὴν καλωσύνη μας, μὲ τὴ φιλοπατρία μας, μὲ τοῦ Εὐαγγελίου τὰ θεῖα παραγγέλματα. Λοιπόν; Τί θὰ τοῦ ποῦμε τοῦ παιδιοῦ μας; Τί λόγια θὰ βροῦμε γιὰ νὰ περιγράψουμε τὸν γύρω κόσμο; Ἀπ' αὐτὸ θὰ ἐξαρτηθοῦν πολλὰ πράγματα. Καί, πρῶτα ἀπὸ ὅλα, ὁ χαρακτήρας του. Πόσο βαρειὰ εἶναι ἡ εὐθύνη μας! Μά, δὲν φτάνει νὰ τοῦ λέμε μονάχα. Πρέπει νὰ δίνουμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι πρῶτοι ἕνα ζωντανὸ παραάδειγμα! Νὰ τοῦ δίνουμε κάθε μέρα, κάθε ὥρα, κάθε λεπτό. Αὐτὸ εἶναι τὸ πιὸ σπουδαῖο ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα. Αὐτὸ εἶναι τὸ Π ᾶ ν. Σκεφθῆτε νὰ μιλάη μιὰ μητέρα στὸ παιδί της γιὰ τὴν ὀμορφιά, γιὰ τὴ θαλπωρὴ καὶ τὴ γαλήνη τῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς, καὶ τὴν ἄλλη ὥρα ν' ἀνταλλάσση βαρειὲς φράσεις μὲ τὸν ἄντρα της καὶ νὰ πιάνεται καὶ στὰ χέρια, μπροστὰ στὸ παιδί. Θὰ ξεχάση ποτὲ ἐκεῖνο ὅ,τι θλέπει;

Ἀδυσώπητα εἶναι τὰ χρόνια μας. Ἀδυσώπητα γιὰ τοὺς ἀνήμπορους, γιὰ τοὺς ἀδυνάτους, γιὰ τοὺς ἀσθενικούς... Καὶ πιὸ πολὺ εἶναι ἀδυσώπητα γιὰ τὰ παιδιά μας, ποὺ ὑπόκεινται σὲ τόσους καὶ τόσους κινδύνους. Καὶ αὐτὸ γιατὶ ἡ σημερινὴ ζωὴ πλαισιώνεται ἀπὸ βαρὺ ἄγχος, ἀπὸ οἰκονομικὰ προβλήματα, ἀπὸ πολλὴ ἀβεβαιότητα, ἀπὸ σκληρότητα, ἀπὸ ἀκαταστασία ἰδεῶν, ἀπὸ ἄρνηση ὅσων πιστεύαμε, αἰῶνες καὶ αἰῶνες τώρα, σὰν φυλή. Ἕνας ἀγέρας ἀναρχίας, ἕνας ἀγέρας καταλυτὴς πνέει μὲ μανία παντοῦ. Στὸ σπίτι, στὸ δρόμο, στὸ σχολεῖο, σὲ κάθε τομέα τῆς ζωῆς. Τὸ κλῖμα εἶναι καταστρεπτικὸ γιὰ τὸ Παιδί. Παγωνιὰ τριγύρω. Πρέπει τὰ μικρὰ αὐτὰ δεντράκια νὰ τὰ μεγαλώσουμε μέσα στὸ θερμοκήπιο θεσμῶν, ἰδανικῶν, ἀγάπης. Ἔτσι μονάχα θὰ γίνουν πελώρια πλατάνια, μὲ γερὲς ρίζες καὶ πλατειὰ φύλλα, ποὺ τίποτα καὶ κανεὶς δὲν θὰ μπορέση νὰ τὰ ξεριζώση. Τὸ Π α ι δ ί! Τὸ μεγαλύτερο καὶ τὸ πιὸ σοβαρὸ κοινωνικὸ πρόβλημα στὴν ἐποχή μας. Εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸ μελετήσουμε ψύχραιμα, σοβαρά, προσεκτικά, χωρὶς προκατάληψη. Κ' ὕστερα, τὰ συμπεράσματά μας νὰ τὰ κάνουμε ζωὴ καθημερινὴ καὶ σκοπὸ στὴ ζωή μας. Εἶναι ἀνάγκη νὰ συνειδητοποιήσουμε μιὰν ἁπλῆ ἀλήθεια: Ὅ,τι δηλαδὴ γιὰ τὸ κατάντημα τῶν παιδιῶν μας, φταῖμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι. Ἐμεῖς οἱ ἴδιοι ποὺ δέν τὰ ἐπιβλέπουμε, ποὺ δὲν τὰ προσέχουμε, ποὺ δὲν τὰ ἐλέγχουμε, ποὺ δὲν τὰ κατευθύνουμε, ποὺ ἀδιαφοροῦμε. Ἀδιαφοροῦμε γιὰ τὰ βιβλία ποὺ διαβάζουν, γιὰ τὰ κινηματογραφικὰ ἔργα ποὺ βλέπουν, γιὰ τὶς συναναστροφές τους, γιὰ τὸν τρόπο ποὺ ζοῦν. Ἐμεῖς οἱ ἴδιοι τὰ κατα-

στρέφουμε μὲ τὴν ἀτέλειωτη πολιτικολογία μας ποὺ σκοτώνει τὸν ἐνθουσιασμὸ τοῦ παιδιοῦ, καὶ σπέρνει μέσα του ἕνα σωρὸ φονικὲς ἀμφιβολίες, μὲ τὶς κυοφορούμενες ἐπαναστατικὲς ἰδέες, ἱκανὲς νὰ σωριάσουν σ' ἐρείπια τὸ ἀστικό μας οἰκοδόμημα, μὲ τὴν ἀσταμάτητη κριτική μας, ποὺ ξερριζώνει ἀπὸ τὴν καρδιά του τὸν ἐνθουσιασμὸ καὶ τὴν ὄρεξη γιὰ δημιουργία. Ἐμεῖς οἱ ἴδιοι γκρεμίζουμε ἀπὸ μέσα του θεσμούς, ποὺ ἀποτελοῦν εὐγενικὰ κίνητρα γιὰ ὡραίους καὶ δημιουργικοὺς ἀγῶνες «Ἐθνικὴ ὑπόθεση». Ἔτσι ὠνόμασε τὰ προβλήματα τοῦ παιδιοῦ ἕνας ἐκλεκτὸς ἐκπαιδευτικός. Καὶ δὲν ἔχει ἄδικο. Γιατὶ ἀπὸ τὴ λύση ποὺ θὰ δώσουμε στὸ πρόβλημα αὐτὸ ἐξαρτᾶται τὸ μέλλον τῆς φυλῆς μας.

Τὰ μηνύματα ἔρχονται ἀνησυχητικὰ ἀπὸ παντοῦ. Φόβος, ἀγωνία καὶ ἀνησυχία πλακώνει τὴ καρδιὰ τῆς μάννας, καθὼς βλέπει τὸ παιδί της, ποὺ ἀνάθρεψε μὲ στερήσεις, ν' ἀκολουθῆ παράξενους δρόμους. Τὸ βλέπει νὰ μιλῆ καὶ νὰ φέρεται μὲ ἀκατανόητο τρόπο, νὰ ἀπομακρύνεται ψυχικὰ ἀπὸ τὸ σπίτι του, νὰ γίνεται κάθε μέρα καὶ πιὸ σκληρό, πιὸ ρηχό, πιὸ φυγόπονο, νὰ ἐκδηλώνῃ αἰσθήματα ἀπαράδεκτα. Καὶ τὄχει κρυφὸ μαράζι.

Τὰ παιδιά. Πιθηκίζουν. Μιμοῦνται. Κάνουν ὅ,τι βλέπουν. Ἔτσι ἦταν πάντα ἡ φύση τοῦ παιδιοῦ. Μά, σήμερα ἡ πνευματικὴ τροφὴ ποὺ τοῦ δίνουμε εἶναι συνήθως δηλητηριασμένη. Κι' ἔτσι, ἔχουμε κάποιες φοβερὲς εἰκόνες ποὺ μᾶς ἀναστατώνουν καὶ μᾶς φοβίζουν. Νάτον ὁ νεαρός μας στὸ δρόμο. Μὲ πέτσινο σακκάκι, μπλοῦ τζὶν πανταλόνι, καὶ ἀκούρευτος. Ἔχει σκληρὸ βλέμμα, τσιγάρο νὰ κρέμεται στὴν ἄκρη τῶν χειλιῶν, τὰ χέρια στὶς τσέπες. Μόλις βγῆκε ἀπὸ τὸν κινηματογράφο. Τὸ ξέρουν οἱ γονεῖς του ὅτι πῆγε σὲ ἀκατάλληλο ἔργο. Κάποτε μάλιστα ἔκαναν καὶ φασαρία στὸν ἁρμόδιο ὑπάλληλο, γιατὶ ἀπαγόρευε τὴν εἴσοδο σὲ παιδιά, γιατὶ τὸ ἔργο ἦταν ἀκατάλληλο.

Ἐκεῖ, λοιπόν, μέσα στὴν σκοτεινὴ αἴθουσα, μὲ τὴν ὑποβλητικὴ σκηνοθεσία καὶ τὴν ἀνάλογη μουσικὴ ὑπόκρουση, χόρτασε δύο ὧρες πιστολίδι, χόρτασε γροθιές, χόρτασε φιλιὰ κι' ἐλεύθερο ἔρωτα. Κι' ἔζησε μὲ τὴ φαντασία του γοητευμένος τὴ μεγάλη ζωή. Καί, βγαίνοντας ἀπὸ τὴν σκοτεινὴ αἴθουσα, ἔχει τὴν ἐντύπωση, ὅτι τὸ ἔργο δὲν τέλειωσε, ὅτι συνεχίζεται στὴ ζωή. Μιμεῖται τὸν ἥρωα τῆς ταινίας. Τὸν σκληρό, τὸν κακό, τὸν γόη. Καημένο παιδί!

Νά τὰ παιδιά μας σὲ κάποιο πάρτυ. Τί, εἰκόνα! Σχίζουν ροῦχα, βγάζουν παπούτσια, πετοῦν σακκάκια, οὐρλιάζουν, βογγοῦν, ὠρύονται. Εἶναι ἡ μουσικὴ ποὺ τὰ ἀναστατώνει. Ἡ ὑστερία ποὺ βγαίνει ἀπὸ κάποιους μουσικοὺς φθόγγους ἀπίθανους, ποὺ ξεσηκώνει βάρβαρο πρωτογονισμό. Τί σόϊ μουσικὴ εἶναι αὐτή; Καημένα παιδιά. Παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἀπόγονοι ἡρώων, φιλοσόφων, μαρτύρων, ἡμιθέων. Δὲν βλέπετε; Ἕνας παρθένος ὡραῖος κόσμος δημιουργίας σᾶς καρτερεῖ νὰ τὸν κατακτήσετε, νὰ διακριθῆτε, νὰ πάρετε ἡγετικὴ θέση, νὰ φτιάξετε τὴν Ἑλλάδα μας καλύτερη καὶ ὡραιότερη ἀπὸ σήμερα. Ἡ πατρίδα ἔχει στηρίξει ἐπάνω σας χιλιάδες ἐλπίδες. Κι' ἐσεῖς; Τί κρίμα!!!

Νά ἡ κοπέλλα, ἡ δροσερὴ κοπέλλα, μὲ τὸν πλούσιο συναισθηματικὸ κόσμο της. Τὸν γεμίζουμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι, ἄθελά μας, μικρόβια καὶ δηλητήρια. Νά την μὲ τὸ φτηνὸ ρομάντζο στὰ χέρια της. Διαβάζει κι' ἀναστενάζει. Διαβάζει καὶ ὀνειροπολεῖ. Ἐκείνη ἡ γόησσα τοῦ μυθιστορήματος. Κι' ἐκεῖνος ὁ μελαγχολικὸς γόης τῆς ἱστορίας! Εἶναι οἱ καλοί της σύντροφοι. Ἔνοχοι δεσμοί. Πάθη. Μίση. Περιπέτειες. Μά, στὸ τέλος, ὁ ἔρωτας θριαμβεύει. Ὅλα αὐτὰ μοιάζουν μ' ἕνα φοβερὸ ἔγκλημα. Ἕνα ἀδίστακτο ἔγκλημα, ποὺ τ' ἀνεχόμαστε ἀδιαμαρτύρητα. Καὶ φροντίζουμε νὰ τὸ ὑπογραμμίζουμε, μὲ τὸ ντύσιμο τῶν κοριτσιῶν μας, μὲ τὴ μόδα ποὺ διαφθείρει, μὲ τοὺς χορούς ποὺ ξεσηκώνουν ποταπὰ ἔνστικτα, μὲ τὴν ἀναζήτηση τοῦ πλούσιου γαμβροῦ, ποὺ γίνεται σωστὸς ἐφιάλτης ἀπὸ τὰ πολὺ μικρὰ χρόνια τοῦ κοριτσιοῦ. Τί μελαγχολικὴ εἰκόνα!!!

Νά τὰ παιδιά μας στὰ σφαιριστήρια, στὰ καφενεῖα, στὰ κλάμπ. Σὲ κέντρα

ἀταίριαστα γιὰ τὴ δροσιά τους. Μέσα στοὺς καπνούς, στὶς ἀναθυμιάσεις, μέσα σὲ μιὰ ἀποπνικτικὴ ἀτμόσφαιρα ποὺ ἀποβλακώνει. Δὲν προβληματίζονται. Δὲν κουβεντιάζουν γιὰ τὸ μέλλον τους. Δὲν σκέπτονται γιὰ τὸ Αὔριο. Κάνουν κρίσεις πάνω στὰ καινούργια τραγούδια τῶν Μπήτλς. Κουβεντιάζουν γιὰ τὶς ἐρωτικὲς κατακτήσεις τους. Χορεύουν σφικταγκαλιασμένοι χοροὺς ἀπίθανους. Κι' ἄλλοτε πάλι τοὺς πιάνει ἀμὸκ χορευτικό. Καὶ τὰ κάνουν ὅλα ἄνω - κάτω. Κι' ὕστερα, μετὰ τὴ διασκέδαση, τὴν ἄλλη μέρα, κατακρίνουν τοὺς πάντες. Βρίζουν τὴν κοινωνία. Παιδιὰ χωρὶς ἰδανικά. Χαμένα σκυλιὰ χωρὶς περιλαίμιο. Ἔτσι τὰ χαρακτήρισε ἕνας μεγάλος γάλλος διηγηματογράφος. Δὲν ἔχουν διάθεση γιὰ δουλειά. Οὔτε ἐνθουσιασμὸ γιὰ τὸ μόχθο τῆς βιοπάλης. Δὲν ἔχουν αἰσιοδοξία γιὰ τίποτε. Τί θὰ κάνουν αὐτὰ τὰ παιδιὰ σὰν μεγαλώσουν; Τί θὰ γίνουν; Ὁ Θεὸς νὰ βάλη τὸ χέρι Του.

Νά τὰ παιδιά μας στοὺς δρόμους. Φωνάζουν. 114. Τί εἶναι αὐτὸ τὸ 114; Εἶναι τὸ μάθημα τοῦ σχολείου τους; Ὄχι. Εἶναι ἕνα ἄρθρο ἀπὸ τὸ Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος. Μά, μόνο ἕνα ἄρθρο ἔχει τὸ Σύνταγμα; Ὄχι δά... Ἔχει ἄλλα 113. Ποῦ εἶναι τὰ ἄλλα ἑκατὸν δέκα τρία; Ἐκεῖνα ποὺ μιλοῦν γιὰ τὴ θρησκεία τῶν Ἑλλήνων, γιὰ τὴ Βασιλευομένη Δημοκρατία, γιὰ τὶς Ἀρχὲς καὶ τοὺς Νόμους; Αὐτὰ δὲν ἔχουν ἀξία; Δὲν λαμβάνονται ὑπόψη; Τί δουλειὰ ἔχουν τὰ παιδιά μας στοὺς πολιτικοὺς ἀγῶνες; Δὲν φτάνουν οἱ ὑστερισμοὶ καὶ τὰ μίση τῶν μεγάλων; Τί φοβερὸ ἔγκλημα κι' αὐτό!

Πῶς ψυχαγωγοῦνται τὰ παιδιά μας; Μὲ τὶ ἀσχολοῦνται τὶς ἐλεύθερες ὧρες τους; Πῶς πηγαίνουν στὰ μαθήματά τους ἢ στὴ δουλειά τους; Τί κάνουν; Ποῦ πᾶνε; Ποιοὺς συναναστρέφονται; Δὲν βαρυέσαι. Ποιός νοιάζεται γιὰ τέτοια πράγματα! Ἐμᾶς τοὺς μεγάλους μᾶς ἀπασχολοῦν ἄλλα πράγματα. Καὶ τὰ παιδιὰ παίρνουν τὸν κατήφορο. Μά, τί κάνει τὸ σπίτι; Τί κάνει ἡ ἐκκλησία; Τί κάνει τὸ σχολεῖο; Τί κάνουμε ὅλοι μας; Τῶν οἰκιῶν ἡμῶν ἐμπιπραμένων ἡμεῖς ἄδομεν. Καὶ καυγαδίζομεν. Καὶ ἀεροβατοῦμεν. Ἄδομεν τραγούδια συμφορᾶς. Ὡς πότε ὅμως;

Κρυφὸ μαράζι τὄχουν οἱ γονεῖς. Μά, γιατί «κρυφό»; Φοβοῦνται νὰ δώσουν φανερὰ τὴ μάχη; Δυστυχῶς, ναί. Σκληρὴ ἀλήθεια, ἀλλὰ ἀλήθεια. Τὰ παιδιά μας ἔχουν ἐπαναστατήσει. Κι' ὅλοι σκύβουμε τὸ κεφάλι μοιρολατρικά. Δὲν βλέπετε στοὺς δρόμους, στὰ λεωφορεῖα, στὰ κέντρα; Δὲν βλέπετε τί γίνεται; Ὅταν συναντήσουμε παιδιὰ ἀφηνιασμένα, ποὺ περιπαίζουν, ποὺ ἐνοχλοῦν, ποὺ χαλοῦν τὸν κόσμο, τί κάνουμε; Ἕνας φόβος μᾶς κυριεύει. Κάτι σὰν πανικός. Καὶ βιαζόμαστε νὰ φύγουμε. Φεύγουμε. Μά, τί βγαίνει ἀπὸ αὐτό; Κι' ἂν κλείσουμε τὰ μάτια ἡ πραγματικότης δὲν ἀλλάζει. Ἡ ἀνταρσία προχωρεῖ, ἀπειλεῖ τοὺς πάντες καὶ τὰ πάντα. Κι' ἐμεῖς ὑποχωροῦμε. Ἀλλά, γ ι α τ ί;

Πῶς ντύνονται τὰ παιδιά μας; Πῶς συμπεριφέρονται; Ποιούς θαυμάζουν; Τί σκέπτονται; Τί πιστεύουν; Θὰ ἔχουν τὴν εὐκαιρία οἱ ἀναγνῶσται ν' ἀκούσουν τὶς γνῶμες τῶν εἰδικῶν. Θὰ τοὺς δοθοῦν παραλλήλως στατιστικές. Στατιστικὲς ποὺ ἐκπέμπουν μηνύματα κινδύνου.

Κι' ὕστερα φθάνουμε στὸ παραστρατημένο παιδί! Ἐμεῖς τοῦ ἑτοιμάσαμε τὸν εὔκολο δρόμο. Πόσα παραστρατημένα παιδιά! Πόσα ἐγκλήματα παιδιῶν! Γιατί; Παιδιὰ ποὺ κλέβουν αὐτοκίνητα, ποὺ κάνουν διαρρήξεις, ποὺ ἀπασχολοῦν ἀδιάκοπα τὴν Ἀστυνομία, τὰ Δικαστήρια, τὸ Κράτος. Ἕνα θλιβερὸ στράτευμα. Πάνω-σ' αὐτὸ θὰ στηρίξουμε τὴν αὐριανὴ Ἑλλάδα;

Φίλος δὲν εἶναι ἐκεῖνος ποὺ κολακεύει, ἀλλὰ ἐκεῖνος ποὺ ἀνησυχεῖ, ποὺ διαγράφει κινδύνους, ποὺ ὑψώνει τὴ φωνή του γιὰ νὰ διαμαρτυρηθῆ, ποὺ θέλει νὰ προφυλάξη ἀπὸ κάποιο κακό.

Κι' ἐμεῖς ἀνησυχοῦμε. Καὶ θέλουμε νὰ μεταφέρουμε τὶς ἀνησυχίες μας. Μὲ εἰλικρίνεια καὶ ἀγάπη.

Γι' αὐτὸ ἀπὸ σήμερα τὸ περιοδικό μας, μαζὶ μὲ τὴν ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας

ΤΑ ΙΔΑΝΙΚΑ ΤΗΣ «ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗ»

Ὑπὸ τοῦ κ. ΠΕΛΟΥ ΚΟΥΤΟΥΠΗ

Γράφει ἡ πρωϊνὴ ἐφημερὶς τῶν Κομμουνιστῶν σὲ σχόλιό της, ποὺ ἐδημοσιεύθη στὶς 21 Ἀπριλίου 1966, ὕμνους ὑπὲρ τῆς «Νεολαίας Λαμπράκη». Καὶ διατείνεται ὅτι τὰ μέλη τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς διώκονται παρανόμως καὶ ὅτι ἡ δίωξις αὐτὴ «προκαλεῖ τὴν ἀγανάκτηση ὁλοκλήρου τοῦ δημοκρατικοῦ κόσμου».

Καὶ τὸ περιεχόμενο τῶν ὕμνων εἶναι ἀνακριβές. Καὶ ἡ κατηγορία περὶ διώξεως εἶναι ἀνακριβής. Καὶ ἀνακριβέστατο εἶναι ὅτι ἡ ἀνύπαρκτος δίωξις «προκαλεῖ ἀγανάκτηση ὁλοκλήρου τοῦ δημοκρατικοῦ κόσμου».

Ὑμνοῦσα ἡ πρωϊνὴ ἐφημερὶς τῆς Ἄκρας Ἀριστερᾶς τὴν ὀργάνωσι τῶν Λαμπράκηδων γράφει τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Δημοκρατικὴ Νεολαία Λαμπράκη εἶναι ἡ μεγάλη ὀργάνωση τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας ποὺ τὰ ἰδανικά της καὶ ἡ δράση της γιὰ τὴν δημοκρατία, τὸν ἐκπολιτισμό, τὴν ὑπεράσπιση τῶν ἑλληνικῶν παραδόσεων ἔχουν τὴν ἐπιδοκιμασία τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ εἰδικὰ τῆς νέας γενιᾶς.

Τὸ περιεχόμενο ὁλοκλήρου τῆς φράσεως αὐτῆς τῆς κομμουνιστικῆς ἐφημερίδος ἀποτελεῖ ἕνα ἀσύστολο, ἀλλὰ καὶ προκλητικὸ ψεῦδος.

Πρῶτον: Ἡ «Δημοκρατικὴ Νεολαία Λαμπράκη» εἶναι ὀργάνωσις τῆς Ἄκρας Ἀριστερᾶς. Αὐτὸ θὰ πῆ ὅτι τὰ ἰδανικὰ τῶν Κομμουνιστῶν εἶναι καὶ ἰδανικὰ τῆς ὀργανώσεως τῶν Λαμπράκηδων.

Ποιὰ εἶναι τὰ ἰδανικὰ τῶν Κομμουνιστῶν εἶναι γνωστὰ ἀπὸ τὸν πόλεμο, ἀπὸ τὴν κατοχή, ἀπὸ τὸν Δεκέμβριο, ἀπὸ τὸν Συμμοριτοπόλεμο, ἀπὸ τὸ Κυπριακό, ἀπὸ τὸν καθημερινὸ πολιτικὸ καὶ Ἐθνικὸ βίο.

Δεύτερον: Ἐὰν τὰ ἰδανικὰ τῶν Λαμπράκηδων εἶναι ἡ Δημοκρατία, ἡ ὑπεράσπισις τῶν Ἑλληνικῶν παραδόσεων καὶ ὁ ἐκπολιτισμός, τότε ὀφείλουν τὰ μέλη τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς νὰ δηλώσουν ἐπισήμως καὶ κατηγορηματικῶς ἐὰν ἀποκηρύσσουν ἢ ὄχι τὸν Κομμουνισμὸν ὡς ἀντιδημοκρατικὴν καὶ ἀντιλαϊκὴν θεωρίαν. Δημοκρατία καὶ Κομμουνισμὸς εἶναι ἔννοιες ἐκ διαμέτρου ἀντίθετες.

Ὅπου ἐκυριάρχησε ὁ Κομμουνισμὸς κατελύθη ἡ Δημοκρατία. Καὶ ὅπου κυριαρχεῖ ὁ Λαὸς δὲν κυριαρχεῖ ὁ Κομμουνισμός. Δημοκρατία θὰ πῆ νὰ κυβερνοῦν οἱ πολλοὶ καὶ νὰ ἐλέγχουν οἱ ὀλίγοι. Εἰς τὸν Κομμουνισμὸν κυβερνοῦν οἱ ὀλίγοι καὶ δὲν δύνανται νὰ ἐλέγχουν οἱ πολλοί.

Δημοκρατία θὰ πῆ: Ἐλευθερία τοῦ Τύπου, ἐλευθερία τοῦ συνδικαλισμοῦ, ἐλευθερία στὴ διακίνηση τῶν ἰδεῶν. Στὸν Κομμουνισμὸ καμμιὰ ἀπ' αὐτὲς τὶς ἐλευθε-

---

Πόλεων, ἀρχίζει μιὰ μεγάλη ἔρευνα, στὴν ὁποίαν ἐκλήθησαν καὶ θὰ λάβουν μέρος προσωπικότητες διεθνοῦς κύρους καὶ ἀκτινοβολίας, δικοί μας καὶ ξένοι.

Οἱ εἰδικοὶ αὐτοί, ποὺ εἶχαν τὴν καλωσύνη μὲ προθυμία νὰ βοηθήσουν τὴν ἔρευνά μας αὐτή, θὰ μᾶς μιλήσουν γιὰ τὸ Παιδί, τὸ σημερινὸ Παιδί, καὶ τὰ προβλήματά του — ὅπως τὸ βλέπουν ἀπὸ τὴ σκοπιά τους. Τοὺς εὐχαριστοῦμε θερμότατα γι' αὐτό. Ἡ βοήθειά τους μᾶς τιμᾶ καὶ προσθέτει κῦρος καὶ ἐπιστημονικὴ σοβαρότητα στὴν ἔρευνά μας. Καὶ ἡ ἔρευνα θ' ἀρχίση ἀπὸ τὸ ἄλλο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ μας. Γιατὶ ὁ χῶρος ποὺ εἶχα στὴ διάθεσή μου ἐξαντλήθηκε.

Σᾶς εὐχαριστῶ ποὺ μὲ διαβάσατε.

ΣΠ. ΠΗΛΟΣ

ρίες εἶναι ὑπαρκτές. Ὁ Τύπος κατευθύνεται αὐστηρῶς ἀπὸ τὸ Κόμμα. Ὁ συνδικαλισμὸς εἶναι ταυτισμένος μὲ τὸ Κόμμα. Καὶ ἡ διακίνησις τῶν ἰδεῶν εὑρίσκεται εἰς καταναγκαστικὰ ἔργα μαζὶ μὲ τοὺς Ντάνιελ καὶ Σινιάφσκυ. Ἑπομένως ἐὰν ἰδανικὸ τῆς... «Δημοκρατικῆς Νεολαίας Λαμπράκη» εἶναι ἡ Δημοκρατία, ὅπως γράφει ἡ κομμουνιστικὴ ἐφημερίς, τότε πρέπει ν' ἀποκηρύξῃ τὸν Κομμουνισμό. Ἐὰν πάλι ἰδανικὸ τῶν Λαμπράκηδων εἶναι ὁ κομμουνισμὸς — ὅπως εἶναι — τότε ψεύδεται ἀσυστόλως ἡ κομμουνιστικὴ ἐφημερὶς ὅταν γράφῃ ὅτι ἰδανικὸ τῶν Λαμπράκηδων εἶναι ἡ Δημοκρατία. Καὶ ἀσφαλῶς ψεύδεται, ἀφοῦ αὐτὸς ὁ πρόεδρος τῆς Ὀργανώσεως Λαμπράκη, ὁ γνωστὸς μουσικοσυνθέτης, ἔχει ἐπισήμως δηλώσει ὅτι εἶναι κομμουνιστής. Τὸ ἴδιο ψεύδεται ἡ κομμουνιστικὴ ἐφημερὶς ὅταν ὑποστηρίζῃ πὼς ἡ ὀργάνωσις τῆς Νεολαίας τῆς Ἄκρας Ἀριστερᾶς εἶναι ἀφοσιωμένη στὶς Ἑλληνικὲς παραδόσεις. Ἑλληνικὴ παράδοσις, τριῶν χιλιάδων ἐτῶν, εἶναι ἡ ἀφοσίωσις στὴν πατρίδα, στὴν ἐλευθερία καὶ τὴν ἀνεξαρτησία τῆς χώρας.

Ἀποκηρύσσουν οἱ «Λαμπράκηδες» τὸν συμμοριτοπόλεμον; Ἀποκηρύσσουν τὸν Δεκέμβριον καὶ τοὺς ἐγκληματίας δημιουργούς του;

Μέχρι στιγμῆς δὲν τὸ ἔχουν πράξει. Ἀντιθέτως ἡ ἡγεσία τῆς ὀργανώσεως τῶν Λαμπράκηδων ὑμνεῖ ὅλες τὶς ἐναντίον τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς πατρίδος κομμουνιστικὲς ἐπιθέσεις. Ἑπομένως οὔτε ἡ δημοκρατία, οὔτε οἱ ἑλληνικὲς παραδόσεις εἶναι τὰ ἰδανικὰ τῆς «Δημοκρατικῆς Νεολαίας Λαμπράκη». Ἰδανικό της εἶναι ἡ ἐγκαθίδρυση τοῦ Κομμουνισμοῦ. Ἀλλὰ Κομμουνισμὸς καὶ Δημοκρατία ἢ Κομμουνισμὸς καὶ Ἑλληνικὲς παραδόσεις εἶναι σχῆμα ὀξύμωρον. Εἶναι ἔννοιες ἀντίθετες.

Τὸ ψεῦδος ὅμως τῆς κομμουνιστικῆς ἐφημερίδος συνεχίζεται.

«Οἱ "Λαμπράκηδες" δὲν διώκονται, παρὰ μόνον ὅταν παρανομοῦν. Διώκονται ὅπως ὅλοι οἱ ἄλλοι πολῖτες ὅταν παραβιάζουν τοὺς Νόμους. Καὶ ὁ Νόμος εἶναι τὸ βάθρον τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς γαλήνης τοῦ Λαοῦ.

Ἐπειδὴ ὅμως ἡ «Δημοκρατικὴ Νεολαία Λαμπράκη» δὲν εἶναι Δημοκρατική, ἀλλὰ Κομμουνιστικὴ κι ἐπειδὴ δὲν διώκεται — δὲν εἶναι διωγμὸς ἡ ἐφαρμογὴ Νόμων, ἀλλὰ εὐνομία καὶ δικαιοσύνη — γι' αὐτὸ καὶ οὐδεὶς δημοκρατικὸς πολίτης ἀγανακτεῖ ἀπὸ τὴν «δίωξιν» αὐτὴν ποὺ ἀναφέρει ἡ κομμουνιστικὴ ἐφημερίς.

Γράφει ὅτι ἡ δίωξις αὐτὴ «προκαλεῖ τὴν ἀγανάκτηση ὁλοκλήρου τοῦ δημοκρατικοῦ κόσμου».

Ψεύδεται καὶ εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖο ἡ ἐφημερὶς τῶν ἐγχωρίων Κομμουνιστῶν. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἀγανάκτησις «ὁλοκλήρου τοῦ δημοκρατικοῦ κόσμου», δὲν ὑπάρχει ἐπειδὴ διώκονται οἱ Λαμπράκηδες, ἀλλὰ ἐπειδὴ δ ὲ ν δ ι ώ κ ο ν τ α ι. Καὶ εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ Δημοκρατία μας ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῆς ἐπιεικείας καὶ τῆς μεγαλοθυμίας. Παραβαίνει τοὺς Νόμους της ὄχι διώκουσα, ἀλλὰ μὴ διώκουσα τοὺς συνεχῶς παρανομοῦντας κομμουνιστάς.

Ἐὰν αὐτὸ ἔγραφε ἡ κομμουνιστικὴ ἐφημερὶς θὰ ἔλεγε πράγματι ἀλήθεια. Ἀλλὰ πότε ἔγραψε ἀλήθεια ἡ ἐφημερὶς τῆς Ἄκρας Ἀριστερᾶς γιὰ νὰ γράψῃ καὶ τώρα;

ΠΕΛΟΣ ΚΟΥΤΟΥΠΗΣ

* Τὸ σχόλιον τοῦτο μετεδόθη ἐκ τοῦ Ραδιοφων. Σταθ. Ἐνόπλων δυνάμεων τὴν 22/4/1966.

Η ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ὑπὸ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ»

Συγκινητικὴ ὑπῆρξεν ἡ πραγματοποιηθεῖσα, πρωτοβουλία τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Ἀποστράτων Ἀξιωματικῶν Ἀστυνομίας Πόλεων, ἰδία τοῦ Προέδρου ταύτης, βετεράνου τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Νικολάου Νέρη, συνεστίασις τῶν Ἀπομάχων Ἀξιωματικῶν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος εἰς τὸ ἑστιατόριον «ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ» παρὰ τὴν Ὁμόνοιαν, κατὰ τὸ ἑσπέρας τῆς 25-5-1966. Ὡς διηυκρινίσθη, ἡ συνεστίασις περιωρίσθη μεταξὺ τῶν Ἀποστράτων Ἀξιωματικῶν, ἄνευ συμμετοχῆς οἰκογενειῶν ἢ ἄλλων ἐπισήμων προσώπων ἢ ἐν ἐνεργεία Ἀξιωματικῶν τοῦ Σώματος, ἐξαιρέσει βεβαίως τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας κ. Εὐαγγέλου Καραμπέτσου, ἐπιφυλασσομένης τῆς Ἑνώσεως νὰ πραγματοποιήσῃ ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ μὲ εὐρυτέραν συμμετοχὴν καὶ ἐπισημότητα.

Κατ' αὐτὴν παρέστησαν, ὁ Πρόεδρος κ. Ν. Νέρης καὶ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, κ.κ. Ι. Δασκαλάκης, Ἀντιπρόεδρος, Γ. Κοντογεώργος, Γεν. Γραμματεύς, Δ. Μιχαηλίδης, Ταμίας, Μιχ. Κελένγης, Ἐπίτιμος Νομικὸς Σύμβουλος, Εὐάγγ. Ἀναστασίου, Σύμβουλος, Γ. Πολίτης, Σύμβουλος, Γ. Παπαδόπουλος, Σύμβουλος, ὁ Ἐπίτιμος Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως καὶ πρῶτος Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς τῶν τεσσάρων Πόλεων, εἰς ἃς διαδοχικῶς ἐπεξετάθη ὁ θεσμὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τ. Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας κ. Ι. Καλυβίτης μετὰ τῶν ἐπίσης παλαιμάχων συνεργατῶν του τ. Ἀρχηγῶν καὶ Ἀστυνομικῶν Διευθυντῶν Γ. Παπαδημητρίου, Ἀριστ. Κουτσουμάρη, Γ. Λιαρομμάτη, Δ. Βρανοπούλου, ἤδη Βουλευτοῦ Ἀθηνῶν, Γ. Πράττη, Ἡρ. Πετούνη, Θ. Καρυώτου, Ι. Γιαννούτσου, Δ. Ζαγκλῆ, Δημ. Παπασταμέλου, Ἐμμ. Κοκκίνη, Ἀνδρ. Ἀγγελίδη, Δ. Κόλλια, Σπυρ. Κουτσουρούμπα, Ι. Μπερσῆ, Λαυρ. Μπάκλη, Ἀθ. Μπότσου, ὡς ἐπίσης καὶ οἱ Ἀ. Ἀδαμόπουλος, Δ. Καρανάσος, Ν. Βερελῆς, Κ. Τουζένης Ἀβρ. Μαρκόπουλος, Π. Δραγουμάνος, Κ. Ὑφαντῆς, Γ. Ἰγγλεζάκης, Ι. Σακελλαρίου, Π. Μαριόλης, Δ. Μῶρος, Γ. Οἰκονομόπουλος, Χρ. Γραμμένος, Ἀν. Κανελλόπουλος, Χρ. Λεκατσᾶς, Παντ. Χριστοδούλου, Ν. Βενετσιάνος, Εὐστ. Βασιλείου, Ι. Μελετιάδης, Ἀνδρ. Δόσης, Ἀλ. Μπογδάνος, Ἡρ. Λύρας, Δημ. Μητσάκης, Ν. Χουρδάκης, Δ. Παπαϊωάννου, Γ. Λάππας, Κ. Παπακώστας, Προκ. Δαφνῆς, Δῆμος Μπακλαγῆς, Γ. Παπαγιαννάκος, Σ. Ἀλεξανδρῆς, Μιχ. Μιχάλογλου, Φ. Τσόκανος, Ι. Ροῦσσος, Ἀθ. Ποτσόλης, Δ. Σαμαρᾶς, Μ. Κανακάκης, Δ. Καραμπᾶς, Γ. Καρκούλιας, Πάϊκος Βλάχος, Νικ. Γιαννακόπουλος, Κ. Παπαγεωργίου, Π. Ἀγγελάκος, Δημ. Λεβέντης, Ἠλ. Γεωργουλόπουλος, Κ. Βοσκάκης, Π. Βουδούρης, Γ. Λιόγκας, Γεώργ. Σέττας, Ἰωάν. Χατζηγεωργίου, Στεργ. Γεωργίου, Π. Βλογιαννίτης, Λουκᾶς Κοκκινάκης, Στεφ. Κουρῆς, Παναγ. Μπούρας, Ἰωάν. Ζαφειρόπουλος, Πλατ. Τσιμπικούκης, Ἀγησ. Κοτρῶτσος, Ι. Χυτήρης, Δ. Καθάρειος, Ἠλ. Παπαϊωάννου, Η. Τσιγκρῆς, Μιλτ. Κλήμης, Ἀνδρ. Καλόθετος, Μιχ. Ζεμπερλῆγκος, Α. Σισμάνης, Σπύρ. Ζερβόπουλος, Νικ. Κωνσταντάκης, Ν. Πρασᾶς, Δημ. Κουμπῆς, Γεώργ. Γερανέας, ὡς καὶ ὁ παλαίμαχος. Δημοσιογράφος καὶ Διευθυντὴς τῆς ἐφημερίδος «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ» κ. Νικόλαος Γεωργακάκος καὶ ἄλλοι πολλοὶ Ἀξιωματικοί.

Ὡρισμέναι στιγμαὶ ὑπῆρξαν τῶ ὄντι συγκινητικαὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἑστιατορίου, διότι μετὰ πάροδον, ἴσως πολλῶν ἐτῶν, συνηντήθησαν τὸ πρῶτον, προϊστάμενοι μετὰ ὑφισταμένων, καὶ συνάδελφοι συναγωνισταὶ ἅπαντες ἐπὶ 10ετηρίδας ἀστυνομικοῦ βίου καὶ δὴ ἐν τῇ πλέον ταραχώδει περιόδῳ τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας.

Ὁλόκληρος ἡ ἱστορία τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της μέχρι σήμερον, ἦτο ζωγραφισμένη εἰς ἕνα τεράστιον πίνακα, τὸν ὁποῖον ἐπλαισίωναν μορφαὶ στεφανωμέναι ἀπὸ χιονάτα μαλλιά, αὐλακωμέναι ἀπὸ τοὺς ἀγῶνας, διὰ τὴν ὑπό-

στασιν τῆς σημερινῆς Πατρίδος μας, καὶ τῶν σημερινῶν γενεῶν. Βαθειὰ ἦτο ἡ συγκίνησις, ζωγραφισμένη εἰς τὰ μάτια τῶν πάλαι ποτέ εἰκοσιετῶν νέων καὶ σήμερον ἡλικιωμένων, ἀλλ' ἀνθηρῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυνομίας, πολλοὶ τῶν ὁποίων ἄφηναν δάκρυα συγκινήσεως νὰ κυλοῦν διὰ τὴν συνάντησιν αὐτήν, τὴν πρώτην, τὴν τόσον αὐθόρμητον, καὶ φιλικήν. Παλαιαὶ διαφοραί, ἄδικοι κρίσεις, σκληρὰ γεγονότα, ἐλησμονήθησαν ἀπὸ ὅλους ἐνώπιον τοῦ ζωντανοῦ πίνακος, τῆς ἱστορίας τῆς Ἀστυνομίας, εἰς τὰ 45 αὐτὰ χρόνια.

Συγκινητικαὶ ὑπῆρξαν αἱ προσφωνήσεις τῶν, Ἐπιτίμου Προέδρου Ἰωάννου Καλυβίτου, ἀναμνησθέντος τοῦ παρελθόντος καὶ ζητήσαντος τὴν τήρησιν σιγῆς ἑνὸς λεπτοῦ ὑπὲρ τῶν ἀπόντων Ἀστυνομικῶν οἵτινες ἔπεσαν ἐν τῷ καθήκοντι, καὶ τοῦ τ. συνεργάτου του Ἀριστοτέλους Κουτσουμάρη τοῦ κυρίως ἱδρυτοῦ τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, τοῦ δώσαντος τὰς πρώτας κατευθύνσεις ἐπὶ τῶν νεωτέρων μεθόδων πρὸς δίωξιν τοῦ κοινοῦ ἐγκλήματος, σημειώσαντος τελικῶς ὅτι εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ θεσμοῦ συνέτειναν ἀποκλειστικῶς ἡ πίστις καὶ ἡ ἀφοσίωσις πρὸς τὸ καθῆκον τῶν πρώτων Ἀστυνομικῶν καὶ οὐχὶ τὰ ὑποτυπώδη μέσα τῆς τότε ἐποχῆς.

Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, κ. Εὐάγγελος Καραμπέτσος, παλαιὸς συνεργάτης τῶν ἀνωτέρω καὶ ὁ μόνος ἀπομένων ἐκ τῆς παλαιᾶς φρουρᾶς, συνεχάρη τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως διὰ τὴν πρωτοβουλίαν του καὶ μὲ ἄκραν συγκίνησιν ἀπηυθύνθη πρὸς τοὺς παρισταμένους πάλαι ποτὲ προϊσταμένους καὶ συναδέλφους του εὐχηθεὶς ὑγείαν καὶ μακροζωΐαν, δηλώσας, περαίνων, ὅτι ἡ συμπαράστασις τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἀστυνομικῶν πρὸς τοὺς πρωτεργάτας τοῦ Ἀστυνομικοῦ θεσμοῦ θὰ εἶναι πλήρης.

Τέλος μετὰ ὁμιλίαν τοῦ ἐκ τῶν συνεστιαζομένων ἐ. ἀ. Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας κ. Δημ. Καρανάσου, προσεφώνησαν τοὺς συνεστιαζομένους, ὁ ἀκάματος καὶ πάντα πρωτοπόρος πρὸς πᾶν εὐγενὲς καὶ ὡραῖον, Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως κ. Νέρης καὶ ὁ τ. συνάδελφος καὶ φίλος του κ. Δημ. Βρανόπουλος, ὁ τόσον τιμήσας τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα καὶ ἐπαξίως ἤδη ἐκπροσωπῶν τοὺς Ἀθηναίους ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Ἑλλήνων, ἀναφερθέντες ἀμφότεροι εἰς τὴν Ἱστορίαν τοῦ θεσμοῦ καὶ τῶν δεσμῶν, οἵτινες συνδέουν τοὺς παρισταμένους καὶ ἀπόντας, σφυρηλατηθέντας μὲ ἀγῶνας θυσιῶν ἐν κοινῷ ἀγῶνι, δηλώσαντες τελικῶς ἀπόλυτον συμπαράστασιν πρὸς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ συναδέλφους, ἀποτελοῦντας ὅλαστοὺς τῶν ἤδη ἀπομάχων τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

—o—

Προσφώνησις τοῦ ἐπιτίμου Προέδρου τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Ἀποστράτων Ἀξιωματικῶν Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Ἰ. Καλυβίτου.

Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι,

Μὲ ἀνυπόκριτη χαρὰ ἐδέχθηκα τὴν πρόσκλησή σας καὶ θεωρῶ τὸν ἑαυτόν μου πολὺ εὐτυχῆ, πού στὴ δύση τοῦ βίου μου, μοῦ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ παρευρεθῶ σ' ἕνα κοινὸ τραπέζι, μὲ ὅλους ἐκείνους τοὺς ἀγαπητοὺς φίλους καὶ συναδέλφους, μὲ τοὺς ὁποίους ἐθέσαμε τὸ θεμέλιο λίθο ἑνὸς νέου κοινωνικοῦ φαινομένου, τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Γυρίζω πίσω καμμιὰ σαρανταριὰ χρόνια καὶ ἐνθυμοῦμαι ὅλους τοὺς ἀγῶνας μας καὶ τοὺς κόπους μας, γιὰ τὴν εὐτυχία τοῦ νέου θεσμοῦ.

Εἶναι ἀναμφισβήτητο ὅτι ἀντιμετωπίσαμε δυσκολίας καὶ δυσχερείας. Ἐπαλαίσαμε, ἐμοχθήσαμε καὶ στὸ τέλος ἐνικήσαμε. Καὶ τώρα πιά, ἡλικιωμένοι καὶ γέροι, μακρυὰ ἀπὸ τὴν ἐνεργὸ ὑπηρεσία, καμαρώνουμε τοὺς συνεχιστὰς καὶ νέους συναδέλφους μας καὶ εἴμεθα ὑπερήφανοι γιατὶ τὸ ἔργο μας ἐξετιμήθη ἀπὸ τὴν Πολιτεία, τὸ Κοινὸ καὶ τὸν Τύπο.

Πίνω εἰς ὑγείαν ὅλων σας καὶ τῶν οἰκογενειῶν σας.

Καὶ τώρα θὰ παρακαλέσω νὰ τηρήσωμεν ἑνὸς λεπτοῦ σιγὴ εἰς μνήμην τοῦ πρώτου ἀρχηγοῦ καὶ ὀργανωτοῦ, ἀειμνήστου Φρέντερικ Χαλλίντεϋ.

Προσφώνησις τοῦ Προέδρου τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Ἀποστράτων Ἀξιωματικῶν Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Νικολάου Νέρη.

Ὅλοι οἱ παλαιοὶ ἀξιωματικοί, οἱ βετεράνοι, οἱ ἱδρυταὶ καὶ οἱ στυλοβάται τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων, ἀπὸ τοῦ 1921 ἕως τὸ 1966, παρακαθήμεθα σὲ κοινὸ τραπέζι ἀπὸ τοῦ πρώτου Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας, τοῦ σεβαστοῦ μας προϊσταμένου καὶ Ἀρχηγοῦ κ. Ἰ. Καλυβίτη μέχρι καὶ τοῦ σημερινοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Σώματος κ. Εὐαγ. Καραμπέτσου ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ὁποίου παρακάθηται καὶ ὁλόκληρον τὸ σύγχρονον Ἀστυνομικὸν Σῶμα.

Ὑπάρχουν καὶ οἱ ἀπόντες, οἱ μεγάλοι μας Νεκροί, εἴτε στὰ πεδία τῶν μαχῶν τῆς Ἀστυνομίας, εἴτε ἀπὸ τὰς ἀσθενείας ποὺ οἱ σκληροὶ ἀγῶνες ἔρριξαν στὰ κρεβάτια τοῦ πόνου. Γι' αὐτοὺς τοὺς νεκρούς μας ἀπὸ τὸν πρῶτο μας Ἀρχηγὸ καὶ ἱδρυτὴ τῆς Ἀστυνομίας, τὸν Φρ. Χαλλίντεϋ, μέχρι τὸν τελευταῖο ἀστυνομικὸ ποὺ πέθανε ὡς τὴν ὥρα αὐτή, ὅλων ἐκείνων τῶν Ἡρώων τῆς Εἰρήνης, ἂς τηρήσωμεν ἑνὸς λεπτοῦ σιγήν.

Καὶ τώρα ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ, σὰν ἕνας ἀπὸ τοὺς πρωτεργάτας τοῦ Σώματος ποὺ ἐτιμήθη ἀπὸ ὅλους αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐκπροσωπῶ, νὰ ἀπευθυνθῶ πρὸς τὸ σύγχρονον Ἀστυνομικὸν Σῶμα, καὶ ὅλους τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ἰδιαιτέρως τοὺς νέους, ὡς ἐπίσης καὶ ἀπὸ τοῦ παλαιοτέρου ἀστυφύλακος μέχρι τοῦ νεωτέρου δοκίμου καὶ νὰ τοὺς πῶ μερικὰ λόγια σὰν παρακαταθῆκες τοῦ παρελθόντος εἰς τὸ μέλλον τοῦ Σώματος.

Τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα, Κύριοι, ἡ Ἀστυνομία τῶν Πόλεων, ἀγαπητοὶ συνάδελφοι καὶ παιδιά μας, δὲν ἀνήκει εἰς τὸ παρόν, ἔχει τὴν ρίζαν του εἰς τὸ παρελθόν, ἔχει ὁλόκληρον ἱστορίαν 45 χρόνων τὴν ὁποίαν δὲν γνωρίζετε, διότι ὁ καθένας σας νομίζει ὅτι τὸ Σῶμα ἤρχισε ἀπὸ τότε ποὺ κατετάγη αὐτὸς καὶ αὐτὸ δὲν εἶναι ἀλήθεια.

Δὲν εἶναι ἐπίσης δίκαιο νὰ νομίζετε ὅτι ἕνας κόσμος ὁλόκληρος ποὺ ἔδωσε τὴν ζωήν του, γιὰ τὴν ἐπιβίωση τοῦ θεσμοῦ, μπορεῖ νὰ μένῃ ἀδιάφορος γιὰ τὴν τύχη αὐτοῦ τοῦ Σώματος, ποὺ εἶναι καρπὸς ὁμαδικῆς προσπαθείας χιλιάδων νεκρῶν καὶ ζώντων βετεράνων τῆς Ἀστυνομίας.

Κάθε καλή σας πράξη, κάθε πολιτισμένη σας ἐνέργεια, διαταγὴ ἢ ἐκτέλεσις μᾶς κάνει περήφανους γιὰ σᾶς. Ἀντίθετα κάθε κακή σας ἐνέργεια, διαταγὴ ἢ ἐκτέλεση, καὶ κάθε παρέκκλιση, ἀπὸ τὸν κανόνα ὅτι ἡ Ἀστυνομία ἀνήκει εἰς τὸ Ἔθνος καὶ ὄχι εἰς τὰ κόμματα, μᾶς εὑρίσκει σκεπτικοὺς διὰ τοὺς κόπους μας, καὶ τὰ χρόνια μιᾶς ζωῆς ποὺ ἐδώσαμε ὅλοι γιὰ νὰ ὑπάρχῃ αὐτὸ τὸ Σῶμα.

Ἀπὸ μᾶς τοὺς παλαιοὺς νὰ ἀντλήσετε σὰν ἀπὸ πηγὴ καὶ ἀπὸ τὶς καλές μας πράξεις παραδείγματα, νὰ μᾶς συγχωρήσετε δὲ ὅπως καὶ μεῖς συγχωρήσαμε ἀπὸ τοὺς συναδέλφους μας τὶς τυχὸν ἀστοχές μας ἐνέργειες.

Ὅμως ἕνα ἂς μένῃ τὸ συμπέρασμα ἀπὸ αὐτὴ τὴν συγκέντρωση τῶν ἱδρυτικῶν ζώντων στελεχῶν τῆς Ἀστυνομίας ὅτι, κατὰ τὰς ἐνεργείας σας, εἶναι ἐπόμενον, ἐν τῷ προσώπῳ ἑνὸς ἀγνώστου πολίτου, νὰ κρύπτεται τὸ ὄνομα ἑνὸς Καλυβίτου, ἑνὸς Σπύρου, ἑνὸς Παπαδημητρίου, ἑνὸς Κουτσουμάρη, ἑνὸς Πράτη, ἑνὸς Ἀγγελίδη καὶ τόσων ἄλλων ἀγνώστων σας, οἱ ὁποῖοι ἔδωσαν μαζί μας ὅλη τους τὴ ζωὴ γιὰ τὸ θεσμὸ ποὺ σήμερα δίκαια καὶ μὲ τόση ὑπερηφάνεια ὑπηρετεῖτε. Ἂς εἶναι ἡ συμπεριφορά σας ἀνάλογη, διότι ὅλοι οἱ πολῖται, ἀλλὰ ἰδιαιτέρως οἱ πολῖται ποὺ ὑπῆρξαν προϊστάμενοι καὶ καθηγηταὶ τῶν σημερινῶν προϊσταμένων σας, δικαιοῦνται τῆς τιμῆς καὶ τοῦ σεβασμοῦ σας, οὐδέποτε δὲ θὰ κάμουν χρῆσιν αὐτοὶ τῶν ὀνομάτων των ἀπέναντί σας.

Πηγὴ τῆς ἱστορίας 45 χρόνων ἠμεῖς, πηγὴ χαρᾶς καὶ ὑπερηφανείας γιὰ μᾶς, Σεῖς, ἀλλὰ καὶ κάποτε πικρίας ὅταν λησμονήσετε, τί τὸ παρὸν ὀφείλει εἰς τὸ παρελ-

ΤΡΕΙΣ ΩΡΕΣ ΣΤΗ ΣΧΟΛΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

ΤΟ νὰ ἔχῃς τὴν τιμὴ νὰ βρεθῇς τρεῖς περίπου ὧρες ἀνάμεσα στοὺς σπουδαστὲς τῆς Σχολῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, φρονοῦμε πὼς εἶναι μιὰ ξεχωριστὴ εὔνοια τῆς τύχης, γιατὶ σοῦ δίνεται ἔτσι ἡ εὐκαιρία νὰ ἐκτιμήσῃς ὅπως πρέπει τὸ δημιουργικό της ἔργο. Καὶ νοιώθεις, εἰλικρινά, νὰ κατακλύζουν τὸ Εἶναί σου αἰσθήματα ἐθνικῆς ὑπερηφάνειας, καθὼς ἀντικρύζεις τοὺς σπουδαστές της, ποὺ ἀντιπροσωπεύουν τὶς Ἔνοπλες Δυνάμεις, τὰ Σώματα Ἀσφαλείας, τὸ Πυροσβεστικὸ καὶ τὸ Λιμενικὸ Σῶμα καὶ τὶς Πολιτικὲς - Διοικητικὲς - Ὑπηρεσίες τῶν διαφόρων Ὑπουργείων τῆς πατρίδος μας. Μιὰ μικρογραφία, δηλαδή, ὁλοκλήρου τοῦ δυναμικοῦ τῆς Χώρας.

Πενῆντα δύο σπουδαστὲς (29 ἀξιωματικοὶ τοῦ Σ.Ξ., 2 τοῦ Β.Ν., 2 τῆς Ε.Β.Α., 2 τῆς Ε.Β.Χ., 1 τοῦ Λ.Σ., 1 τῆς Α.Π., 1 τοῦ Π.Σ. καὶ 14 ὑπάλληλοι ὅλων τῶν Ὑπουργείων, πλὴν τοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν), ἀδελφωμένοι γιὰ ἕνα χρόνο στὰ θρανία τῆς Σχολῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, εἶναι οἱ συνδετικοὶ κρίκοι ποὺ θὰ στερεώσουν γερὰ τὸ οἰκοδόμημα ποὺ λέγεται Συνεργασία, γιὰ τὸ καλὸ τῆς Κοινωνίας μας. Αὐτοί, ἀπὸ τὶς καίριες θέσεις ποὺ μετὰ τὴν ἀποφοίτησί τους θὰ καθέξουν, θὰ δώσουν πνοὴ δημιουργικὴ στὸ ὅλον ἔργο τῆς ἀνοδικῆς πορείας τῆς Χώρας μας. Διαλεγμένοι ἀπὸ πρίν, ὅσον ἀφορᾶ τὸ ἦθος, τὴν ἐργατικότητα καὶ τὴν ἐπαγγελματικὴ εὐσυνειδησία καὶ ἀναβαπτισμένοι στὰ νάματα τῆς Σχολῆς, ἀποτελοῦν τὴν καλύτερη ἐγγύησι γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῶν ἐθνικῶν μας σκοπῶν.

*
* *

ΑΙΣΘΑΝΟΜΑΣΤΕ ἐπιτακτικὴ τὴν ὑποχρέωσι, πρὶν ἀπ' ὅλα, νὰ ἐκφράσουμε τὴν εὐγνωμοσύνη μας στὸν σεβαστό μας Διοικητὴ τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν, Ἀστυνομικὸ Διευθυντὴ Α΄ κ. Π. Λυκούση, ποὺ εἶχε τὴν καλωσύνη νὰ μᾶς προσκαλέσῃ στὴ Σχολὴ Ἀστυνομίας γιὰ νὰ πάρουμε μέρος στὴ δεξίωσι ποὺ ὠργάνωσε πρὸς τιμὴν τῶν σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ὕστερα ἀπὸ τὴν καθιερωμένη πιὰ διάλεξι πρὸς αὐτούς. Μᾶς ἔδωσε ἔτσι τὴν εὐκαιρία νὰ φέρουμε στὸ νοῦ μας παληὲς γνωριμίες μὲ τὴν Σχολὴ Ἐθνικῆς Ἀμύνης, γιατὶ δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ὁ ὑποφαινόμενος ἀσχολεῖται μ' αὐτήν.

*
* *

ΟΤΑΝ στὶς 12.30΄ μ.μ. τῆς 17) 5) 1966, μπαίναμε στὸ προαύλιο τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς (Φιλοθέη), τρία λεωφορεῖα αὐτοκίνητα τῆς Σχολῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἀπεβίβαζαν τοὺς σπουδαστές της. Τμῆμα τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων καὶ τῆς Φιλαρμονικῆς τῆς Ἀστυνομίας, ἀπέδωσαν τὶς κεκανονισμένες τιμές, καθὼς ὁ κ. Λυ-

---

θὸν καὶ τοὺς Νεκροὺς καὶ ζῶντας θετεράνους τῆς Ἀστυνομίας, οἱ ὁποῖοι, ὅμως τιμῶνται καὶ εἶναι σεβαστοὶ μεταξὺ τῆς κοινωνίας ποὺ τοὺς γνωρίζει.

Ἂν ὁ σεβασμὸς πρὸς τοὺς προϊσταμένους σας εἶναι καθῆκον, ὁ σεβασμὸς πρὸς τὴν Ἱστορίαν καὶ τοὺς Ἱδρυτὰς τοῦ θεσμοῦ εἶναι τὸ μέτρον ποὺ θὰ κρίνῃ καὶ τὴν μελλοντικὴν πορείαν καὶ τὴν ἐπιβίωσιν τοῦ Σώματος.

Σεῖς θὰ ἔλθετε κάποτε πρὸς ἡμᾶς καὶ σᾶς τὸ εὐχόμεθα, ἐνῶ ἡμεῖς δὲν θὰ ἔλθωμεν ποτὲ πρὸς τὰ ὀπίσω..

Σᾶς εὐχόμεθα νὰ ὑγιαίνετε, νὰ εὐτυχῆτε καὶ νὰ ὁδηγῆτε τὸ Σῶμα σὲ καλύτερο μέλλον.

«ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ»

κούσης, μετὰ τοῦ Ὑποδ) τοῦ τῆς Σχολῆς, Ἀστυν. Δ) ντοῦ Β΄ κ. Κ. Πολίτη, τοῦ Κοσμήτορος, Ἀστυνόμου Α΄ κ. Α. Παπαθανασίου, τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Παραρτήματος τῆς Σχολῆς Ἀστυφυλάκων (Ν. Φιλαδέλφεια), Ἀστυνόμου Α΄ κ. Α. Ντουφεξῆ καὶ τοῦ Ὑπασπιστοῦ, Ἀστυνόμου Β΄ κ. Π. Βλαχάκη, ὑποδέχονταν ἐγκάρδια τὸν Διοικητὴ τῆς Σχολῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ἀντιναύαρχο κ. Χ. Φούφα, τὸν Ὑποδιοικητή, Ταξίαρχο κ. Δ. Κοντόγκωνα, τὸν Διευθυντὴ Σπουδῶν, Ταξίαρχο κ. Β. Γιαννημάρα, τοὺς σπουδαστὰς τῆς Σχολῆς καὶ τὸν Ὑπασπιστὴ αὐτῆς, Λοχαγὸ κ. Ε. Παπανασταστάτο.

Ὕστερα ἀπὸ τὶς γνωστὲς σὲ παρόμοιες περιστάσεις συστάσεις, οἱ προσκεκλημένοι μπῆκαν σ' ἕνα διδακτήριο τῆς Σχολῆς, ὅπου ὁ κ. Λυκούσης, μὲ τὴν γνωστή του πειστικότητα καὶ παραστατικότητα, ἀνέπτυξε, σὲ γενικὲς γραμμές, τὴν ἀποστο-



Ὁ διοικητὴς τῶν Σχολῶν Ἀστυνομίας Πόλεων, ἀστυνομικὸς διευθυντὴς Α΄ κ. Π. Λυκούσης ὑποδέχεται τὸν διοικητὴν τῆς Σχολῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ἀντιναύαρχον κ. Χ. Φούφαν.

λὴ καὶ τὸ ἔργο τῆς Ἀστυνομίας. Συγκεκριμένα ὁ κ. Λυκούσης, ἀφοῦ στὴν ἀρχὴ ἀνεφέρθη στὰ τῆς συστάσεως τοῦ θεσμοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ὡμίλησεν ἐν συνεχεία γιὰ τὴν ἀποστολὴ τῆς Ἀστυνομίας, ἀναφέροντας, μεταξὺ ἄλλων, τὰ ἑξῆς:

«Εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων ἔχουσιν ἀνατεθῆ πολλὰ καὶ ποικίλα καθήκοντα, ἀναφερόμενα λεπτομερῶς εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ὀργανισμοῦ αὐτῆς. Τὰ κυριώτερα τούτων εἶναι:

1. Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν Ἀστυνομικῶν Διατάξεων καὶ γενικῶς τῆς κειμένης Νομοθεσίας.

Κατὰ τὴν ἐπαφή του μὲ τοὺς παραβάτας, ὁ ἀστυνομικὸς δέον νὰ συμπεριφέρεται ψυχραίμως καὶ λίαν εὐγενῶς. Νὰ ἔχη ὑπ' ὄψιν του πάντοτε ὅτι δὲν εἶναι ἀντίδικος τοῦ πολίτου. Νὰ ἐφαρμόζη τὸν Νόμον μὲ λογικὴν καὶ σύνεσιν. Διὰ μικροπαραβάσεις ἐπιβάλλεται νὰ προηγοῦνται συστάσεις, προφορικαὶ ἢ ἔγγραφοι.

2. Ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν πολιτῶν προθύμως καὶ ταχέως.

Πολλοὶ εἶναι οἱ λόγοι ἕνεκα τῶν ὁποίων ὁ πολίτης καταφεύγει εἰς τὸν ἀστυνομικὸν ἢ εἴς τινα Ἀστυνομικὴν Ὑπηρεσίαν. Εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ἐπικρατεῖ πάν-

τοτε πνεῦμα ἐξυπηρετήσεως τοῦ πολίτου καὶ πρόθεσις ὅπως οὗτος εἰς τοιαύτας περιπτώσεις ἀπομακρύνεται λίαν ἱκανοποιημένος. Μᾶς δίδεται μία κατάλληλος εὐκαιρία διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν αὐτοῦ, ἧς τόσην ἀνάγκην ἔχομεν. Αἱ ἀστυνομικαὶ θύραι εἶναι ἀνοικταὶ καθ' ὅλας τὰς ὥρας τοῦ 24ώρου».

Στὴ συνέχεια ὁ κ. Λυκούσης ἀνεφέρθη στὸ ἔργο τῆς Ἀστυνομίας τὸ σχετικὸ μὲ τὴν δίωξι τοῦ ἐγκλήματος γενικῶς, τῶν ἀπηγορευμένων παιγνίων καὶ τοῦ ἐμπορίου τῶν ναρκωτικῶν, τὴν δίωξι τῆς αἰσχροκερδείας καὶ τὸν ἔλεγχο τῆς καταλληλότητος τῶν τροφίμων, τὴν τήρησι τῆς δημοσίας τάξεως στὶς δημόσιες συναθροίσεις καὶ συγκεντρώσεις, τὶς ἑορτές, τὶς τελετὲς ἢ τοὺς διεξαγομένους ἀθλητικοὺς καὶ ποδοσφαιρικοὺς ἀγῶνες, τὴν ἀντιμετώπισι τῶν ἀντεθνικῶν προπαγανδῶν καὶ ἰδιαίτερα τῆς κομμουνιστικῆς, τὴν ρύθμισι τῆς κυκλοφορίας καὶ τὸν ἔλεγχο τῆς



Στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν δοθεῖσαν εἰς τὴν ἀστυνομικὴν Σχολὴν δεξίωσιν, πρὸς τιμὴν τῶν σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

κινήσεως τῶν πεζῶν καὶ τῶν ὀχημάτων, τὴν διασφάλισι τῆς ζωῆς, τῆς ὑγείας, τῆς σωματικῆς ἀκεραιότητος, τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς περιουσίας τῶν κατοίκων.

Συνεχίζοντας ὁ ὁμιλητὴς ἀνεφέρθη σὲ ἄλλα εἰδικώτερα καθήκοντα τῆς Ἀστυνομίας, ὅπως εἶναι ἡ πρόληψις ἀπωλειῶν καὶ ζημιῶν ἀπὸ τὶς πυρκαγιὲς καὶ ἡ παρακολούθησις τῶν ἀλλοδαπῶν καὶ ἀνέπτυξε σύντομα τὴν δραστηριότητα τῆς Ἀστυνομίας στὸ διάστημα τῆς ἐμπολέμου περιόδου 1940—41, τῆς κατοχῆς, τοῦ κινήματος καὶ τοῦ συμμοριτοπολέμου, τονίζοντας τὴν συμβολὴ τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων στὴν πάταξι τοῦ κομμουνισμοῦ, ὡς καὶ τὴν αὐτοθυσία τους γιὰ τὴν ἑδραίωσι τῆς ἀσφαλείας, ποὺ μεταφράζεται σὲ πολλὰ θύματα ποὺ ἔπεσαν πολεμώντας ἡρωϊκὰ γιὰ τὴν διατήρησι τῶν αἰωνίων ἰδανικῶν τῆς Φυλῆς μας.

Τελειώνοντας ὁ κ. Λυκούσης ἀνεφέρθη γενικὰ στὰ τῆς ὀργανώσεως σήμερα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, στὰ τῆς λειτουργίας τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν καὶ ἔκλεισε τὴν διάλεξί του ὡς ἑξῆς:

«Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἐγκαταστάσεώς της (1921—1925) εἰς ἃς πόλεις λειτουργεῖ σήμερον, διεξήγαγε σκληρὸν καὶ ἀπεγνωσμένον ἀγῶνα διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐμπέδωσιν τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας, λόγῳ τῆς ἀπροβλέπτου αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῶν πόλεων αὐτῶν, τῆς μεταβολῆς τῶν κοινωνικῶν συνθηκῶν, τῆς αὐξήσεως τῶν μέσων συγκοινωνίας, τῆς ἀκριβείας τοῦ βίου ἐκ τοῦ πολέμου, τῆς ἐπικοινωνίας τῶν ἐγκληματικῶν στοιχείων μετὰ τῶν ἐγκληματιῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ, τῆς ἐκλύσεως τῶν ἠθῶν, τῆς τάσεως πρὸς χαρτοπαιξίαν, τῆς αὐξήσεως τῆς κινήσεως εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ ἄλλων εἰσέτι παραγόντων τῆς μεταπολεμικῆς καταστάσεως.

»Ἔκτοτε ἡδραίωσε τὸ αἴσθημα τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας τῶν πολιτῶν, μετέσχε ὅλων τῶν ἐθνικῶν δοκιμασιῶν καὶ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς συγχρονισμένων καὶ ἐπιστημονικῶν μεθόδων καὶ νέων κατευθύνσεων ἐπὶ τῶν ἀστυνομικῶν θεμάτων, παρέσχε σημαντικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὸ Κράτος καὶ συνετέλεσε τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἐξύψωσιν τοῦ πολιτιστικοῦ ἐπιπέδου τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας. Σήμερον ἡ Ἀστυνομία Πόλεων μετὰ τοῦ Σώματος τῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς ἀποτελοῦν ἐγγύησιν διὰ τὴν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς Χώρας καὶ πολύτιμον συμπαραστάτην τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων εἰς πᾶσαν περίστασιν».

Τὴν τόσον ἐμπεριστατωμένη διάλεξι τοῦ κ. Λυκούση ἐκάλυψαν τὰ ζωηρὰ χειροκροτήματα τῶν ἀκροατῶν, οἱ ὁποῖοι, στὴ συνέχεια, ὑπέβαλαν στὸν ὁμιλητὴ διάφορες ἐρωτήσεις καὶ ἀπορίες σχετικὲς μὲ ἀστυνομικὰ θέματα. Διεξήχθη ἔτσι μιὰ διαλογικὴ συζήτησι μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μείνουν ἱκανοποιημένοι τόσον οἱ ἀκροατές, ὅσον καὶ ὁ ὁμιλητής.

Ἐπηκολούθησε δεξίωσις, στὴν μεγάλη αἴθουσα δεξιώσεων τῆς Σχολῆς. Τὰ κύρια γνωρίσματα τῆς δεξιώσεως, ποὺ κράτησε πάνω ἀπὸ μιὰ ὥρα, ἦταν ἡ ἀκρίβεια, ἡ τάξις, ἡ λεπτομέρεια καὶ τὸ μελετημένο πρόγραμμα γενικά, σὲ τρόπο ὥστε νὰ δημιουργηθῇ μιὰ ἐγκάρδια, χαρούμενη καὶ εὔθυμη γιορταστικὴ ἀτμόσφαιρα καὶ ἕνα κέφι ζωηρὸ καὶ ἀμείωτο ὡς τὴν ὥρα ποὺ φύγαμε.

Θερμότατα συγχαρητήρια σ' ὅσους καθ' οἱονδήποτε τρόπο συνέβαλαν στὴν ἀπόλυτη ἐπιτυχία τῆς παραπάνω ἐκδηλώσεως τῆς Ἀστυνομικῆς μας Σχολῆς.

Ι. ΡΑΪΚΟΣ

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», μὲ τὴν πλουσίαν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν ὕλην των, κατέστησαν ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν πρόοδόν των.

Μιὰ ἐκδρομή

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΑΝΑΣΤ. ΣΥΦΑΝΤΟΥ**

Ἦταν μία ἐπιτυχὴς σκέψις, ἡ πραγματοποίησις ἐκδρομῆς ὑπαλλήλων τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεις Κερκύρας, στὴν Πάτρα.

Καὶ ἡ ἐπιτυχία τῆς σκέψεως αὐτῆς, ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι διὰ πρώτην, νομίζω, φοράν, ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Σώματος, ὑπάλληλοι τῶν δύο αὐτῶν Διευθύνσεων, ποὺ εἶχαν τὴν εὐτυχίαν νὰ θέσουν πρῶτες τὶς βάσεις γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Θεσμοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἤλθαν σὲ μιὰ «ἐ π ί σ η μ η», νὰ πῆ κανείς, ἐπαφή.

Μὲ χαρὰ τοὺς περιμέναμε νὰ τοὺς καλωσορίσουμε καὶ νὰ κάνουμε «κάτι» γι' αὐτούς. Νὰ ἐκδηλώσουμε τὴν συναδελφική μας ἀγάπη.

Αὐτὴ τὴ φορά, ἐν συγκρίσει μὲ ἄλλες, παρεμφερεῖς, περιπτώσεις, εἴχαμε ὁπλισθῆ ὄχι μόνον μὲ τὴν διάθεσιν, ἀλλὰ καὶ μὲ τὰ μέσα γιὰ νὰ ἐκδηλωθοῦμε.

Εἴχαμε τὴν Λέσχη μας, ποὺ χάρισε στοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἀστυνομίας Πατρῶν ἡ πολιτισμένη διάθεσις, τόσον τοῦ Διευθυντοῦ μας κ. Ἀθανασίου Καφαράκη, ὅσον καὶ τοῦ τέως Ὑποδιευθυντοῦ μας καὶ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας Κερκύρας, κ. Κωνσταντίνου Παπασπυροπούλου.

Μέσα σ' αὐτὴ τὴν «πολιτισμένη γωνιά μας», ἔλαβαν χώραν τόσες πολιτισμένες ἐκδηλώσεις μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν δύο Διευθύνσεων ποὺ θὰ μείνουν ἀξέχαστες σὲ ὅσους τὶς ἔζησαν.

Τοὺς ἐκδρομεῖς συναδέλφους τῆς Κερκύρας, τοὺς ἀντικρύσαμε χαρούμενους καὶ γεμάτους κέφι, ὅταν ἔφθασαν τὶς ἑσπερινὲς ὧρες τῆς 20 Ἀπριλίου.

Ἡ ὄψις τους ἔδειχνε ἐνθουσιώδεις ἀνθρώπους. Ἀνθρώπους ποὺ ἔζησαν μία διαδρομὴ ξεκούραστη καὶ ἄνετη ποὺ χόρτασε τὸ «μάτι» τους ἀνοιξιάτικη φύση καὶ πράγματα, πρωτόγνωρα, γιὰ τοὺς πιὸ πολλούς.

Αὐτή μας τὴν ἀντίληψη, τὴν ἐξεδήλωσαν καὶ οἱ ἴδιοι ἀργότερα στὶς ἐπαφές μας.

Λίγο μετὰ τὴν ἄφιξί τους, στὴ Λέσχη τῆς Ἀστυνομίας Πατρῶν, ὁ Διευθυντὴς κ. Ἀθανάσιος Καφαράκης καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Διευθύνσεως παρέθεσαν γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν ἐκδρομέων συναδέλφων τῆς Κερκύρας.

Ἀνθοστόλιστη καὶ μεγαλόπρεπη ἡ Λέσχη, ἐδέχθη τοὺς φιλοξενουμένους της μαζὶ μὲ τοὺς κ.κ. Ἀξιωματικοὺς τῆς Διευθύνσεως καὶ τὰς συζύγους των, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν κ. Διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας.

Κατὰ τὸ ἐπακολουθῆσαν γεῦμα, ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Πατρῶν κ. Ἀθανάσιος Καφαράκης, λαβὼν τὸν λόγον κατὰ τὴν πρόποσιν εὐχαρίστησε τοὺς ἐκδρομεῖς ὑπαλλήλους, διότι ἐπισκεφθέντες τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ ἔλθουν εἰς στενὴν ἐπαφὴν μὲ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Διευθύνσεως τῆς ὁποίας προΐσταται, ἀλλὰ καὶ γενικώτερον εἰς τὸ νὰ γνωρίσουν μίαν πολιτισμένην πόλιν, ὡς αἱ Πάτραι, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι σὲ κάθε περίπτωσιν ἔδειξαν κατὰ τρόπον συγκινητικὸν αἰσθήματα ἀγάπης πρὸς τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων. Συνεχίζων ὁ κ. Καφαράκης. ἀνεφέρθη εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας Κερκύρας κ. Κωνσταντίνου Παπασπυροπούλου, ὁ ὁποῖος, κατὰ τὴν ἐν Πάτραις παρουσίαν του ὡς Ὑποδιευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας, περιέβαλε μὲ τόσην θέρμην τὴν ὅλην προσπάθειαν διὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Ἀστυνομικῆς Λέσχης, ὥστε νὰ θεωρῆται ὅτι εἶναι ἕνας ἐκ τῶν κυριωτέρων συντελεστῶν τῆς προσπαθείας αὐτῆς, τῆς ὁποίας τὰ ἀγαθὰ

ἀποτελέσματα, ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἀναπτύξεως τῶν σχέσεων τόσον μεταξὺ τῶν Ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, ὅσον καὶ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν πολιτῶν, ὑπῆρξαν τόσον ἔκδηλα.

Ἐν συνεχείᾳ, λαβὼν τὸν λόγον ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Κερκύρας κ. Κωνσταντῖνος Παπασπυρόπουλος, ἀφοῦ ηὐχαρίστησε τὸν κ. Καφαράκην διὰ τὰ τόσον κολακευτικά, διὰ τὸ πρόσωπόν του, λόγια, ἀνεφέρθη εἰς τὴν ἀνάγκην ἀναπτύξεως τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν Ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, σκοπὸν τὸν ὁποῖον ἐπεδίωξε καὶ ἐπέτυχε ἡ πραγματοποιηθεῖσα ἐκδρομή, εἰπὼν ὅτι ἄνευ τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν τῶν καλῶν σχέσεων, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναπτυχθοῦν καὶ αἱ σχέσεις τῶν ἀστυνομικῶν πρὸς τοὺς πολίτας. Ὁ δείκτης τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων καὶ τοῦ Κοινοῦ, εἶπεν ὁ κ. Παπασπυρόπουλος, εἶναι ὁ βαθμὸς τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν Ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν οἰκογενειῶν των. Τέλος, εὐχαρίστησε τὸν κ. Καφαράκην καὶ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πατρῶν, διὰ τὴν ἐπιφυλαχθεῖσαν ὡραίαν καὶ θερμὴν ὑποδοχὴν πρὸς τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους τῆς Κερκύρας καὶ ἐξέφρασε τὴν εὐχὴν ὅπως μία ἀπὸ τὰς προσεχεῖς ἐκδρομὰς τῶν ὑπαλλήλων τῶν Πατρῶν προγραμματισθῇ διὰ τὴν νῆσον τῆς Κερκύρας.

Ἐν συνεχείᾳ οἱ κ.κ. Καφαράκης καὶ Παπασπυρόπουλος ἤνοιξαν τὸν χορὸν μὲ θαυμάσια Δημοτικὰ τραγούδια τοῦ Μοριᾶ, τῆς Ρούμελης καὶ τῆς Κερκύρας καὶ ἐπηκολούθησε ἕνα θαυμάσιο καὶ πολιτισμένο «γλέντι» μέχρι τῶν πρώτων πρωϊνῶν ὡρῶν.

Τὴν ἐπομένην 21—4—1966, οἱ ἐκδρομεῖς ὑπάλληλοι τῆς Κερκύρας, ἀφοῦ ἐπεσκέφθησαν διαφόρους μεγάλας Βιομηχανίας τῆς πόλεως, μετέβησαν ἐν συνεχείᾳ εἰς Ὀλύμπια πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἀρχαιολογικῶν χώρων καὶ ἐπανῆλθον τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας τῆς αὐτῆς.

Τὴν 7 μ.μ. ὥραν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀστυνομικῆς Λέσχης, ἐγένετο προβολὴ φωτεινῶν ἐγχρώμων εἰκόνων τῶν φυσικῶν καλλονῶν τῆς Κερκύρας, καὶ τοῦ ἐναλίου χώρου αὐτῆς, τὰς ὁποίας προέβαλε ὁ λαβὼν τὰς εἰκόνας ἀστυφύλαξ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Κερκύρας κ. Θεόδωρος Κιττούσης καὶ ἐπεξήγησε ὁ κ. Παπασπυρόπουλος.

Ἦταν ὁμολογουμένως μία θαυμασία προβολή, πολὺ κατατοπιστική. Ἀξιέπαινη ἡ προσπάθεια τοῦ Ἀστυφύλακος κ. Κιττούση καὶ ἐκπληκτικὴ ἡ γνῶσις τῶν ἱστορικῶν λεπτομερειῶν καὶ τῆς ἠθογραφίας τῶν κατοίκων τῆς νήσου, ἐκ μέρους τοῦ κ. Παπασπυροπούλου.

Μετὰ τὴν προβολὴν οἱ ἐκδρομεῖς, ἀνεχώρησαν ἀτμοπλοϊκῶς ἐπιστρέφοντες εἰς Κέρκυραν. Τοὺς κατευοδώσαμε μὲ χίλιες εὐχὲς γιὰ νἄναι καλοτάξιδοι καὶ νὰ τοὺς ξαναδοῦμε.

Τώρα, ἀπ' αὐτὸ τὸ ταξίδι τους στὴν Πάτρα, ἔμεινε σὲ μᾶς μιὰ ζωηρὴ ἀνάμνηση τῆς ἀγάπης τους, τῆς καλωσύνης τους καὶ τῆς λεπτῆς συμπεριφορᾶς τους.

Μία ἀνάμνηση ποὺ τὴν ζωηρεύει, πάντοτε, ἡ θέα τοῦ καραβιοῦ τοῦ Αἴαντα ποὺ ἀσημένιο τ' ἀπέθεσε στὸ τζάκι τῆς Λέσχης μας, τὸ χέρι τοῦ κ. Παπασπυροπούλου, δῶρον καὶ ἐνθύμημα τῶν Ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων τῆς Κερκύρας.

Α. ΣΥΦΑΝΤΟΣ

ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΜΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΕΚΔΡΟΜΗΣ

«...Εὐλαβικό προσκύνημα στό Δερβένι...»

Ὑπὸ τοῦ Ἀστυφύλακος κ. **ΒΑΣ. ΜΗΤΡΟΚΟΛΛΙΑ**

Τὸ Τμῆμα Δημοσίων Σχέσεων Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων ἔχει προγραμματίσει μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἐκπαιδευτικὲς καὶ ψυχαγωγικὲς ἐκδρομὲς γιὰ τὸ ἔτος αὐτό. Ἡ σκοπιμότης καὶ ἡ πνευματικὴ ὠφέλεια αὐτῶν τῶν ἐκδηλώσεων εἶναι γνωστες. Ὅπως ἐπίσης εἶναι γνωστὸν ὅτι, μὲ τὶς μετακινήσεις αὐτὲς (ὅπως μάλιστα εἶναι ἔτσι καλὰ σχεδιασμένες καὶ πειθαρχημένες) τὸ κέρδος τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος εἶναι μεγάλο.

Ἡ πρώτη ἐκπαιδευτικὴ ἐκδρομὴ τοῦ Τμήματος Δημοσίων Σχέσεων τοῦ Ἀρχηγείου, ἐπραγματοποιήθη, μὲ μεγάλη ἐπιτυχία, τὸν περασμένο Ἀπρίλιο στὴν Ἀράχωβα — Ἰτέα — Ἄμφισα — Λαμία. Ἡ δευτέρα ἐκπαιδευτικὴ ἐκδρομὴ ἐπραγματοποιήθη τὴν Κυριακή, 8 Μαΐου, στὸν νομὸ Κορινθίας. Τὸ πρόγραμμα περιελάμβανε: Κόρινθο — Κιάτο — Δερβένι — Στυμφαλία — Βασιλικὸ — Λουτράκι. Καὶ ὅσοι πῆραν μέρος σ' αὐτὴν τὴν τόσο ὠφέλιμη κι' εὐχάριστη ἐκδρομή, θὰ τὴν θυμοῦνται ἀσφαλῶς, γιὰ πολλὰ χρόνια.

Μά, ἐκεῖ ποὺ οἱ ἐκδρομεῖς πέρασαν τὶς πιὸ συγκινητικὲς στιγμὲς τῆς ζωῆς των, ἦταν ἀσφαλῶς στὸ Δερβένι Κορινθίας...

Δερβένι... Ἕνας σταθμὸς πένθιμος στὸ χαρούμενο ἐκδρομικό μας καραβάνι. Μά, καὶ μιὰ εὐκαιρία νὰ θυμηθοῦμε μιὰ αἱματοβαμένη σελίδα τῆς ἱστορίας τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

Πόση ἀνακούφιση αἰσθανθήκαμε μὲ τὴν ἐκτέλεση τοῦ ἱεροῦ καθήκοντος ἀπέναντι στοὺς σφαγιασθέντας συναδέλφους μας πρὶν 22 χρόνια!!!

Ἀλλά, ἂς ἔρθουμε στὴ χαρούμενη συντροφιά μας...

Πρόσωπα σχεδὸν τὰ ἴδια, ὅπως τὴν περασμένη ἐκδρομή. Σήμερα, ὅμως, προστέθη στὴ συντροφιά μας καὶ ὁ Ἑλληνοαμερικανὸς εὐεργέτης κύριος Στὴβ Κούτρης. Ἔπειτα ἀπὸ μισὸ αἰῶνα ἀπουσίας, ξαναγύρισε στὴν πατρικὴ γῆ, καὶ εἶναι καταχαρούμενος μὲ τὸ πολιτισμένο καὶ καθαρὰ Ἑλληνικὸ περιβάλλον στὸ ὁποῖο βρέθηκε, καὶ θυμήθηκε πάλι τὰ παιδικά του χρόνια.

Ἔμπρός, λοιπόν, γιὰ τὸ Δερβένι... Κόρινθος... Περιγιάλι... Ἄσσος... Βραχάτι... Κιάτο... Δημινιό... Συκιά... Ξυλόκαστρο... Καμάρι... Λυκοποριά... Στόμιο... Περνοῦν ὅλοι αὐτοὶ οἱ τόποι σὰν σὲ κινηματογραφικὴ ταινία, μέσα στὶς καλλιεργημένες καὶ πλούσιες ἐκτάσεις τῆς Βόχας... Μά, δὲν σταματᾶμε πουθενά... Μὲ λίγα ἀνέκδοτα καὶ δίσκους στὸ πίκ ἄπ, μὲ εὔθυμες παιδικὲς ἱστορίες καὶ ποιήματα, καὶ μὲ ξεναγήσεις στὸ δρόμο ἀπὸ τοὺς συναδέλφους κ.κ. Γιαννόπουλον Δημ., Φιλιππαῖον Ἰωάν., καὶ Καλπαξίδη Νικόλαον, περνᾶ ἡ ὥρα χωρὶς νὰ τὸ καταλάβουμε.

Καὶ νά... Φθάσαμε στὸ Δερβένι... Κατεβήκαμε μὲ τάξη... Κατεβήκαμε συγκινημένοι... Καὶ σταθήκαμε εὐλαβικὰ στὸ μνημεῖο τῶν σφαγιασθέντων συναδέλφων μας, γιὰ νὰ κάνουμε τὴν προσευχή μας, πρὶν ἀρχίση ἡ ἀλησμόνητη τελετή...

Τὰ πάντα ἦταν ἕτοιμα... Εἶχαν προετοιμασθῆ ἀπὸ τοὺς συναδέλφους κ.κ. Πιπιτὸν Ἀλέξανδρον καὶ Ἀνδρεούλην Ἀθανάσιον. Μικρόφωνα, ἐνισχυταί, μεγάφωνα, καθαριότης τοῦ χώρου... Ὁ εὐγενέστατος καὶ δραστήριος Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Δερβενίου κ. Ἠλίας Καροῦζος, μᾶς βοήθησε μὲ πολλὴ εὐγένεια, ποὺ ποτὲ δὲν θὰ τὴν ξεχάσουμε... Μεταξὺ τῶν πρώτων, μᾶς ὑπεδέχθησαν, μὲ συγκινητικὸ καὶ φιλικὸ τρόπο, οἱ κ.κ. Διοικηταὶ τῶν Τμημάτων Χωροφυλακῆς Κιάτου καὶ Ξυλοκάστρου, καθὼς καὶ ὁ Διοικητὴς τοῦ Σταθμοῦ Β. Χωροφυλακῆς Δερβενίου, τοὺς ὁποίους νοιώθουμε χρέος μας θερμὰ νὰ εὐχαριστήσουμε γιὰ ὅλα. Σὲ λίγο, καθὼς τελείωσε

ἡ ἐκκλησία, συγκεντρώθηκαν ὅλες οἱ τοπικὲς ἀρχὲς Δερβενίου, οἱ συγγενεῖς τῶν σφαγιασθέντων, σχολεῖα καὶ πλῆθος κόσμου.

Καὶ ἡ σεμνὴ τελετὴ ἄρχισε μὲ τὴν ἐπιμνημόσυνο δέηση... Εὐλάβεια καὶ κατάνυξη ἔνωνε ὅλους τοὺς παρισταμένους, Ἀστυνομικοὺς καὶ πολίτας, Ἀθηναίους καὶ Κορινθίους. Πόσο ὄμορφη εἰκόνα! Ὕστερα, ὁ ὑποφαινόμενος προσπάθησε μὲ λίγα λόγια νὰ ἐξιστορήσῃ τὴν τραγικὴ περιπέτεια τῶν 45 συναδέλφων. Ἀλλά, κάθε προσπάθεια ἦταν μάταιη, ἀφοῦ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ βρεθοῦν λόγια γιὰ νὰ περιγραφῇ πιστὰ τὸ μαρτύριο τῶν συναδέλφων μας, μέχρι τὴν στιγμὴ τῆς θυσίας των.

Ἂς θυμηθοῦμε αὐτὴν τὴν τραγικὴ ἱστορία ἐδῶ, κάπως πιὸ ἐκτεταμένα.

Ἡ ἱστορία αὐτὴ ἄρχισε τὴν 9η Ἀπριλίου 1944, ὅταν μιὰ ἀποστολὴ ποὺ ἀπετελεῖτο ἀπὸ ἕνα Ὑπαστυνόμο, ἑπτὰ ἀρχιφύλακες καὶ 37 ἀστυφύλακες, ξεκίνησε ἀπὸ τὴν Ἀθήνα πρὸς τὴν Πάτρα, γιὰ νὰ συμπληρώσῃ τὶς ἐλλείψεις τῆς ἐκεῖ Διευθύνσεως. Οἱ περισσότεροι παιδιὰ τῆς Σχολῆς ποὺ μόλις εἶχαν ὀνομασθῇ ἀστυφύλακες, λίγοι παλαιότεροι καὶ μετατιθέμενοι ἐκεῖ, καὶ μερικοὶ ἐπιστρέφοντες ἀπὸ κανονικὴ ἄδεια. Μαζὶ μὲ αὐτοὺς ἔτυχε νὰ συνταξιδεύσουν καὶ ἕνας Ἀνθυπομοίραρχος, δύο ἀνθυπασπισταί, ἕνας ὑπενωμοτάρχης, δύο χωροφύλακες, ὡς καὶ ἕνας ἰδιώτης ἡλικίας 20 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος τοὺς παρεκάλεσε καὶ τὸν πῆραν μαζί τους, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ βρῇ κι' αὐτὸς τὸν ἴδιο φρικτὸ θάνατο μὲ τοὺς ἀστυνομικούς.

Ἡ ἁμαξοστοιχία ξεκίνησε στὶς 7 τὸ ἀπόγευμα τῆς 8ης Ἀπριλίου καὶ ὅλη τὴ νύκτα ταξίδευαν μὲ καθυστέρηση στὴν Κόρινθο. Τὰ ξημερώματα τῆς 9ης Ἀπριλίου, Κυριακῆς τῶν Βαΐων, ἔφθασαν στὸ Δερβένι. Ξεκίνησαν ἀπὸ τὸν σταθμὸ Δερβενίου στὶς ἑπτὰ τὸ πρωΐ. Λίγα λεπτὰ μετὰ τὴν ἀναχώρηση τῆς ἁμαξοστοιχίας, καὶ τὴν ὥρα ποὺ οἱ καμπάνες τῶν ἐκκλησιῶν καλοῦσαν τοὺς πιστοὺς νὰ ψάλλουν τό: «Εὐλογημένος ὁ Ἐρχόμενος», μία τρομακτικὴ ἔκρηξις ἀκούστηκε, ἡ ἁμαξοστοιχία ἐσταμάτησε καὶ πυκνοὶ πυροβολισμοὶ ἄρχισαν νὰ ρίπτωνται κατὰ τῶν ἀστυφυλάκων. Τέσσερις ἀστυφύλακες καὶ ἕνας χωροφύλακας ἐτραυματίσθησαν, οἱ δὲ λοιποί, μὲ ἀπειλὰς ὅπλων καὶ μαχαιριῶν συνελήφθησαν ὕστερα ἀπὸ γενναία ἀντίσταση τῶν ἀστυνομικῶν καὶ κατόπιν σφοδρῆς μάχης. Τότε οἱ ἀνταρτοκομμουνισταὶ ἐπεδόθησαν εἰς τὴν λεηλασίαν τῆς ἁμαξοστοιχίας. Οἱ συλληφθέντες ὡδηγήθησαν εἰς τὴν Ζάχωλην, ὅπου καθ' ὁδὸν ἄρχισεν ἡ συστηματικὴ λήστευσίς των ἀπὸ χρήματα μέχρι ρολόγια, δακτυλίδια καὶ κάθε ἀντικείμενο ἀξίας ποὺ εἶχαν μαζί τους. Στὴ Ζάχωλη παρέμειναν οἱ τέσσερις τραυματίαι ποὺ δὲν ἠμποροῦσαν νὰ βαδίσουν, ἕνας χωροφύλακας καὶ ὁ ἐκ Δερβενίου καταγόμενος ἀστυφύλακας Σταματόπουλος Γρηγόριος. Αὐτοί, ἐσφαγιάσθησαν — ὅπως θὰ δοῦμε — τὴν Μεγάλη Πέμπτη, 13 Ἀπριλίου, κατὰ τὸν πλέον ἀπαίσιο καὶ φρικτὸ τρόπο, ἀπὸ τὸν ἀπαισίας μνήμης καπετὰν Τράγο.

Μετὰ τὴν Ζάχωλη ἄρχισε ἡ μαρτυρικὴ πορεία, διὰ τῶν χωρίων Σαραντάπηχο καὶ Ταρσός, τῶν ὑπολοίπων, διὰ νὰ καταλήξουν στὴν Γκούρα, ὅπου, ὑβριζόμενοι καὶ προπηλακιζόμενοι, νηστικοὶ καὶ καταπτοημένοι, ἄκουγαν τοὺς δημίους τους νὰ ὠρύωνται καὶ νὰ καγχάζουν μὲ σατανικὸ τρόπο. Μετὰ ἀπὸ αὐτά, ἄρχισαν νὰ τοὺς ἀφαιροῦν ὑποδήματα καὶ χλαίνας, καί, ὑπὸ συνεχῆ βροχήν, ὡδηγήθηκαν εἰς τὸ χωρίον Μουσιά, γιὰ νὰ συνεχίσουν τὴν πορεία τους, μὲ τὶς ἴδιες συνθῆκες, μέχρι τοῦ χωρίου Φαιστός.

Σ' αὐτὸ τὸ χωριό, οἱ καννίβαλοι ἀνταρτοκομμουνισταὶ ἐμάζευσαν τὰ ἀγόρια καὶ τὰ κορίτσια ποὺ βρῆκαν καὶ τὰ ὑπεχρέωσαν, ὑπὸ τὴν ἀπειλὴ τῶν ὅπλων, νὰ χορέψουν μπροστὰ στοὺς μάρτυρες ἀστυνομικούς, χορὸ μακάβριο καὶ φοβερό. Ἐν συνεχεία τοὺς ὡδήγησαν, μὲ ἀτέλειωτες πορεῖες, στὸ χωριὸ Καλύβια Φενεοῦ, ὅπου, ἀφοῦ τοὺς ἀπεγύμνωσαν τελείως, τοὺς ἔδωσαν διάφορα ράκη νὰ καλύψουν τὴ γυμνότητά τους καὶ τὰ πληγιασμένα ἀπὸ τὴν πορεία γυμνὰ πόδια τους. Δυὸ ἀστυφύλακες καὶ ὁ ἰδιώτης ποὺ προαναφέραμε, ἐδέροντο ὅλη τὴν ἡμέρα, ὥσπου τυμπανιαίους τοὺς ἔβαλαν σὲ πρόχειρα φορεῖα.

Στὶς 13 τοῦ Ἀπριλίου συνεχίσθηκε καὶ πάλι ἡ τραγικὴ πορεία πρὸς ἄγνωστη κατεύθυνση, ἀφοῦ ἔξω ἀπὸ τὸ χωριὸ Καλύβια Φενεοῦ, οἱ ἀστυφύλακες Φειδᾶς καὶ Πετρινιώτης, ὡς καὶ ὁ 20ετὴς ἰδιώτης ποὺ δὲν μποροῦσαν νὰ περπατήσουν, ἐξετελέσθησαν μὲ τὸν πιὸ ἄγριο τρόπο.

Μετὰ ὁλοήμερη πορεία, ὡδηγήθηκαν στὰ χωριὰ Παγκράτι καὶ Κρινόφυτα, οἱ κάτοικοι τῶν ὁποίων ἐπεχείρησαν νὰ τοὺς δώσουν λίγα τρόφιμα καὶ τσιγάρα, μὰ δὲν τὰ κατάφεραν γιατί, οἱ βάρβαροι ἀνταρτοκομμουνισταὶ τοὺς ἐμπόδισαν καὶ τοὺς ἐξυλοκόπησαν ἀγρίως. Ἐν συνεχείᾳ, οἱ ἐθνομάρτυρες ἀστυνομικοὶ ὡδηγήθηκαν στὸ χωριὸ Κάτω Κλειτοριὰ Καλαβρύτων, καὶ τὴν ἑπομένη, Μεγάλη Παρασκευή, ὡδηγήθηκαν πρῶτα στὸ χωριὸ Σουρμπάνι καὶ ἔπειτα στὸ χωριὸ Κέρτεζη. Τὴν ἄλλη μέρα (Μέγα Σάββατο), ὡδηγήθηκαν, ὑπὸ συνεχῆ πάντα βροχή, στὰ χωριὰ Λαγοβούνι καὶ Σγούνι. Ἐκεῖ συναντήθηκαν μὲ ὅμιλο 10 γυναικῶν, μελλοθανάτων καὶ αὐτῶν, ἀπὸ τὴν Κορινθία, οἱ ὁποῖες, ἀπὸ τὶς κακουχίες, δὲν διεκρίνοντο σὲ ποιό φῦλο ἀνῆκαν. Στὸ χωριὸ Βεσίνι ἐτοποθετήθηκαν μέσα σ᾽ ἕνα σταῦλο, ὁ ἕνας πάνω στὸν ἄλλο, γιὰ νὰ ζεσταίνωνται. Τὰ μεσάνυκτα ἄρχισαν νὰ κτυποῦν οἱ καμπάνες ποὺ ἀνήγγειλαν τὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου, ἐνῶ οἱ καταβεβλημένοι ἀπὸ τὶς κακουχίες ἐθνομάρτυρες, ἐψιθύριζαν: «Χριστὸς Ἀνέστη» καὶ ἔκαναν μὲ εὐλάβεια τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ. Τὸ μεσημέρι τῆς ἁγίας αὐτῆς ἡμέρας τοῦ Πάσχα, τοὺς ἔβγαλαν ἀπὸ τὸν σταῦλο καὶ τοὺς συγκέντρωσαν σὲ μιὰ αὐλή, ὅπου γιὰ πρώτη φορὰ τοὺς ρώτησαν καὶ κατέγραψαν τὰ ὀνόματά τους, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει ὅτι ἐπὶ 8 μέρες δὲν ἤξεραν οὔτε κὰν τὰ ὀνόματα τῶν θυμάτων τους, καὶ μὲ ἀτέλειωτες πορεῖες εἶχαν προσπαθήσει νὰ σπάσουν τὸ ἠθικό τους καὶ νὰ ἱκανοποιήσουν τὰ βάρβαρα ἔνστικτά τους καθὼς παρακολουθοῦσαν γελῶντες τὸ μαρτύριό τους. Τέλος, τοὺς χώρισαν σὲ μικρὲς ὁμάδες καὶ τὸ μεσημέρι, διὰ μέσου ἀποκρήμνων χαραδρῶν, τοὺς ὡδήγησαν στὴ θέση «Μάη τ᾽ ἀλῶνι», μὲ αὐστηρὴ ἐντολὴ νὰ μὴν μιλοῦν στὸ δρόμο. Τέλος δέ, τοὺς ὡδήγησαν στὴν τοποθεσία «Σουληνάρι», κάτω ἀπὸ τὸ χωριὸ Βάχλια Ἀρκαδίας. Ἦταν ἡ ὥρα πέντε τὸ ἀπόγευμα, ὅταν — ἔπειτα ἀπὸ μικρὴ στάση — ρώτησε ἕνας συνοδὸς ἂν ἔφθασαν ὅλες οἱ ὁμάδες.

Ἀφοῦ περίμεναν ἐπὶ πέντε λεπτά, τοὺς εἶπαν πάλι νὰ ξεκινήσουν. Μόλις ὅμως ξεκίνησαν καὶ ἔστρεψαν τὰ νῶτα πρὸς τοὺς δημίους τους, ἄρχισαν αὐτοὶ ἀμέσως νὰ βάλλουν ἐναντίον τους μὲ αὐτόματα ὅπλα καὶ νὰ ἐκτελοῦν ὁμαδικὰ τοὺς πάντες. Μπροστά τους ὑπῆρχε ἀπότομο βάραθρο καὶ ἐν συνεχείᾳ δύσβατος γκρεμός. Ἕνας ἀστυφύλακας ποὺ ἐπέζησεν ἔλεγε: «Ἄκουγα τὶς γοερὲς κραυγὲς τῶν γυναικῶν καὶ ἔβλεπα τοὺς συγκρατουμένους μου νὰ πέφτη ὁ ἕνας μετὰ τὸν ἄλλον. Κόλαση σωστή». Ὁ ἀστυφύλακας αὐτός, ὀνόματι Παπαδᾶς Μιχαήλ, ὁ ὁποῖος ἀφηγήθη τὴν σκηνὴ τῆς ἐκτελέσεως, συνελήφθη καὶ πάλι κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Δεκεμβριανοῦ ἐθνοκτόνου κινήματος καὶ κυριολεκτικὰ ἐτεμαχίσθη, γιατὶ τόλμησε νὰ ἀφηγηθῆ τὰ ἔργα τῶν αἱμοσταγῶν κακούργων τοῦ Σωληναρίου.

Ἐκεῖ, στὸ Σωληνάρι, στὸν τόπο τῆς ὁμαδικῆς ἐκτελέσεως τῶν συναδέλφων μας, τὸ Ἀρχηγεῖο Ἀστυνομίας Πόλεων, μὲ ἔρανο ὅλων τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπαλλήλων, ἔχει ἀνεγείρει καλλιμάρμαρο μνημεῖο, εἰς μνήμην τῶν ἡρωϊκῶν Ἀστυνομικῶν, ποὺ ἐθυσίασαν τὴ ζωή τους στὸν βωμὸ τοῦ Καθήκοντος.

Ἀλλά, ἂς γυρίσουμε καὶ πάλι στὸ Δερβένι. Ἦ μᾶλλον στὴ Ζάχωλη, ὅπου οἱ ἐγκληματίαι ἀνταρτοκομμουνισταί, ἀφοῦ ἐξετέλεσαν τοὺς τραυματίας Ἀστυνομικούς, ἄφησαν τὰ κορμιά τους ἄταφα, γιὰ νὰ τὰ φᾶνε τὰ ὄρνια. Οἱ κάτοικοι, τοῦ Δερβενίου καὶ τῶν γύρω χωριῶν, μὲ κίνδυνο τῆς ζωῆς τους, πῆραν κρυφὰ τὰ σώματα τῶν Μαρτύρων καὶ τὰ ἔθαψαν μὲ τιμὲς στὸ νεκροταφεῖο Δερβενίου. Ἀργότερα, τὸ Ἀρχηγεῖο Ἀστυνομίας Πόλεων, ἐπῆρε τὰ ὀστᾶ τους καὶ ἀνήγειρε ἕνα ὡραιότατο μνημεῖο, στὴν εἴσοδο τοῦ Δερβενίου, στὸ 141 χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν — Πατρῶν. Αὐτὸ τὸν μνημεῖο ἐπισκέφθηκαν οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Τμήματος Δημοσίων Σχέσεων

Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων, γιὰ ν' ἀποτίσουν φόρο τιμῆς πρὸς Ἐκείνους ποὺ ἐμαρτύρησαν καὶ ἐθυσιάσθησαν, γιὰ νὰ ζήση καὶ νὰ μείνη ἐλεύθερη ἡ Πατρίδα μας.

Μιὰ συγκινητικὴ τελετή. Ἀξέχαστη. Ὁ ὑποφαινόμενος ἀνέφερε τὸ ἱστορικό, κι' ὕστερα, μέσα σὲ μιὰ εὐλαβικὴ σιγὴ καὶ κατάνυξη, πλησίασε στὸ μικρόφωνο ὁ Ὑπαστυνόμος κ. Ηηλὸς ποὺ — καταφανῶς συγκινημένος — ἐχαιρέτησε τοὺς Νεκροὺς καὶ ἀνέλυσε τὸ βαθύτερο νόημα τῆς θυσίας τους.

«Δὲν ἤρθα ἐδῶ γιὰ νὰ ἐκφωνήσω λόγο, ἀγαπημένοι, ἡρωϊκοὶ συνάδελφοι. Ἦρθα, σταλμένος ἀπὸ τὸν Ἀρχηγὸ τοῦ Σώματος, γιὰ νὰ σᾶς φέρω τὸ μήνυμα τῆς ἀγάπης μας καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης μας καὶ νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι ἡ θυσία σας δὲν πῆγε χαμένη. Τούτη τὴν ὥρα, καθὼς μᾶς φιλοξενεῖτε στὸ ταπεινὸ αὐτὸ σπιτάκι σας, γεμίζει ἡ φαντασία μας ἀπὸ εἰκόνες ἐκείνης τῆς ἀλησμόνητης ἐποχῆς. Σᾶς



Μία ἄποψις τοῦ χώρου καὶ τοῦ συγκεντρωθέντος πλήθους, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τελετῆς.

βλέπουμε χαμογελαστοὺς νὰ ξεκινᾶτε ἀπὸ τὴν Ἀθήνα γιὰ νἄρθετε στὴν Πάτρα, νὰ ὑπηρετήσετε τὸ λαό, τὴ θρησκεία, τὴν Πατρίδα μας. Σᾶς βλέπουμε νὰ κάνετε ὄνειρα μέσα στὸ τραῖνο, νὰ σχεδιάζετε πῶς θὰ μπορέσετε καλύτερα νὰ βοηθήσετε τὸ λαό μας σ' ἐκείνη τὴ δύσκολη ὥρα. Κι' ὕστερα βλέπουμε τὸ τραῖνο νὰ ἐκτροχιάζεται, κάννες ὅπλων βλέπουμε μπροστά σας, βρώμικα κι' ἀξύριστα πρόσωπα ἀντικρύζουμε, ἀκοῦμε ριπὲς πολυβόλων καὶ πυροβολισμούς. Κι' ἐμφανίζονται ἐ κ ε ῖ - ν ο ι... ἐκεῖνοι ποὺ ποτὲ δὲν πίστεψαν στὴν Ἑλλάδα, ἐκεῖνοι ποὺ μόνο ὄνομα ἔχουνε Ἑλληνικὸ καὶ ποὺ τίποτε δὲν τοὺς ἑνώνει μ' αὐτὴν τὴν ἔνδοξη καὶ ἡρωϊκὴ γῆ... Τοὺς βλέπουμε ἐκεῖ σκληρούς, ἀνάλγητους, ἀπάνθρωπους, νὰ σᾶς συλλαμβάνουν, νὰ σᾶς περιπαίζουν, νὰ σᾶς λοιδωροῦν, νὰ σᾶς βασανίζουν, κι' ὕστερα νὰ σᾶς δολοφονοῦν ἄνανδρα. Ἦτανε Μεγάλη Ἑβδομάδα. Κι' αὐτὸ εἶναι μεγάλη τιμὴ γιὰ Σᾶς, καλοί μας συνάδελφοι. Ἀκολουθήσατε τὰ ἴχνη τοῦ Θεανθρώπου, ἀνεβήκατε τὸ δικό Σας Γολγοθᾶ, φορέσατε τὸ δικό Σας ἀκάνθινο στεφάνι κι' ὕστερα τὸ ἅγιο αἷμα Σας ἐπότισε τὴ φιλόξενη τούτη γῆ...

»Συνάλεφοι,

»Ἔχει ξεχωριστὴ σημασία αὐτὴ ἡ εὐλαβικὴ συγκέντρωση, μπροστὰ στὸ μνη-

μεῖο Σας. Κι' ἔχει ξεχωριστὴ σημασία, γιατὶ αὐτοὶ ποὺ σᾶς δολοφόνησαν τότε ἄναν-δρα, εἶναι καὶ πάλι σήμερα κοντά μας. Μιλᾶνε γιὰ λευτεριά, μιλᾶνε γιὰ δικαιοσύνη, πολιτικολογοῦν, ἐμφανίζονται σὰν πατέρες τοῦ Ἔθνους καὶ θέλουν νἀρθοῦν στὰ ἴδια αὐτὰ χώματα ποὺ τὰ ἔβαψαν μὲ τὸ τίμιο αἷμα Σας καὶ νὰ στήσουν τὰ ντροπιασμένα λάβαρά τους τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς προδοσίας. Οἱ ἴδιοι ἄνθρωποι, τὰ ἴδια πρόσω-πα, τὰ ἴδια συνθήματα. Καὶ τότε ἐκεῖνοι μιλοῦσαν γιὰ λευτεριά, μιλοῦσαν γιὰ δικαιο-σύνη, ὅπως σήμερα... Μιλοῦσαν γιὰ μιὰ δῆθεν ὡραιότερη ζωή...».

Ἔτσι ἄρχισε τὴν ὁμιλία του ὁ κ. Πηλός. Καὶ συνέχισε, δακρυσμένος, λέγον-τας μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

«...Δὲν πεθάνατε... Δὲν μπορεῖ νὰ πεθάνατε... Δὲν πεθαίνουν οἱ μάρτυρες. Ζοῦν. Εἴσαστε δίπλα μας... Εἴσαστε κοντά μας ἐτούτη τὴν ὥρα κι' ἑνώνετε τὶς δικές Σας προσευχὲς στὶς δικές μας: νὰ σώσῃ ὁ καλὸς Θεὸς τὴν Πατρίδα μας. Εἶ-σθε ζωντανοί. Εἶσθε μέσα στὶς καρδιές μας. Μέσα σὲ τοῦτον τὸν ἱερὸ χῶρο περιπλα-νᾶται ἡ ψυχή Σας. Ἔχετε κερδίσει μιὰ τιμητικὴ θέση στὴν ἱστορία μας. Κι' εἶσθε καὶ φωτεινὸ παράδειγμα... ἕνα παράδειγμα ὄμορφο ποὺ θὰ τὸ θυμώμαστε, ποὺ θὰ μᾶς ἐμπνέῃ, ποὺ θὰ μᾶς κατευθύνῃ, ποὺ θὰ μᾶς θυμίζῃ ὅσα ποτὲ δὲν πρέπει νὰ ξεχάσουμε... Δὲν κλαίω... Δὲν κλαῖνε τοὺς ἥρωες. Τοὺς χαίρονται. Νέα παλλη-κάρια ἤσαστε... Κακὸ σὲ κανένα δὲν κάνατε... Ἦταν γεμάτη ἡ εὐγενικὴ καρ-διά Σας ἀπὸ Χριστιανικὴ Ἀγάπη καὶ Φιλοπατρία. Αὐτὸ ἦταν τὸ ἔγκλημά Σας. Καὶ γι' αὐτὸ Σᾶς δολοφόνησαν...

»... Καὶ νοιώθουμε τὴν ὑποχρέωση νὰ σᾶς δώσουμε ἕνα ὅρκο: Ὅτι ὁ τόπος αὐτὸς δὲν θὰ πέσῃ ποτὲ στὰ χέρια τῶν δολοφόνων Σας. Γιατὶ τὸν τόπο αὐτὸν δὲν τὸν φυλᾶνε μονάχα οἱ ζωντανοί. Τόνε φυλᾶνε κι' οἱ Νεκροί. Πετάγονται κι' Ἐκεῖ-νοι μέσα ἀπὸ τοὺς τάφους τους γιὰ νὰ τὸν ὑπερασπιστοῦν ὅποτε ἡ ἀνάγκη τὸ ἀπαι-τήσῃ... Εἶναι ἡ Παναγιὰ μαζί μας, εἶναι ἡ Ἱστορία μας, εἴμαστε ἐμεῖς οἱ ζων-τανοί, εἴσθε κι' Ἐσεῖς κοντά μας... ἕνα ἀτέλειωτο στράτευμα, ποὺ ἀρχίζει χιλιά-δες χρόνια πρὶν καὶ γράφει μὲ ἱδρῶτα καὶ αἷμα τὴν Ἑλληνικὴ Ἱστορία...».

...Κι' ὕστερα, μὲ φανερὴ συγκίνηση, κατέθεσεν ὁ κ. Πηλὸς δάφνινο στε-φάνι, γιὰ λογαριασμὸ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος... Καὶ ἐτηρήθη ἑνὸς λεπτοῦ σιγή...

Μετά, ὁ συνάδελφος κ. Πιπιτὸς Ἀλέκος, ἀπήγγειλε ἕνα ὡραιότατο καὶ συγ-κινητικώτατο ποίημα, ποὺ ἔγραψε ὁ ἴδιος, καὶ ποὺ ἄρχιζε ἔτσι:

«...Σὲ Σᾶς, ἀδέλφια, ἔπεσε ὁ κλῆρος τοῦ Θανάτου...
Ἑνὸς Θανάτου ἄδικου κι' ἀπάνθρωπου συγχρόνως.
Ἐπέσατε ἡρωϊκὰ γιὰ τὴν Ἐλευθερία.
Καὶ γράψατε, μὲ τὸ αἷμα Σας, μιὰν ἔνδοξη Ἱστορία...».

Στὴ συνέχεια, γιὰ λογαριασμὸ τοῦ ἡρωϊκοῦ Σώματος τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλι-κῆς Χωροφυλακῆς, ὁ κ. Διοικητὴς τῆς Χωροφυλακῆς Κιάτου, κατέθεσε ἕνα δάφνι-νο στεφάνι.

Τέλος, πῆρε τὸ λόγο ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Δερβενίου κ. Ἠλίας Κα-ροῦζος, ὁ ὁποῖος εἶπε τὰ ἑξῆς:

«...Πλημμυρισμένος ἀπὸ ἐθνικὴν συγκίνησιν καὶ ἀπὸ εὐγενὲς χρέος, ἀτενίζω μὲ θάμβος καὶ ἔξαρσιν τούτη τὴν ἀνοιξιάτικη στιγμή, τὴν ἀτίμητη προσφορά Σας, ἡρωϊκοὶ ἄνδρες τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων, στὸ βωμὸ τῆς Θυσίας. Οἱ λόγοι μου ἀδυνατοῦν νὰ καλύψουν τὸ ὑπέροχον φρόνημα καὶ τὸν ἄδικον χαμό Σας. Ἡ μνήμη μου, ὅμως, καθὼς καὶ ἡ μνήμη ὅλων τῶν συμπολιτῶν Δερβενίου καὶ περιχώρων, θὰ Σᾶς συμπαρακολουθῇ στὸ ἀμίμητο παράδειγμα τῆς θυσίας, ὑπὲρ τῶν ἰδανικῶν τῆς φιλτάτης Πατρίδος καὶ ἡ ἀπέριττη τούτη δάφνη, δεῖγμα ἀγά-πης καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὶς μεγάλες θυσίες καὶ ποτισμένη ἀπὸ τὴν ἄδολη πρωϊνὴ δροσιὰ τῆς Κορινθιακῆς Γῆς, ἂς γίνῃ δεύτερη κορώνα εἰς τὰς κεφαλάς Σας. Καὶ

μὲ φωνή, βγαλμένη ἀπὸ τὰ μύχια ἀγνὰ στήθη τοῦ ἐθνικόφρονος λαοῦ μας, σᾶς ἀναφωνοῦμεν: Αἰωνία Σας ἡ μνήμη».

Καὶ ἡ σεμνὴ αὐτὴ τελετὴ ἔκλεισε μὲ τὸν Ἐθνικὸ Ὕμνο, ποὺ ἔψαλλε καλλίφωνη χορωδία τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τοῦ Γυμνασίου Δερβενίου, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Γυμνασιάρχου των.

Ἐν συνεχεία ὁ κ. Πηλὸς ἀπηύθυνε ἀπὸ μικροφώνου τὸν ἀκόλουθο χαιρετισμό:

«... Τὸ δικό μας τὸ ἐκδρομικὸ πούλμαν θὰ συνεχίση τὴν ἐπίσκεψή του στὸ νομὸ αὐτό, τὸν ὄμορφο νομὸ Κορινθίας. Μά, πρὶν ξεκινήσουμε ἀπὸ ἐδῶ, θέλουμε ἰδιαίτερα, μ' ὅλη μας τὴν καρδιά, νὰ εὐχαριστήσουμε πρῶτα ἀπὸ ὅλα τοὺς ἐκλεκτοὺς συναδέλφους τοῦ ἡρωϊκοῦ Σώματος τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς, γιὰ τὴν πολύτιμη βοήθειά τους. Ἐπίσης θέλουμε νὰ εὐχαριστήσουμε μ' ὅλη μας τὴν καρδιὰ τὸν ἐκλεκτό σας καὶ ἀγαπημένο μας Πρόεδρο τῆς Κοινότητος, εὐγενικὸ καὶ δραστήριο κ. Ἠλία Καροῦζο, ὁ ὁποῖος τιμᾶ τὸ Δερβένι καὶ τιμᾶται ἀπὸ τοὺς κατοίκους του. Εὐχαριστοῦμε ἀκόμα θερμὰ τὸν ἀπεσταλμένο τῆς Ἁγιωτάτης τοῦ Χριστοῦ μας Ἐκκλησίας, τὸν αἰδεσιμώτατο ἱερέα, ὁ ὁποῖος κατανυκτικὰ μᾶς μετέφερε στὶς οὐράνιες χῶρες τῆς αἰώνιας γαλήνης, γιὰ ν' ἀνταμώσουμε τοὺς νεκροὺς συναδέλφους μας καὶ νὰ τοὺς κουβεντιάσουμε... Τέλος, εὐχαριστοῦμε μ' ὅλη μας τὴν καρδιὰ τοὺς ἐκπροσώπους ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων, ὀργανώσεων, συλλόγων, ὑπηρεσιῶν, τοὺς ἐπαγγελματίας, βιοτέχνας, ἐπιστήμονας καὶ ἐκπροσώπους τῶν ἐργατικῶν σωματείων Δερβενίου, τοὺς κ.κ. Διευθυντὰς τῶν σχολείων, καὶ ὅλους ἐκείνους ποὺ εἶχαν τὴν καλωσύνη νὰ μᾶς συνοδεύσουν καὶ νὰ μᾶς τιμήσουν μὲ τὴν παρουσία τους. Τὶς ἴδιες εὐχὲς ἀπευθύνουμε, ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Εὐαγγέλου Κάααμπέτσου καὶ ὁλοκλήρου τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, πρὸς τὸ κοινό, ποὺ παρηκολούθησε αὐτὴ τὴ σεμνὴ τελετή. Σᾶς εὐχαριστοῦμε μ' ὅλη μας τὴν καρδιὰ καὶ σᾶς εὐχόμαστε πάντοτε χαρά, ὑγεία, πρόοδο καὶ εὐτυχία. Χαίρετε».



Οἱ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν Τμημάτων Β. Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομικοῦ Σώματος μετὰ τὴν κατάθεσιν τῶν στεφάνων.

Ἐπηκολούθησε δεξίωση τῶν ἐκδρομέων ἐκ μέρους τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κοινότητος Δερβενίου· σὲ παραλιακὸ κέντρο, ὅπου ἐπεκράτησε συγκινητικὴ ἀτμόσφαιρα ἐγκαρδιότητος.

Μὲ τὴν ἐκδρομὴ αὐτὴ τοῦ Τμήματος Δημοσίων Σχέσεων Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων ἀσχολήθηκεν ὁ Κορινθιακὸς καὶ Πατραϊκὸς τύπος, ὁ ὁποῖος ἐπήνεσε τὴν ἐκδήλωση αὐτή, μὲ συγκινητικὰ γιὰ τὴν Ἀστυνομία σχόλια.

Χαρακτηριστικὸν εἶναι καὶ τὸ κατωτέρω ἀναδημοσιευόμενον σχόλιον τῆς ἐφημερίδος «Σημαία τῆς Κορινθίας», ἡ ὁποία γράφει τὰ ἑξῆς:

«Τὰς πρωϊνὰς ὥρας τῆς Κυριακῆς, 8ης Μαΐου ἐ.ἔ., οἱ Ἀστυνομικοὶ τοῦ ἐν

Ἀθήναις Τμήματος τῶν Δημοσίων Σχέσεων Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ των κ. Εὐαγγέλου Καραμπέτσου, ἐπραγματοποίησαν ἡμερησίαν ἐκπαιδευτικὴν ἐκδρομὴν εἰς τὸν νομόν μας. Οἱ ἐκδρομεῖς ἐπεσκέφθησαν διαδοχικῶς τὴν πόλιν μας, τὴν Ἀρχαίαν Κόρινθον, τὴν Ἀκροκόρινθον, τὸ Κιάτο, τὸ Ξυλόκαστρον, τὸ Δερβένιον, τὴν Στυμφαλίαν, τὴν Καστανιὰν καὶ τὸ Βασιλικόν. Παντοῦ ἐγένοντο δεκτοὶ μὲ μεγάλον ἐνθουσιασμὸν καὶ ἠκούσθησαν λίαν εὐμενῆ σχόλια διὰ τὴν ἄψογον συμπεριφοράν των, τὴν πολιτισμένην των ἐμφάνισιν καὶ τὰς θαυμασίας ξεναγήσεις των, τὰς ὁποίας παρηκολούθησε πλῆθος κόσμου. Οἱ Ἀστυνομικοὶ ἐκδρομεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐξετέλεσαν κατ' ἰδιαιτέρως ἐπιτυχῆ τρόπον, χρέη ξεναγῶν, ἐνεθουσίασαν, προξενήσαντες ἀρίστας ἐντυπώσεις.

Τοὺς ἐκδρομεῖς εἶχεν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας ἐφοδιάσει τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας Πόλεων μὲ θαυμασίους ἐκδρομικοὺς ὁδηγούς, τουριστικοῦ περιεχομένου.

Εἰς τὸ Δερβένι, ὅπου — ὡς γνωστὸν — εὑρίσκεται τὸ μνημεῖον τῶν ἐκτελεσθέντων τῷ 1944 ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς Ἀστυνομικῶν, οἱ ἐκδρομεῖς ὠργάνωσαν μίαν σεμνὴν καὶ συγκινητικὴν τελετήν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ἐπεκράτησε κατάνυξις καὶ ἐθνικὸς παλμός. Τὴν τάξιν ἐτήρησε δύναμις τῆς Χωροφυλακῆς, κατὰ τρόπον ὑποδειγματικόν.

Κατ' ἀρχὴν ἐψάλη ἐπιμνημόσυνος δέησις εἰς τὸν πρὸ τοῦ μνημείου χῶρον καὶ ἐπηκολούθησεν ἀνάπτυξις, ὑπὸ τοῦ Ἀστυφύλακος κ. Μητροκόλλια Βασιλείου, τοῦ ἱστορικοῦ τῆς δολοφονίας τῶν Ἀστυνομικῶν, ὡς καὶ ἀπαγγελία ὡραιοτάτου ποιήματος ἀπὸ τὸν Ἀστυφύλακα κ. Ἱππιτὸν Ἀλέξανδρον, ἰδικῆς του συνθέσεως. Μετὰ ταῦτα, τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἐκδρομέων, γνωστὸς λογοτέχνης Ὑπαστυνόμος κ. Σπυρίδων Πηλός, τοῦ Τμήματος Δημοσίων Σχέσεων Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων. Οὗτος διὰ τῆς, ἄνευ χειρογράφου, ἐμπνευσμένης καὶ συναρπαστικῆς ὁμιλίας του, ἀπηύθυνε χαιρετισμὸν κατανυκτικὸν πρὸς τοὺς τιμωμένους ἡρωϊκοὺς νεκροὺς καὶ ὑπεγράμμισε τὸ βαθύτερον νόημα τῆς θυσίας των, ἐνῶ οἱ παριστάμενοι, καταφανῶς συγκεκινημένοι, ἐδάκρυζον καὶ πολλοὶ κατελήφθησαν ἀπὸ λυγμούς.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Ὑπαστυνόμος κ. Πηλὸς κατέθεσε δάφνινον στέφανον καὶ ἐτηρήθη ἑνὸς λεπτοῦ σιγή. Ἠκολούθησε ὡραιοτάτη ὁμιλία τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κοινότητος Δερβενίου, ὅστις καὶ κατέθεσε στέφανον ἐκ μέρους τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητός του.

Ἐπίσης, κατέθεσε στέφανον ὁ κ. Διοικητὴς Χωροφυλακῆς Κιάτου, ἐκ μέρους τοῦ Σώματος τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς.

Καὶ ἡ σεμνὴ τελετὴ ἔκλεισε μὲ τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον, τὸν ὁποῖον ἔψαλαν οἱ μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου Δερβενίου...».

πος, μὲ κεφαλαῖο ἄλφα. Ἕνας Καινούργιος Ἄνθρωπος. Κι' αὔριο θάρθῃ νὰ μᾶς Ἡ τέρψις καὶ ἡ διδαχὴ συνδυάστηκαν μὲ τρόπο ἀπόλυτα ἐπιτυχημένο.

Ἡ ἑπομένη ἐκδρομὴ τοῦ Τμήματος Δημοσίων Σχέσεων Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων θὰ εἶναι διήμερη καὶ θὰ γίνῃ στὴ Θεσσαλία στὶς 18 Ἰουνίου. Μὲ χαρὰ θὰ σὲ δεχτοῦμε στὴ συντροφιά μας, ἀγαπητὲ ἀναγνώστη.

ΒΑΣ. ΜΗΤΡΟΚΟΛΛΙΑΣ



Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Α.**

— Ο ΔΙΑΡΡΗΚΤΗΣ Π. Καθρῆς, ἐτῶν 20, συνελήφθη ἀπὸ τὴν Ἀστυνομία γιατὶ κίνησε ὑποψίες ὅταν κατασπατάλησε σὲ «ντόλτσε - δίτα» 200.000 δραχμές. Ἐξακριβώθηκε ὅτι εἶχε κάνει πολλὲς κλοπές, ποὺ οἱ κυριώτερες ἦταν οἱ ἑξῆς: κλοπὴ 150 λιρῶν ἀπὸ τὸ γενικὸ κρατικὸ μονοπώλιο τῆς ὁδοῦ Ἡπίτη. Κλοπὴ 70 χρυσῶν λιρῶν ἀπὸ τὰ ἀσφαλιστικὰ γραφεῖα ὁδοῦ Ἀκαδημίας 86. Διαρρήξεις σὲ 4 διάφορα γραφεῖα τῆς ὁδοῦ Ἐμμ. Μπενάκη 1ᾳ.

— ΤΡΕΙΣ διαρρῆκτες συνελήφθησαν στὸ Αἰγάλεω, οἱ Χρ. Κοσμίδης, Ν. Ποῦντος. Το. Τριανταφυλλίδης, ποὺ εἶχαν διαρρήξει στὸν Πειραιᾶ πρακτορεῖο αὐτοκινήτων καὶ ἔκλεψαν εἴδη ἀξίας 20.000 δραχμῶν.

— ΑΠΑΤΕΣ μὲ τὴ μέθοδο τῆς μνηστείας διέπραξαν οἱ Σ. Κοσμᾶς, ἐτῶν 32 καὶ Γ. Μάντζαρης. Συνελήφθησαν.

— ΤΙΜΑΛΦΗ μεγάλης ἀξίας ἔκλεψε, σὲ ἑλβετικὰ ἀεροδρόμια, ὁ Α. Καρατζᾶς, ὁ ὁποῖος, μὲ τὴ βοήθεια τῆς Ἀσφαλείας, συνελήφθη στὴ Θεσσαλονίκη καὶ κατεσχέθησαν πολλὰ κλοπιμαῖα, ἀπὸ πέντε Ἑλβετοὺς ἀστυνομικούς.

— ΛΗΣΤΕΙΑ ἀναπήρου διέπραξαν, στὶς 15-4-66, στὸ Μοσχάτο, οἱ συλληφθέντες Ν. Μουζάκης, ἐτῶν 19 καὶ Α. Κουτσαύτης, ἐτῶν 23, οἱ ὁποῖοι ἀπέσπασαν βιαίως ἀπὸ ἀνάπηρο ἐπαίτη 400 δραχμές, ἀφοῦ τὸν ἐφίμωσαν μὲ τὰ χέρια τους.

— ΣΚΟΤΩΣΕ μὲ μαχαίρι τὸν Χρ. Παππᾶν, ἐτῶν 62, ὁ Δ. Τερνέζης, στὸ χωριὸ Χόϊκη Θράκης, ὕστερα ἀπὸ οὐζοποσία στὸ καφενεῖο καὶ ἐπειδὴ διεφώνησαν γιὰ ἀσήμαντο πρᾶγμα.

— ΣΤΡΑΓΓΑΛΙΣΕ τὸν γέροντα ἄντρα της, ἐτῶν 80, ἡ Σταμάτα Γκοτζεπούλου, ἐτῶν 75 (μέθυσος καὶ ἐπαΐτης), στὴν Ξάνθη.

— Η ΒΙΤΡΙΟΛΙΣΤΡΙΑ Ἑλένη Ζιώνα, ἐτῶν 23, κατεδικάσθη ἀπὸ τὸ κακουργιοδικεῖο Ξάνθης σὲ δυόμισι ἐτῶν φυλάκιση, γιατὶ μέσα στὸ γραφεῖο τοῦ εἰσαγγελέως Δράμας ἔρριξε βιτριόλι στὸ πρόσωπο τοῦ ἐραστοῦ της Α. Σωτηροπούλου κα τὸν ἐτύφλωσε στὸ ἕνα μάτι.

— 63 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ εἶχε λεηλατήσει ὁ Κ. Κανελλᾶτος, ἐτῶν 20, στὴν περιοχὴ Παγκρατίου — Βύρωνος. Συνελήφθη ἀπὸ τὴν Ἀσφάλεια καὶ ἦταν σεσημασμένος διαρρήκτης.

— ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΘΗ σὲ 2 χρόνια φυλακὴ ὁ Στυλ. Ματζανάκης, ὁδηγὸς αὐτοκινήτου, ποὺ ράπισε, στὰ Χανιὰ Κρήτης, τὸν εἰσαγγελέα κ. Λιάπη κατὰ τὴν ἐκτέλεση τῶν καθηκόντων του.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΕ σοβαρὰ μὲ χαχαίρι τὴν Ἀθηνᾶ Πανταζῆ ἡ Ναυσικᾶ Κατσώνη, ἐτῶν 32, στὸ χωριὸ Ζωφριά, γιατὶ τὴν ἔπιασε μὲ τὸν ἄντρα της σὲ ἐρωτικὸ ραντεβοῦ.

— ΣΚΟΤΩΣΕ τὴ γυναίκα του Φρόσω, ἐτῶν 30, ὁ Β. Πάγκαλος, ἐτῶν 42, στὸ Ξυλόκαστρο, χτυπώντας την στὸ κεφάλι μὲ ἕνα σίδερο. Αἰτία: φιλονικίες οἰκογενειακές.

— ΔΙΑΡΡΗΚΤΗΣ μὲ αὐτοκίνητο ὁ Ε. Χαστουκάκης, συνελήφθη καὶ ὁμολόγησε κλοπὴ στὸ ἀρτοποιεῖο τοῦ Γ. Γιαπαπᾶ, στὴν ὁδὸ Τριπόδων.

— ΕΤΡΑΥΜΑΤΙΣΕ μὲ μαχαίρι στὸ πρόσωπο τὸ φίλο του Γ. Κατσάκο, ἐτῶν 18, ὁ Ε. Κουβαρᾶς, ἐτῶν 25, σὲ ταβέρνα τοῦ συνοικισμοῦ «Ἁγία Σοφία» Πειραιῶς.

— ΒΙΑΣΜΟ τῆς 25έτιδος καθαριστρίας κλινικῆς Δράμας διέπραξαν οἱ συλληφθέντες Στ. Τόμτζης, Δ. Σκαρλατίδης, Ἀθ. Καλτσίδης, Γ. Μόγιας, Γ. Ζαφειριάδης, Ι. Μεχλιβανίδης καὶ Κ. Μπακιρτζῆς. Ὁ βιασμὸς ἔγινε σὲ ἐρημικὴ θέση, ὅπου μὲ τὴ βία καὶ ἀφοῦ ἐκακοποίησαν οἱ νεαροὶ τὴ γυναίκα, τὴν ἐβίασαν ἀλληλοδιαδόχως ὅλοι καὶ τῆς ἀφήρεσαν τὰ ροῦχα της, ἕνα δακτυλίδι, ἕνα χρυσὸ βραχιόλι, ἕνα ρολόγι, καὶ τὴ τσάντα της, τὰ παπούτσια της καὶ τὴν ἄφησαν ἀναίσθητη.

— ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟ ναρκωτικῶν, ἤτοι 7 κιλὰ χασὶς καὶ 5 κιλὰ ὀπίου, κατεσχέθησαν στὰ χέρια τοῦ Φωτ. Πούρα, ποὺ συνελήφθη ἀπὸ τὴν Ἀσφάλεια Ἀλεξανδρουπόλεως, ἐνῶ μετέφερε μὲ αὐτοκίνητο τὰ λαθραῖα, κρυμμένα μέσα σὲ κιβώτια, στὴ Θεσσαλονίκη. Ἐπίσης συνελήφθη καὶ ὁ Χρ. Μπουγιούκλας, συνεργάτης τοῦ Πούρα.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΕ στὸ μέτωπο τὴν Ἑλένη Τουλούμη, ἐτῶν 19, ὁ Δημ. Ἀδαμόπουλος, ἐπειδὴ ἀπέκρουσε τὸν ἔρωτά του. Ὁ δράστης συνελήφθη.

— ΦΥΛΑΚΙΣΗ δύο ἐτῶν ἐπεβλήθη ἀπὸ τὸ πλημμελειοδικεῖον Θεσσαλονίκης στὸν ἐργολάβο οἰκοδομῶν Ι. Κωνσταντινίδη, γιατὶ πούλησε σὲ δύο ἄτομα ἀνύπαρκτα διαμερίσματα καὶ πῆρε 240.000 δραχμὲς προκαταβολή.

— ΟΙ ΙΕΡΟΣΥΛΟΙ Δ. Καραλῆς καὶ Μ. Καλογερόπουλος συνελήφθησαν στὴν Πύλο, γιατὶ μπῆκαν στὸ μοναστήρι τῆς Παναγίτσας Ἐγρόπας καὶ ἔκλεψαν χρυσὰ καὶ ἀσημένια ἀφιερώματα, ἀξίας 200.000 δραχ. τὰ ὁποῖα βρέθηκαν.

— ΔΟΛΟΦΟΝΗΣΕ τὴ γυναίκα του ὁ Κ. Σπῖνος, ἐτῶν 39, χτυπώντας την μὲ μανία μὲ ἕνα μαχαίρι 24 φορές, στὴν κοιλιά, στὴν πλάτη, στὸν λαιμό, στὸ στῆθος καὶ στὴν καρδιά. Τὸ ἔγκλημα ἔγινε στὸ τέρμα αὐτοκινήτων Κυνοσάργους, ὅπου ὁ δολοφόνος συνάντησε τὴ γυναίκα του καὶ ζητοῦσε ἀπὸ αὐτὴν νὰ ζήσουν πάλι μαζὶ γιατὶ εἶχαν χωρίσει. Ὁ δράστης συνελήφθη.

— ΚΛΟΠΗ 2,500 δραχμῶν καὶ κοσμημάτων 5.000 διέπραξεν ἡ Δήμητρα Φ.Σ ἐτῶν 17, ὑπηρέτρια, ἡ ὁποία μετέσχε σὲ «πάρτυ» ποὺ ἔδωσε ἡ ὑπηρέτρια τῆς κ. Ν. Νεοφύτου, ὅταν αὕτη ἐταξίδευσε στὸ Ἐξωτερικό. Στὸ «πάρτυ» αὐτὸ τῆς ὑπηρετρίας, στὸ Ψυχικό, μετέσχον καὶ ἄλλες ὑπηρέτριες μὲ τοὺς φίλους των, ὁπότε σὲ ὁλονύκτιο γλέντι κατανάλωσαν ὅλα τὰ ποτὰ καὶ τρόφιμα τῆς οἰκογενείας Νεοφύτου.

— ΛΗΣΤΕΙΑ διεπράχθη, στὴ διασταύρωση τῶν ὁδῶν Μαυρομιχάλη καὶ Διγενῆ Ἀκρίτα, ὅπου δύο ἀδελφοί, γνωστοί, βοηθούμενοι καὶ ἀπὸ δύο ἀγνώστους, ἐπετέθησαν ἐναντίον τοῦ Δ. Ἰατρίδη, ἐτῶν 80, συνταξιούχου συμβολαιογράφου καὶ ἀφοῦ τὸν ἀκινητοποίησαν, τοῦ πῆραν 70.850 δραχμές, τὶς ὁποῖες εἶχε εἰσπράξει ἐνωρίτερα ἀπὸ τὴν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὡς μερίδα του ἀπὸ τὸ ταμεῖο Ἀσφαλίσεως Συμβολαιογράφων. Οἱ δράστες καταζητοῦνται ἀπὸ τὴν Ἀστυνομία.

— ΕΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΕ μὲ παραθεῖο, ὁ Γ. Καλογιαννίδης τὸν ὁμοχώριό του Γ. Γκόρα, ὅταν οὗτος ἔφαγε κονσέρβα στὴν ὁποία ὁ ἐγκληματίας, ἀπὸ μιὰ μικρὴ τρύπα εἶχε ρίξει τὸ δηλητήριο. Σκοπὸς τοῦ δράστου ἦτο νὰ δηλητηριάσῃ τὸν Γ. Πούζα, ὁ ὁποῖος δὲν τοῦ ἐπέστρεφε 3.900 δραχμὲς ποὺ τοῦ εἶχε δανείσει καὶ δὲν ἐδέχετο νὰ παντρευτῇ ὁ δολοφόνος τὴν ἀδελφή του. Γι' αὐτὸ τοῦ ἔδωσε τὴν κονσέρβα ἀπὸ τὴν ὁποία ἔφαγε ὁ Πούζας μαζὶ μὲ τὸ θῦμα. Ὁ Πούζας μετεφέρθη ἐγκαίρως στὸ νοσοκομεῖο καὶ ἐσώθη. Ὁ δράστης συνελήφθη καὶ ὁμολόγησε τὴν πράξη του. Τὸ ἔγκλημα ἔγινε στὴν περιοχὴ τῆς Κατερίνης.

— ΓΙΑ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟ ἀμερικανικῶν σιγαρέττων καὶ καλλυντικῶν συνελήφθησαν ὁ Κομνηνὸς Σκλαβοῦνος καὶ ὁ συνεταῖρος του Ντουντουλάκης, ἐστιάτορας. Κατεσχέθησαν 15 περίπου δέματα λαθραίων.

— ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΑ ἔφεραν παρανόμως οἱ τουρίστες Φρὰνκ Νοστράζα, ἐτῶν

26, ἀμερικανὸς φοιτητὴς καὶ Πῆτερ Ρόρλακ, ἐτῶν 18, Γερμανὸς ἐργάτης, ποὺ συνελήφθησαν στὸν ξενώνα τῆς ὁδοῦ Δελφῶν 2.

— ΚΛΟΠΗ αὐτοκινήτου ποὺ ἀνήκει σὲ Γάλλο ἔκαμε ἀπὸ τὴν περιοχὴ τῆς Γλυφάδας ἄγνωστος Πολωνός. 'Αναζητεῖται.

— ΚΛΟΠΕΣ δέκα αὐτοκινήτων ἔκαναν οἱ Ν. Γαϊτᾶνος, ἐτῶν 19, Β. 'Ολύμπιος ἐτῶν 18 καὶ Ν. Πιτσίκας, ἐτῶν 17, ποὺ ἀποτελοῦσαν σπεῖρα καὶ συνελήφθησαν.

— Ο ΚΛΕΠΤΗΣ τσαντῶν Χρ. Σταυράκης συνελήφθη γιατὶ ἔκλεψε τὴν τσάντα τῆς Σοφ. Κουκουβῆ μὲ 150 δραχμές, μέσα σὲ μπὰρ τῆς ὁδοῦ Κάνιγγος.

— ΕΠΕΤΕΘΗΣΑΝ κατ' ἀστυνομικῶν ἡ 'Ελ. Κρίσαλη, ἰδιοκτήτρια τοῦ μπὰρ παρὰ τὴν πλατεία Κολωνακίου καὶ ἡ Μαρία Βουδούρη, ὅταν τοὺς ἐζήτησαν νὰ τοὺς ἀναφέρουν σχετικῶς μὲ ἐπεισόδιο ποὺ ἔγινε στὸ μπάρ.

— ΑΠΟΠΕΙΡΑ παιδοκτονίας καὶ συζυγοκτονίας διέπραξεν ὁ Δ. Βερικάκης, στὰ Χανιά, ὅπου ἔκλεισε μέσα σ' ἕνα δωμάτιο τὴ γυναίκα του καὶ τὰ δύο ἀνήλικα παιδιά του, ἀφοῦ προηγουμένως εἶχε διαβρέξει τοὺς τοίχους καὶ τὰ ροῦχα μὲ πετρέλαιο καὶ ἔβαλε φωτιά. Στὶς φωνὲς τῶν θυμάτων τρέξανε οἱ γείτονες καὶ τοὺς ἔσωσαν. Ο δράστης ποὺ συνελήφθη, κατέθεσε ὅτι στὴν ἀπόπειρα τοῦ τρομεροῦ ἐγκλήματός του προέβη, γιατὶ φιλονίκησε μὲ τὴ γυναίκα του.

— ΑΠΑΤΗ μὲ τὴ μέθοδο πωλήσεως ἀνυπάρκτων οἰκοπέδων στὴ Ν. Μάκρη, διέπραξε ὁ κτηματομεσίτης, ὁ ὁποῖος ἐμηνύθη ἀπὸ τοὺς Κ. Καπούζην, Κ. Καλαμπόκαν, Θ. Καπουντῆν καὶ Ε. Καπουντῆν, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὁ μεσίτης εἶχε πάρει προκαταβολὴ 39.000 δραχμές.

—ΜΕ ΜΙΑ μαχαιριὰ καὶ 18.000 δραχμὲς πλήρωσε ὁ Λεων. 'Ιωσηφίδης τὴν ἐπιθυμία του νὰ παίξουν τὰ μπουζούκια στὸ κέντρο «Φαντασία», ὅταν εἶχε πληρώσει ἄλλος γιὰ τὴν προτεραιότητα, ὁπότε ὁ λαϊκὸς τραγουδιστὴς Μιχ. Καλογράνης τοῦ ἐπετέθη.

— ΕΠΙΘΕΣΗ διεπράχθη ἀπὸ τὸν κουλουροπώλη Χρ. Οἰκονόμου ἐναντίον τοῦ ἀστυφύλακος Ν. 595, ὁ ὁποῖος τὸν ὁδηγοῦσε στὸ 'Αστυνομικὸ Τμῆμα, ὁπότε ἐπενέβη νὰ τὸν ἐλευθερώσῃ, ὁ Γ. Σπηλιωτάκης. Καὶ οἱ δύο παρεπέμφθησαν στὸν εἰσαγγελέα.

— ΑΠΟΠΕΙΡΑ φόνου μὲ χειροβομβίδα ἔκανε σὲ συνοικισμὸ τῶν 'Ιωαννίνων ὁ Α. Σ. Λεβέντης, ὁ ὁποῖος ἔρριξε μέσα σὲ καφενεῖο χειροβομβίδα «μίλς» γιὰ νὰ σκοτώσῃ τοὺς Α. Β. Λεβέντη καὶ Α. Γ. Λεβέντη, Α. Παπαλεξίου καὶ Α. Καραπάνο, θέλοντας νὰ τοὺς ἐκδικηθῇ, ἐπειδὴ πρὸ καιροῦ ἐβιαιοπράγησαν κατὰ φιλικῶν του προσώπων. Ο δράστης συνελήφθη καὶ διατελοῦσε ἐν μέθῃ.

— ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ τραγικὴ ἔγινε στὸ χωριὸ Περιστέρι — Πύργου, ὅπου ὁ Ι. Μιχαλόπουλος, ἐτῶν 19, ἐξ ἐνέδρας, ἐπετέθη κατὰ τῆς Γκόλφως συζ. Σωτηρίου Φωτοπούλου, ἐτῶν 40 καὶ μὲ μιὰ κασάρα (εἶδος δρεπάνι) τῆς ἔκοψε τὸ λαιμό. Τὸ ἔγκλημα ἔγινε γιὰ ἐκδίκηση, ἐπειδὴ ἡ γυναίκα αὐτὴ εἶχε καταθέσει πρὸ καιροῦ στὸ δικαστήριο, ὅτι ὁ πατέρας καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ δράστου ἔκαναν ἕναν ἐμπρησμό.

— ΣΠΕΙΡΑ διαρρηκτῶν ἀπεκαλύφθη καὶ ὅλα τὰ μέλη της συνελήφθησαν ἀπὸ περιπολικὰ τῆς ἀστυνομίας, τὰ ὁποῖα ἔκαναν κλοιό, στὴ διασταύρωση τῶν ὁδῶν Μεγίστης — Λήμνου (Κυψέλη), ὅπου ἐπεσήμαναν τὸ 5611 Ι.Χ καὶ συνέλαβαν τοὺς τρεῖς ἐπιβαίνοντες, τὸν ὁδηγὸ Λουκᾶ Τούρη, 22 ἐτῶν, τὴ γυναίκα του 'Αννα, ἐτῶν 27 καὶ τὴ μαθήτρια Κλεάνθη Κοχύλη, ἐτῶν 17. Στὴ σπεῖρα μετεῖχαν καὶ δύο ἄλλοι νέοι, οἱ Ι. Κατσαβρίας, 19 ἐτῶν, καὶ Δημ. Κένος, 28 ἐτῶν, ποὺ εἶχαν διαρρήξει τὸ 185324 Ι.Χ. καὶ προσπαθοῦσαν νὰ τὸ θέσουν σὲ κίνηση, ἀφοῦ προηγουμένως τὸ λεηλάτησαν.

Ν. Α.



ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν.

Πλαπούτα Δημητρίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Καλλιδρομίου 92, ἀπέναντι στὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς (Πεδίον τοῦ Ἄρεως).

Ὁ Δημήτριος Πλαπούτας, μέλος τῆς ἐκ Γορτυνίας γνωστῆς οἰκογενείας ἀγωνιστῶν, ἦταν γυιὸς τοῦ Κόλλια Πλαπούτα καὶ γεννήθηκε τὸ 1786. Ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 στὴν Πελοπόννησο, ὁ Δημήτριος Πλαπούτας ὕψωσε τὴν σημαία στὴν ἐπαρχία τῆς Καρυταίνης καὶ ἀντεκατέστησε πολλὲς φορές, στὴν γενικὴ ἀρχηγία, τὸν Θ. Κολοκοτρώνη. Διεκρίθη στὶς μάχες Λάλα καὶ Βαλτεσίου, στὴν πολιορκία τῶ νΠατρῶν, στὴν ἅλωσι τῆς Τριπόλεως κ.λ. Ἀπέθανε τὸν Ἰούλιο τοῦ 1864 στὴν Παλούμπα τῆς Γορτυνίας. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὸ Περιστέρι).

Πλαστήρα Νικολάου.

Πρώτη, πρὸς τὴν πλευρὰ τοῦ «Ἁγίου Σώστου», παράλληλος τῆς λεωφ. Συγγροῦ, ἀρχίζει περίπου ἀπὸ τὸν «Ἅγιο Σώστη» καὶ τελειώνει στὴν ὁδὸ Ραιδεστοῦ, κοντὰ στοὺς «Ἁγίους Ἀναργύρους».

Ὁ Νικόλαος Πλαστήρας, στρατιωτικὸς καὶ πολιτικὸς τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, γεννήθηκε τὸ 1883 στὴν Καρδίτσα. Μετέσχε τῶν πολέμων 1912—1913 καὶ τῆς Μικρασιατικῆς ἐκστρατείας. Ὄντας συνταγματάρχης, κατὰ τὴν κατάρρευσι τοῦ μικρασιατικοῦ μετώπου, ἡγήθη, μαζὶ μὲ τὸν Στ. Γονατᾶ, ἐπαναστάσεως καὶ τὸν Νοέμβριο τοῦ 1922 ἀνέλαβε τὴν ἀρχηγία αὐτῆς μέχρι τῆς συγκλήσεως τῆς Δ' Ἐθνοσυνελεύσεως, στὴν ὁποία παρέδωσε τὴν ἐξουσία (Δεκέμβριος 1923). Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις τὸν ἀνεκήρυξεν «ἄξιον τῆς πατρίδος» καὶ τὸν προήγαγε σὲ ἀντιστράτηγο. Ἔκτοτε ὁ Πλαστήρας δὲν ἀνεμίχθη στὴν πολιτικὴ καὶ ἰδιώτευε στὴν Γαλλία, μέχρι τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς χώρας μας ἀπὸ τὴν κατοχὴ τῶν Γερμανῶν, ὁπότε ἐκλήθη καὶ ἐσχημάτισε, ὑπὸ τὴν προεδρία του, κυβέρνησι (5 Ἰανουαρίου — 10 Ἀπριλίου 1945). Τὸ 1950 ἵδρυσε τὴν «Ἐθνικὴν Προοδευτικὴν Ἕνωσιν Κέντρου», ἡ ὁποία καὶ ἐπλειονοψήφισε στὶς ἐκλογὲς τῆς 5 Μαρτίου 1950. Τὴν 15 Ἀπριλίου 1950 ἀνέλαβε καὶ πάλιν πρωθυπουργός, ὡς καὶ μετὰ τὶς ἐκλογὲς τῆς 9 Σεπτεμβρίου 1951, γιὰ ἕνα χρόνο. Ἀπέθανεν, ἀπὸ καρδιακὴ προσβολή, τὴν 26 Ἰουνίου 1953. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Πλαταιῶν.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς 88, ἀπέναντι στὴν «Ἁγία Τριάδα» τοῦ «Κεραμεικοῦ».

Αἱ Πλαταιαί, ἀρχαία πόλις τῆς Βοιωτίας, ἦταν πιστὴ σύμμαχος τῶν Ἀθηνῶν, μετέσχε στὴ μάχη τοῦ Μαραθῶνος (490 π.Χ.) καὶ τὸ 480 π.Χ. ἐπυρπολήθη ὑπὸ τοῦ Ξέρξου. Ἔγινε περιώνυμη γιὰ τὴν μάχη ποὺ διεξήχθη ἐκεῖ τὸ 479 π.Χ. καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ στρατὸς τῶν Ἑλλήνων, ὑπὸ τὸν Σπαρτιάτην βασιλέα Παυσανίαν καὶ τὸν Ἀθηναῖον Ἀριστείδην, κατετρόπωσε τὸ πολυάριθμον, ὑπὸ τὸν Μαρδόνιον, περσικὸν στρατόν. Σ' ἀνάμνησι τῆς νίκης οἱ Ἕλληνες ἀπέθεσαν στοὺς Δελφοὺς χρυσοῦ τρίποδα καὶ ἵδρυσαν στὶς Πλαταιές, ἀπὸ τὰ λάφυρα, ναὸν τοῦ Διὸς Ἐλευθερίου. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Πλατυπόδη Βάρδα.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἰωσὴφ Μομφεράτου 103, στὶς φυλακὲς «Ἀβέρωφ».

Ὁ Βάρδας Πλατυπόδης, πρωτοσπαθάριος καὶ στρατηγὸς ἐπὶ Ρωμανοῦ τοῦ Λεκαπηνοῦ (920—944). Ἐτοποθετήθη στὴν Πελοπόννησο ἀντικατάστασι τοῦ στρατηγοῦ Κρητίνου καὶ ἐξεδίωξε τοὺς Σλαύους.

Πλάτωνος.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν πλατεία «Ράμνες» (ἐλαιοτριβείων) τοῦ Μεταξουργείου καὶ διασχίζει τὴν γνωστὴν συνοικίαν Ἀκαδημία Πλάτωνος.

Ὁ Πλάτων, ὁ μέγιστος φιλόσοφος τῆς ἀρχαιότητος, καὶ ἐκ τῶν μεγαλυτέρων τῆς ἱστορίας, γυιὸς τοῦ Ἀρίστωνος καὶ τῆς Περικτιόνης, γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα τὸ 428 π.Χ. Ἀρχικὰ ὠνομάζετο Ἀριστοκλῆς, ἀργότερα ὅμως μετεκλήθη «Πλάτων» ἐξ αἰτίας τῆς εὐρύτητος τοῦ στέρνου καὶ τοῦ μετώπου του! Ὅταν ἦταν νέος ἠσχολήθη μὲ τὴν ποίησι, γρήγορα ὅμως τὴν ἐγκατέλειψε γιὰ νὰ ἀφοσιωθῇ στὴν φιλοσοφία. Γιὰ 19 χρόνια ὑπῆρξε μαθητὴς τοῦ Σωκράτους. Ἐταξίδευσε εἰς τὴν Αἴγυπτο, τὴν Κυρήνη, τὴν Κάτω Ἰταλία καὶ στὴν Σικελία καὶ ἐδίδαξε στὴν Ἀθήνα, στὴν ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἱδρυθεῖσα σχολή, τὴν «Ἀκαδήμεια» ἐπὶ 42 χρόνια. Ἀπέθανε τὸ 347 π.Χ. καὶ ἐτάφη στὸν Κεραμεικό.

Κέντρο τῆς φιλοσοφίας τοῦ Πλάτωνος εἶναι ἡ «περὶ ἰδεῶν» διδασκαλία. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸν κόσμο τῶν αἰσθήσεων, ὁ Πλάτων παραδέχεται ἕνα κόσμο πνευματικό, τῶν ἰδεῶν ποὺ δυνάμεθα νὰ συλλάβωμεν μόνον μὲ τὴν σκέψιν. Ἀντικείμενο τῆς φιλοσοφίας του εἶναι μόνον ἡ οὐσία, ὁ κόσμος τῶν αἰωνίων ἰδεῶν, ποὺ νοοῦνται ὡς ἰδιαίτερα, ἀπὸ τὰ αἰσθητὰ πράγματα, ὄντα καὶ εἶναι τὰ ἀρχέτυπα, τὰ παραδείγματα αὐτῶν. Ὁ ἄνθρωπος λαμβάνει γνῶσιν τῶν ἰδεῶν μὲ τὴν ἀνάμνησι. Μ' αὐτὴν ἡ ψυχὴ ἐνθυμεῖται τὶς ἰδέες ποὺ εἶδε πρὶν συνδεθῇ μὲ τὸ σῶμα τότε ποὺ αὐτὴ προϋπῆρχε τῶν ἰδεῶν στὸν κόσμο. Ἡ μεγαλυτέρα ἰδέα εἶναι ἡ ἰδέα τοῦ ἀγαθοῦ, ποὺ περιλαμβάνει καὶ διέπει ὅλες τὶς ἄλλες καὶ ποὺ συμπίπτει πρὸς τὴν θεότητα. Ὁ θεὸς πάλιν, ἀποβλέποντας πρὸς τὶς ἰδέες ὡς παραδείγματα, κατεσκεύασε τὸν κόσμο. Τὴν ψυχὴν ἀποτελοῦν τρία μέρη: α) τὸ λογιστικόν, μὲ τὸ ὁποῖον ἐπικοινωνεῖ μὲ τὶς ἰδέες, καὶ τοῦ ὁποίου ἀρετὴ εἶναι ἡ φρόνησις καὶ ἡ σοφία, β) τὸ θυμοειδές, τοῦ ὁποίου ἀρετὴ εἶναι ἡ ἀνδρεία καὶ γ) τὸ ἐπιθυμικὸ ποὺ ἔχει ὡς ἀρετὴ τὴν σωφροσύνη. Ἡ τετάρτη ἀρετή, ἡ δικαιοσύνη, ἀπεργάζεται τὴν ἁρμονία τῶν τριῶν ἀρετῶν τῆς ψυχῆς. Σκοπὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ εὐδαιμονία, ποὺ ἐπιτυγχάνεται μὲ τὴν ἄσκησι τῶν ὡς ἄνω ἀρετῶν στὴν πολιτεία.

Ἡ Πολιτεία, κατὰ τὸν Πλάτωνα ἀποτελεῖται ἀπὸ τρεῖς τάξεις, ποὺ ἀντιστοιχοῦν στὰ τρία μέρη τῆς ψυχῆς, ἤτοι: α) τὸ μεγάλον μέρος τοῦ λαοῦ (ἐπιθυμητικό), στὸ ὁποῖο κυριαρχεῖ ἡ ἐπιθυμία πρὸς τὰ αἰσθητὰ καὶ τὸ κέρδος, 2) τῶν ὁπλιτῶν (θυμοειδὲς) ποὺ ἔχουν ὡς ἔργον τὴν ἐξωτερικὴ καὶ ἐσωτερικὴ ἀσφάλεια τῆς Πολιτείας, σύμφωνα μὲ τὶς ἐπιταγὲς τῶν ἀρχόντων καὶ γ) τῶν ἀρχόντων (λογιστικόν),

ποὺ σκοπὸς τῆς ζωῆς των εἶναι ἡ πνευματικὴ δραστηριότης καὶ ἡ εὐημερία τοῦ Κράτους. Αὐτοὶ τοποθετοῦν καὶ διοικοῦν. Ἀπαγορεύεται σ' αὐτοὺς ὁ γάμος καὶ ἡ ἰδιοκτησία, γιὰ νὰ εἶναι ἀπερίσπαστοι στὴν ἐκπλήρωσι τῶν μεγάλων καθηκόντων των. Τὴν διακυβέρνησι πρέπει νὰ ἀναλαμβάνουν οἱ φιλόσοφοι καὶ οἱ ἄριστοι κατὰ τὸ ἦθος καὶ θὰ πρέπει νὰ περιβάλλωνται μὲ ἀπεριόριστη ἐξουσία.

Τὰ ἔργα κάθε τάξεως εἶναι αὐστηρῶς καθωρισμένα, καὶ γιὰ τὴν ἐκπλήρωσί των χρειάζεται μεγάλη καὶ ἐπίμονη προπαιδεία. Ἐπειδὴ τὸ πνεῦμα ἀποτελεῖ τὸ εὐγενέστερο μέρος τῆς ψυχῆς, πρέπει νὰ ἐξασφαλίζεται, μὲ τὴν ἀγωγή, ἡ κυριαρχία του στὴν ψυχὴ κάθε ἀτόμου. Ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα πρέπει νὰ γίνεται, μὲ τὴν ἄσκησι, πειθήνιο ὄργανο τοῦ πνεύματος.

Ἡ σαφὴς γνῶσις τοῦ ἀγαθοῦ εἶναι ὁ σκοπὸς πρὸς τὸν ὁποῖον ὀφείλει καὶ κατευθύνεται ἡ ἀνθρώπινη ζωή. Ἀρχὴ τοῦ κόσμου δὲν εἶναι μόνον ὁ λόγος, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀγαθόν. Εὐδαίμων εἶναι ἐκεῖνος ποὺ ἀποβλέπει πρὸς ὅλον τὸν κόσμον τῶν ἰδεῶν καὶ διαβιοῖ κατ' ἀρετήν.

Ὁ Πλάτων ἐπίστευε στὴν θεία καταγωγὴ τῆς ψυχῆς, ποὺ μετὰ θάνατον ἐπιστρέφει στὴν οὐράνια πατρίδα της. Τὸ ἔργο του, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ πρῶτο καθολικὸ σύστημα στὴν ἱστορία τῆς φιλοσοφίας, εἶχε τεραστίαν ἀπήχησι σ' ὅλο τὸν μεταγενέστερο κόσμο. Ἔργα του εἶναι: Συμπόσιον, Πολιτεία, Φαίδων, Φαῖδρος, Κρίτων, Γοργίας, Πρωταγόρας, Λάχης, Εὐθύφρων, Ἀπολογία, Κρατύλος Θεαίτητος, Σοφιστής, Πολιτικός, Παρμενίδης, Φίληβος, Ἀλκιβιάδης Α΄, Ἀλκιβιάδης Β΄, Ἵππαρχος, Ἐρασταί, Θεάγνις, Χαρμίδης, Λύσις, Εὐθύδημος, Μένων, Ἱππίας Μείζων, Ἱππίας Ἐλάσσων, Ἴων, Μενέξενος, Κλειτοφῶν, Τίμαιος, Κριτίας, Μίνως, Νόμοι, Ἐπινεμίς, καὶ Ἐπιστολαί. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Πλειὰδος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Καλλισθένους, στὴν πλατεία «Μερκούρη» (τέρμα λεωφορείων «Φιλοπάππου»).

Πρόκειται γιὰ τὴν ὀνομασία ὁμάδος ἑπτὰ τραγικῶν ποιητῶν ποὺ ἤκμασαν τὴν ἐποχὴ τοῦ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου, καὶ ἦσαν οἱ: Λυκόφρων ὁ Χαλκιδεύς, Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλός, Σωσιφάνης ὁ Συρακούσιος, Σωσίθεος ὁ Ἀλεξανδρεύς, Διονυσιάδης ὁ ἐκ Ταρσοῦ, Ὅμηρος ὁ Βυζαντινὸς καὶ Φιλίσκος ὁ Κερκυραῖος.

Πλειάδων.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου 78, στὸ Παλαιὸ Φάληρο.

Πρόκειται γιὰ τὶς ἑπτὰ θυγατέρες τοῦ Ἄτλαντος καὶ τῆς Πλειόνης, αἱ ὁποῖαι ἦσαν: Ἀλκυόνη, Μερόπη, Κελαινώ, Ἠλέκτρα, Στερόπη, Ταϋγέτη, καὶ τὴν ὡραιοτέρα ὅλων Μαῖα. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὴν Κηφισιά).

Πλειόνης.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν διασταύρωσι τῶν ὁδῶν Κεδρηνοῦ — Πανόρμου καὶ εὑρίσκεται στὴν συνοικία «Ἅγιος Δημήτριος» Ἀμπελοκήπων.

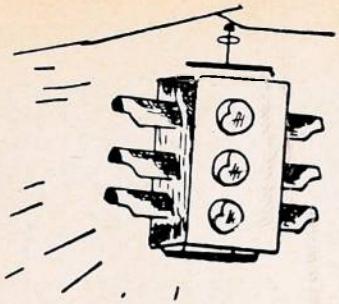
Ἡ Πλειόνη, κόρη τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ τῆς Τηθύος καὶ σύζυγος τοῦ Ἄτλαντος, ἦταν μητέρα τῶν Πλειάδων.

Πλέσσα Μιχαήλ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ξενοφῶντος 123, στὶς «Τζιτζιφιές».

Ὁ Μιχαὴλ Πλέσσας, ἀντισυνταγματάρχης τοῦ Πεζικοῦ, ἔλαβε μέρος στὸν Ἑλληνοϊταλικὸ πόλεμο τοῦ 1940—1941 καὶ στὸν ἀγώνα κατὰ τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν, ὅπου καὶ ἐφονεύθη στὸ ὄρος «Ταμπούρι» (1873 μ.), ποὺ πρὸς τιμήν του μετωνομάσθη σὲ Ταμπούρι — Πλέσσας.

(Συνεχίζεται)



ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Α.**

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΗ σοβαρὰ ἡ προϊσταμένη τοῦ Γενικοῦ Κρατικοῦ Νοσοκομείου Ἀθηνῶν, στὴν εἴσοδο τοῦ Νοσοκομείου, ὅταν τὴν παρέσυρε τὸ 113972 Ι.Χ.Ε. αὐτοκίνητο, μὲ ὁδηγὸ τὸν Βασ. Μαρκοπουλιώτη.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ ὁ Δ. Ἀρχοντῆς, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, ποὺ παρεσύρθη ἀπὸ τὸ Ι.Χ., μὲ ὁδηγὸ τὸν Δ. Βαγενᾶ, στὸ 45ο χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Λαρίσης — Λαμίας.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ε. Χατζῆς, ὁδηγὸς γεωργικοῦ ἑλκυστῆρος, ὅταν ἀνετράπη, στὴ θέση «Κόδρα» Καρδίτσης.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ οἱ Καλαδήμας, Κ. Καρφῆς καὶ Αὔρα Ἀποστολοπούλου, ὅταν συνεκρούσθη λεωφορεῖο τοῦ ΚΤΕΛ Εὐρυτανίας, παρὰ τὸ 141ο χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Λαμίας — Ἀθηνῶν μὲ Ι.Χ.

— ΝΕΚΡΟΙ πέντε, οἱ Π. Σεραφείδης, Νίκη Λεβαντῆ, ἐτῶν 19, Τζίμης Πασχάλης, Γ. Χριστάκος καὶ Βασ. Κούκουρας, ὅταν δύο αὐτοκίνητα Ι.Χ. συγκρούσθηκαν στὴν ὁδὸ Μεσογείων (ἀριθ. 50). Ἡ σύγκρουση ἦταν τόσο σφοδρή, ὥστε τὰ δύο αὐτοκίνητα διαλύθηκαν τελείως.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ν. Καρανίκας, ὅταν ἀνετράπη στὴν Ἐλασσόνα ὁ γεωργικὸς ἑλκυστήρας του.

— ΝΕΚΡΑ ἡ 9έτις Σεφὴστ Χουσαμεντὴν τὴν ὁποία παρέσυρε φαρτηγό, στὴν περιφέρεια Κοίτης Μικροποτάμου Ροδόπης. Ὁ ὁδηγὸς Ν. Μαυρόπουλος συνελήφθη.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ι. Μουστέρης, ὅταν ἀνετράπη ὁ γεωργικὸς ἑλκυστήρας του, στὴν ὁδὸ Ν. Χαλκηδόνος — Παρθενίου Θεσσαλονίκης.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Π. Κοντοκώστας, καὶ τραυματισμένος ὁ Γ. Ἀθανασόπουλος, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, ὅταν τοῦτο συνεκρούσθη μὲ τὸ Ι.Χ. 87787,, ποὺ ὁδηγοῦσε ὁ Ε. Ψημάδης, ἔξω ἀπὸ τὴ Λαμία.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ ὑποσμηναγὸς Χρ. Ντάρμος καὶ τραυματισμένοι οἱ Ε. Συκῆς καὶ Μ. Ψιμόπουλος, κατὰ τὴν τριπλὴ σύγκρουση τοῦ Ι.Χ. 149796 φορτηγοῦ, μὲ τὸ Ι.Χ. 138070 καὶ τὸ Ι.Χ. 146269, στὸ 110ο χιλιόμετρο τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν — Λαμίας.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ν. Παπαδόπουλος, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, τὸν ὁποῖο παρέσυρε τὸ ΞΑ 1710, μὲ ὁδηγὸ τὸν Κ. Σ. Μπάτλερ, κοντὰ στὸ Διόνυσο.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ τέσσερες, οἱ Ἀνδρ. Μαυρογένης, ὁδηγός, Α. Ρώτας, Μαρία Φιλιππαίου, Γεώργ. Φιλιππαῖος καὶ ἡ κόρη τους, ὅταν ἡ μοτοσυκλέττα τῆς ὁποίας ἐπέβαιναν ἀνετράπη στὸ Ν. Ἡράκλειο.

— ΤΡΑΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ θαάνισμα ὁ Κ. Κατσαρός, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, τὸ ὁποῖο παρέσυρε, στὸ 5ο χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Ἡρακλείου — Λασηθίου, τὸ ΞΑ 4501 αὐτοκίνητο, μὲ ὁδηγὸ τὸν Ἀμερικανὸ Πὼλ Κάρεν.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ν. Ἀποστολόπουλος, ὁδηγὸς Ι.Χ. τὸ ὁποῖο συνεκρούσθη μὲ τὸ 124543 πούλμαν, μὲ ὁδηγὸ τὸν Κ. Σ. Κραουδάκη, στὴν παλαιὰ ἐθνικὴ ὁδὸ Ἀθηνῶν — Κορίνθου.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Δ. Καμπάσης, ἐτῶν 50, ὁδηγὸς τοῦ 19633 φορτηγοῦ, ὅταν τοῦτο, ἔξω ἀπὸ τὴ Ν. Μαγνησία Θεσσαλονίκης, προσέκρουσε πάνω σὲ δέντρο.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ν. Νάσης, ἐτῶν 50, ὅταν στὸ χωριὸ Προμαχῶν Ἐδέσσης, ἐπεχείρησε νὰ κατέβῃ ἀπὸ φορτηγό, στὸ ὁποῖο ἐπέβαινε, ἐνῶ αὐτὸ ἐκινεῖτο.

— ΝΕΚΡΑ ἡ Ἑλένη Εὐαγγέλου, σύζυγος τοῦ ἐπιάτρου Γρ. Εὐαγγέλου, ποὺ ἐπέβαινε Ι.Χ., τὸ ὁποῖο ὁδηγοῦσε ὁ ἰατρὸς Κ. Σαμαρᾶς, ὅταν τοῦτο, στὸ 65 χιλμ. τῆς ὁδοῦ Ἰωαννίνων — Ἡγουμενίτσης, παρεξέκλινε τῆς πορείας του καὶ ἐγκρεμίστηκε σὲ βάραθρο 150 μέτρων. Τραυματισμένοι ὁ κ. Εὐαγγέλου καὶ ὁ ὁδηγὸς Σαμαρᾶς.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Β. Κωστούλας, ἐτῶν 30, τὸν ὁποῖο παρέσυρε στὴν ὁδὸ Ἡγουμενίτσης — Μαργαριταρίου ἀνατρεπόμενο φορτηγό, ποὺ ὁδηγοῦσε ὁ Ἀρ. Καταβίτης.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Γ. Πυρπιλίτης, ἐτῶν 24, ὁδηγὸς μοτοσυκλέττας, ὅταν ἔπεσε σὲ στύλο τῆς ΔΕΗ, στὴ συνοικία Ἀμφιπόλεως Πατρῶν.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ σοβαρὰ τρεῖς, ὁ Ἐμ. Χναράκης, (ὁδηγός), Σεβαστὴ Κληροπούλου καὶ Θ. Στεργίου, ὅταν τὸ Δ.Χ. 163812 φορτηγὸ ἀνετράπη στὸ 60ο χιλμ. τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Λαμίας — Ἀθηνῶν.

— ΝΕΚΡΑ ἡ Εὐσταθία Σταθοπούλου, ἢ Πανοπούλου, ἐτῶν 5, τὴν ὁποία παρέσυρε στὸ χωριὸ Βριστὸς Ὀλύμπου στρατιωτικὸ αὐτοκίνητο, μὲ ὁδηγὸ τὸν στρατιώτη Ἀντ. Ἀσημακόπουλο.

— ΘΑΝΑΣΙΜΑ τραυματισμένοι οἱ Π. Μαραβέλος, ὁδηγὸς ἑλκυστῆρος, καὶ ἡ Ἀγγελικὴ Σκούντζου, ἐπιβάτις, ὅταν τὸ μηχάνημα, λόγω βλάβης τοῦ ἑλκυστῆρος, ἔπεσε πάνω σὲ τοῖχο, στοὺς Γαργαλιάνους.

— ΕΤΡΑΥΜΑΤΙΣΘΗΣΑΝ σοβαρὰ οἱ Ἀγγλίδες Στέλλα Μάρκορ, ἐτῶν 22, Μαρία Λοῦπερ, ἐτῶν 17 καὶ ὁ Ἀνδρέας Βοῦτσος, ἐτῶν 19, ὅταν, ἔξω ἀπὸ τὸν Πλαταμώνα, ἀνετράπη τὸ αὐτοκίνητό τους.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ σοβαρὰ τρεῖς ὁ Γ. Ἰωαννίδης, ὁδηγὸς Ι.Χ. καὶ οἱ Θ. Σαββίδης καὶ ὁ ἀδελφὸς του ἐπιβάτης τοῦ Ι.Χ., ὅταν τοῦτο, ἔξω ἀπὸ τὶς Σέρρες, συνεκρούσθη μὲ τάνκ ποὺ ὁδηγοῦσε ὁ στρατιώτης Καλιακούδας.

— ΝΕΚΡΑ ἡ Αἰκ. Μελᾶ, τὴν ὁποία παρέσυρε τὸ Ι.Χ. 199246 αὐτοκίνητο. μὲ ὁδηγὸ τὸν Σ. Γιαννακούρα, μπροστὰ στὸ νοσοκομεῖο «Σωτηρία» τῆς ὁδοῦ Μεσογείων.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Εὐστρ. Μαυρόπουλος, τὸν ὁποῖο παρέσυρε τὸ 159503 φορτηγό, μὲ ὁδηγὸ τὸν Ν. Φωτίου, στὴ Θεσσαλονίκη.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ν. Λαγκαδινός, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, καὶ θανάσιμα τραυματισμένος ὁ συνεπιβάτης Α. Κουλουγλιώτης, ὅταν τοῦτο συνεκρούσθη μὲ φορτηγὸ ἔξω ἀπὸ τὴν Ἀμαλιάδα.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ σοβαρὰ ἕξι ἐπιβάτες λεωφορείου ΚΤΕΛ Ἀχαΐας, μὲ ὁδηγὸ τὸν Π. Καραβιώτη, τὸ ὁποῖο ἀνετράπη, στὴν ὁδὸ Πατρῶν — Ἀθηνῶν. Οἱ τραυματίες εἶναι: οἱ Ν. Μάλλιος, Δ. Τζελέκης, Ἑλ. Παπαγεωργίου, Ἑλ. Μάλλιος, Κ. Οἰκονόμου καὶ Κ. Βάρλας.

— ΝΕΚΡΑ ἡ Ἑλ. Γιαννιτοπούλου καὶ τραυματισμένοι σοβαρά, ὁ ὁδηγὸς Α. Μπαρτζελέτος καὶ ἡ Δήμητρα Μιχαηλίδου, ὅταν τὸ Ι.Χ. 207235, στὴ λεωφόρο Σουνίου, παρεξέκλινε τῆς πορείας του καὶ ἔπεσε σὲ κρημνὸ βάθους 25 μέτρων.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ν. Νικολαΐδης, τὸν ὁποῖο παρέσυρε, στὴ λεωφόρο Ἀλεξάνδρας τὸ Ι.Χ. 116589, μὲ ὁδηγὸ τὸν Σ. Παυλίδη.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ 5ετὴς Στέργιος Βαρισμπάδης, τὸν ὁποῖο παρέσυρε φορτηγό, ἔξω ἀπὸ τὴν Πτολεμαΐδα, μὲ ὁδηγὸ τὸν Στ. Σχινᾶ.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ 14ετὴς μαθητὴς Ι. Σαραφίδης, τὸν ὁποῖο παρέσυρε Ι.Χ., μὲ ὁδηγὸ τὸν Α. Ἀθανασιάδη, στὴ Δράμα.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ε. Μαυρόπουλος, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, τὸν ὁποῖο παρέσυρε, στὴ Θεσσαλονίκη, φορτηγό, μὲ ὁδηγὸ τὸν Μ. Φωτίου.

— ΝΕΚΡΑ ἡ Δ. Πιστολίδου, καὶ τραυματισμένα σοβαρὰ 4 ἄτομα, ὅταν στὸ

54 χλμ. τῆς ὁδοῦ Θεσσαλονίκης — Βερροίας, Ι.Χ. μὲ ὁδηγὸ τὸν Α. Χατζόγλου παρεξέκλινε τῆς πορείας του καὶ ἔπεσε πάνω σὲ δέντρο.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ σμηνίτης Ἀλ. Κάλιστρος, τὸν ὁποῖο παρέσυρε ἄγνωστο αὐτοκίνητο, στὴν 4η στάση Ἀργυρουπόλεως καὶ ὁ ὁδηγὸς τοῦ ὁποίου ἐγκατέλειψε τὸ θῦμα του καὶ ἐξηφανίσθη. Ἐξακριβώθηκε ὅτι δράστης ἦτο ὁ Ἀμερικανὸς σμηνίας Ὄσκαρ Μάαν.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ σοβαρὰ οἱ Β. Κωνσταντόπουλος, ὁδηγὸς φορτηγοῦ καὶ Π. Γεωργικόπουλος, ὅταν τοῦτο, στὸ 40ο χιλιόμετρο τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν — Κορίνθου, παρεξέκλινε τῆς πορείας του καὶ ἔπεσε σὲ χαράδρα.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Π. Παναγόπουλος καὶ τραυματισμένος σοβαρὰ ὁ Ν. Παπαλεωνίδας, ὅταν ἀνετράπη, ἔξω ἀπὸ τὸ χωριὸ Βαρνιώτικα Πύργου, ὁ γεωργικὸς ἐλκυστήρας τοῦ ὁποίου ἐπέβαινον.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ τρεῖς, ὁ Ἀρτ. Μπογιάζος, ὁδηγὸς Ι.Χ. καὶ οἱ ἀδελφὲς Ὄλγα καὶ Σοφία Τριανταφυλλίδου, ἐπιβάτιδες, ὅταν προσέκρουσε μὲ σφοδρότητα πίσω ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο αὐτό, τὸ πολυτελὲς αὐτοκίνητο τοῦ υἱοῦ Σαούντ, στὴ λεωφόρο Συγγροῦ, κοντὰ στὴ γέφυρα Κουκακίου.

— ΕΤΡΑΥΜΑΤΙΣΘΗ ὁ ὁδηγὸς Ι.Χ. Σ. Τσουκαλᾶς, ὅταν τοῦτο ἀνετράπη, στὶς Κουκουβάουνες.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ 10ετὴς μαθητὴς Στυλ. Ψίλος, τὸν ὁποῖο παρέσυρε στὴ Στυλίδα, ἔξω ἀπὸ τὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο, φορτηγὸ στρατιωτικό, ποὺ τὸ ὁδηγοῦσε ὁ Εὐγ. Σγατζούρης.

— ΤΑΞΙ ἔπεσε ἀπὸ ὕψος 25 μέτρων στὴ θάλασσα παρὰ τὸ Καστράκι Ναυπλίου. Ὁ ὁδηγὸς Δ. Οἰκονόμου διεσώθη τραυματισμένος.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Χρ. Μπασδούκας, ὁδηγὸς αὐτοκινήτου, ὅταν τοῦτο ἔπεσε ἀπὸ τὴ γέφυρα Κηφισσοῦ, κοντὰ στὸν Ἅγιο Ἰωάννη Ρέντη.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Β. Μέλκοβας, λοχίας, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, ὅταν τοῦτο συνεκρούσθη μὲ Ι.Χ., στὴν ὁδὸ Π. Τσαλδάρη (Περιστέρι), τὸ ὁποῖο ὁδηγοῦσε ἡ Μαρία Γολεμάκη, ποὺ συνελήφθη.

— ΝΕΚΡΑ ἡ Ζαφ. Δούκα, καὶ τραυματισμένη σοβαρὰ ἡ Σοφίτσα Μουζίκα, ποὺ τὶς παρέσυρε στὸν Κορυδαλλὸ μοτοποδήλατο, μὲ ὁδηγὸ τὸν Κ. Ἀρβανιτάκη, ποὺ συνελήφθη.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Γ. Γεωργόπουλος, ὁ ὁποῖος ἐτραυματίσθη σὲ τροχαῖο δυστύχημα στὸ Αἴγιο.

— ΝΕΚΡΑ ἡ Σοφία Γεωργιάδου, ἐτῶν 5, τὴν ὁποία περέσυρε, στὴν Κομοτινή, λεωφορεῖο, μὲ ὁδηγὸ τὸν Ἀπ. Τσαμπάζην.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ ἑπτά, οἱ Εὐθ. Μανωλόπουλος, ὁδηγός, ἡ κόρη του Ἑλένη 2½ ἐτῶν, ἡ ἀδελφή του Ἀσπασία, 25 ἐτῶν, ἡ Μαλάμω Δελῆ, ἐτῶν 22, ἡ Βαρβάρα Μανωλοπούλου, 25 ἐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ Ἀνδρέας Πανόπουλος καὶ Λεμονιά, ὅταν τὸ Ι.Χ., 114555 παρεξέκλινε τῆς πορείας του, ἀνέβηκε στὴ νησίδα ἀσφαλείας καὶ παραμορφώθηκε στὴν ὁρμητικὴ πρόσκρουσή του πάνων σὲ στύλο τῆς ΔΕΗ. Τὸ δυστύχημα ἔγινε στὴ λεωφόρο Κηφισίας, ὁ δὲ ὁδηγὸς ἔτρεχε μὲ ὑπερβολικὴ ταχύτητα, ὕστερα ἀπὸ οἰνοποσία.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ἰσίδ. Γουτζοῦλκος καὶ τραυματισμένοι ἡ σύζυγός του Δήμητρα καὶ τὸ 5ετὲς ἀγοράκι τους Ἰωάννης, ὅταν τὸ Ι.Χ. 111533 ἔπεσε πάνω στὸ σταθμευμένο, λόγω βλάβης, φορτηγὸ 128709.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ ποδηλάτης Ἀν. Ροῦσος, ἐτῶν 10, ὅταν συνεκρούσθη, στὸ Χαλάνδρι κοντὰ στὴ Μεταμόρφωση, μὲ μοτοποδήλατο ποὺ ὁδηγοῦσε ὁ Σ. Τζωρτζάκης, ὁ ὁποῖος ἐτραυματίσθη.

Ν. Α.

Χρῆστος Σγουρίτσας

Μεγάλε μας δάσκαλε! Σὲ εἴδαμε γιὰ στερνὴ φορά, ἕνα πρωϊνὸ τοῦ Ἀπρίλη.

Ὅπως πάντα, ἔτσι καὶ τότε, φωτοβολοῦσες μὲ τῆς γνώσης σου τὸν ἄσβεστο φάρο, ὅπως πάντα, ἔτσι καὶ τότε, πότιζες μὲ τῆς γνώσης σου τὰ νάματα τὶς διψασμένες καρδιές μας.

Σὲ θυμᾶμαι, σὰ νὰ εἶναι τώρα δά, ὅπως ἔστεκες ἐκεῖ στὴν ἕδρα τοῦ δασκάλου, μεγαλοπρεπὴς σὰν Ρωμαῖος συγκλητικός, μὲ μιὰ τούφα χιόνι στὸ κεφάλι σου.

Πάντα μιλοῦσες μὲ καλωσύνη! Ποτὲ ἀπὸ τὰ χείλη σου δὲν ἔλειψε τὸ χαμόγελο! Ποτὲ δὲν μᾶς ἀρνήθηκες τῆς γνώσης σου τὰ φῶτα! Ποτὲ δὲν κουράστηκες νὰ νουθετῆς καὶ νὰ καθοδηγῆς! Πῶς νὰ σὲ λησμονήσουμε ἐμεῖς τὰ πνευματικὰ παιδιά σου; Μὲ πόση ἀλήθεια λαχτάρα σὲ περιμέναμε! Κι' ὅταν καμμιὰ φορά, κάτω ἀπὸ τὸ βάρος τῶν ἐτῶν σου δὲν σὲ θωρούσαμε στὴν ἕδρα σου, νοιώθαμε τὴν καρδιά μας ἄδεια. Καὶ ἀνυπομονούσαμε νὰ σὲ ἰδοῦμε. Καὶ ὅταν πρόβαλλες στὴν πόρτα τῆς σχολῆς μας καὶ μόνη ἡ παρουσία σου ἦταν ἀρκετὴ γιὰ νὰ μᾶς δώσῃ δύναμη, νὰ μᾶς δώσῃ κουράγιο γιὰ τὴ ζωή.

Μιλοῦσες ἔτσι, ποὺμοιαζες ἀρχαῖος φιλόσοφος. Στὸ τέλος τῆς διδασκαλίας σου, εἶχες χωρὶς ἀμφιβολία βάλει ἕνα πετράδι στὸ οἰκοδόμημα τῶν γνώσεών μας. Ζεσταμένος ἀπὸ τῆς πατρίδος τὴ φλόγα, πάντα ξέφευγε μέσα ἀπὸ τὴ διδασκαλία σου, μιὰ νότα γιὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ἀλήθεια! Ὅλα τὰ εἶχες γιὰ τὴν Ἑλλάδα! Στὶς δύσκολες ὧρες της, βρέθηκες στὴν πρώτη γραμμὴ καὶ ἀγωνίσθηκες γιὰ τὴ λευτεριά της. Καὶ ὕστερα, πρὶν λίγο ἀκόμα, σκόρπιζες τὴ σοφία σου στὰ παιδιά της.

Μετρούσαμε τὶς μέρες, μετρούσαμε ἀκόμη τὶς ὧρες νὰ φθάσῃ ἡ Τετάρτη, γιὰ νὰ ξανακούσουμε τὴ φωνή σου, νὰ πιοῦμε ἀπὸ τὸ νέκταρ τῆς σοφίας σου. Περιμέναμε καὶ τὴν Τετάρτη τῆς 18ης Μαΐου. Καὶ ξάφνου, ἦλθε ἡ μεγάλη εἴδηση. Πέρασε σὰν κρύα ἀνατριχίλα ἀπὸ τὰ κορμιά μας. Μὰ εἶναι ἀλήθεια; Ἢ μήπως καμμιὰ μοῦσα, καμμιὰ νεράϊδα, θέλει νὰ παίξῃ μὲ τὸν πόνο μας, καὶ περιδιαβαίνει σιμά μας μὲ εἰδήσεις κακὲς καὶ πικρόχολα τραγούδια;

Ἀλλοίμονο! Ὁ Χρῆστος Σγουρίτσας, ὁ δάσκαλός μας, δὲν ὑπάρχει πιά! Ἔφυγε γιὰ πάντα ἀπὸ κοντά μας. Ὁ γνήσιος Ἕλληνας, ὁ ὡραῖος ἄνθρωπος, ὁ γελαστὸς καθηγητής, θὰ μείνῃ πιὰ στὴ θύμησή μας.

Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι. Ὅλοι σεῖς, ὅσοι γνωρίσατε τὸν μεγάλο δάσκαλο τῆς σχολῆς μας, ὅλοι ὅσοι μελετήσατε τὰ ἔργα του, ἐλᾶτε μὲ τῆς ψυχῆς σας τὰ μάτια, νὰ τὸν κατευοδώσουμε στὸ μεγάλο του ταξίδι. Ἐλᾶτε νὰ ράνουμε μὲ ἁγριολούλουδα τὸ χῶμα ποὺ τὸν σκέπασε. Ἂς δεηθοῦμε στὸ μεγάλο Θεό, νὰ ἀναπαύσῃ τὴν ψυχή του.

Χρῆστο Σγουρίτσα, σοφέ μας διδάσκαλε! Αἰωνία σου ἡ μνήμη!

Σ. ΑΝΤΩΝΑΚΟΣ
Δόκιμος ὑπαστυνόμος

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Διὰ Β. Δ. ἐκδοθέντος ἐν Ἀθήναις τὴν 21—4—1966 καὶ δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 147 Φ.Ε.Κ. (Τ. Γ') τῆς 26—4—1966, προήχθη, ἐκ τῶν ἐν ἰσχύι πινάκων προακτέων τοῦ ἔτους 1965, ὁ Ἀστυνόμος Β' τάξεως κ. Χουρδάκης Ἰωάννης τοῦ Γεωργίου, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Α' τάξεως, κατ' ἐκλογήν, πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένης κενῆς ὀργανικῆς θέσεως.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἐκδοθείσης ἐν Ἀθήναις τὴν 16—4—1966 καὶ δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 147 Φ.Ε.Κ. (Τ. Γ') τῆς 26—4—1966, προήχθη, ἐκ τῶν ἐν ἰσχύι πινάκων προακτέων τοῦ ἔτους 1965, ὁ Ὑπαστυνόμος Α' τάξεως κ. Ἀλεξόπουλος Κοσμᾶς τοῦ Βασιλείου, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Β' τάξεως, κατ' ἐκλογήν, πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένης κενῆς ὀργανικῆς θέσεως.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἐκδοθείσης ἐν Ἀθήναις τὴν 29—3—1966 καὶ δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 119 Φ.Ε.Κ. (Τ. Γ') τῆς 5—4—66, προήχθη ὁ ἐν Μονίμω Διαθεσιμότητι καὶ εἰς τὴν κατηγορίαν Α' τελῶν Ὑπαστυνόμος Α' τάξεως κ. Διαμαντόπουλος Σπυρίδων τοῦ Ἀγγελῆ, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Β' τάξεως, ἀναδρομικῶς ἀπὸ 31—12—1965, ἀφ' ἧς προήχθη ὁ ἀμέσως νεώτερός του, διὰ πάσας τὰς περιπτώσεις, πλὴν τῆς λήψεως ἀποδοχῶν καὶ ἐντάσσεται οὗτος πρὸ τοῦ τότε συναδέλφου του καὶ ἤδη Ἀστυνόμου Β' τάξεως κ. Μπαλάσκα Ἐλευθερίου.

— Διὰ Β.Δ. ἐκδοθέντος ἐν Ἀθήναις τὴν 8—4—1966, προήχθη ὁ ἐν Μονίμω Διαθεσιμότητι καὶ εἰς τὴν κατηγορίαν Β' τελῶν Ἀστυνόμος Β' κ. Χαλκιᾶς Μάρκελλος τοῦ Δημοσθένους, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Α' τάξεως, ἀναδρομικῶς ἀπὸ 31—12—1965, ἀφ' ἧς προήχθη νεώτερός του, διὰ πάσας τὰς περιπτώσεις, πλὴν τῆς λήψεως ἀποδοχῶν καὶ ἐντάσσεται οὗτος πρὸ τοῦ τότε συναδέλφου του καὶ ἤδη Ἀστυνόμου Α' τάξεως κ. Τριανταφυλλοπούλου Χαραλάμπους τοῦ Ἀγγελῆ.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς Ἀστυφύλακας κ.κ. Μπούραν Ἰωάννην, Σπυρούλιαν Ἰωάννην, Ἀρχοντάκην Ἀντώνιον, Κυριάκον Παναγιώτην, Καρκατζούλην Σπυρίδωνα, Μπούφαν Παναγιώτην καὶ Γεωργακόπουλον Ταΰγετον, διότι, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου καὶ ἀναπτύξαντες ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός των, ἐπέτυχον τὴν σύλληψιν 11μελοῦς σπείρας κακοποιῶν, διαπραξάντων σωρείαν κλοπῶν.

Διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως, ἐπηνέθησαν, ὡσαύτως, οἱ κ.κ. 1) Ἀστυνόμος Β' Γεωργακόπουλος Γεώργιος, 2) Ὑπαστυνόμος Α' Χοχτοΰλας Δημήτριος, 3) Ἀρχιφύλαξ Χριστόπουλος Δημήτριος καὶ 4) Ἀστυφύλακες Ἀγρογιάννης Ἀναστάσιος, Γιαννοῦκος Κωνσταντῖνος, Κακάσης Δημήτριος, Ζῆκος Θεόδωρος καὶ Μπιτσικόλης Στέφανος, διότι, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου καὶ ἐντόνου ὑπηρεσιακοῦ ἐνδιαφέροντος, ὑπὸ τὴν ἄμεσον καθοδήγησιν τοῦ ἀνωτέρω, Προϊσταμένου τοῦ Γ' Παραρτήματος Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, ἐπέτυχον, διὰ τοῦ καταλλήλου χειρι-

σμοῦ τῆς ὅλης ὑποθέσεως, νὰ ἐξιχνιάσουν τριάκοντα τρεῖς (33) κλοπὰς διὰ ρηξεως, διαπραχθείσας ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω σπείρας, τὴν ἀνακάλυψιν καὶ κατάσχεσιν μέρους τῶν κλοπιμαίων καὶ τὴν ἀπόδοσιν τούτων εἰς τοὺς δικαιούχους.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀστυφύλακα κ. Λουκόπουλον Σπυρίδωνα τοῦ Γεωργίου, διότι, χάρις εἰς τὴν ἀναπτυχθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ πρωτοβουλίαν, τὴν ἔκτακτον δραστηριότητα καὶ τὴν ἀφοσίωσιν εἰς τὸ καθῆκον, ἐπέτυχε τὴν 2—3—1966 καὶ ὥραν 2 30' τὴν σύλληψιν τοῦ Καβαλιεράτου Κωνσταντίνου, κλέπτου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 113186 Χ. αὐτοκινήτου, προκαλέσας οὕτω, διὰ τῆς ἐπιτυχίας του ταύτης, τὰ εὐμενῆ σ[illegible]λια τόσον τοῦ Κοινοῦ, ὅσον καὶ τοῦ Τύπου ὑπὲρ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

***

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ—ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Παρητήθη τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ὁ Ἀστυνόμος Α΄ τάξεως κ. Κωστόπουλος Πέτρος τοῦ Βασιλείου. Εἰς τοῦτον, διὰ τὴν μακροχρόνιον ἐν τῷ Ἀστυνομικῷ Σώματι εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν του, ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας ἐξέφρασεν τὴν εὐαρέσκειάν του.

— Παρητήθη τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ὁ Ἀνθυπαστυνόμος κ. Χρ[illegible]πόπουλος Ἀθανάσιος τοῦ Γεωργίου καὶ ἀπενεμήθη αὐτῷ ὁ βαθμὸς τοῦ Ὑπαστυ[illegible]ου Β΄ τάξεως, λόγῳ συμπληρώσεως 25ετοῦς πραγματικῆς ὑπηρεσίας, ἐξ ἧς [illegible]ους τοιαύτης εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπαστυνόμου. Διὰ τὴν μακροχρόνιον ἐν τῷ Ἀστυνομικῷ Σώματι εὐδόκιμον παραμονήν του, ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας ἐξέφρασεν αὐτῷ τὴν εὐαρέσκειάν του.

— Παρητήθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος οἱ Ὑπαρχιφύλακες κ.κ. Πιλάλης Ἐλευθέριος τοῦ Δημητρίου καὶ Καραχάλιος Ἀναστάσιος τοῦ Χρήστου καὶ οἱ Ἀστυφύλακες κ.κ. Διπλάρης Εὐάγγελος, Θερμογιάννης Νικόλαος, Τζέκος Σπυρίδων, Σαμπροβαλάκης Νικόλαος, Μαυρέλης Χρῆστος, Μωυσιάδης Κυριάκος, Καταραχιᾶς Λεωνίδας, Ἀναστασόπουλος Σεραφείμ καὶ Παπασταμούλης Δημήτριος.

— Διεγράφησαν τῆς δυνάμεως τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος οἱ κ.κ. Ὑπαρχιφύλαξ Γαρύφαλλος Ἰωάννης καὶ Ἀστυφύλακες Φραγκόπουλος Ἰωάννης, Παπαβασιλείου Εὐστάθιος καὶ Τόγκας Χρῆστος, κριθέντες ἀπολυτέοι, διὰ λόγους ὑγείας, ὡς καταστάντες σωματικῶς ἀνίκανοι, πρὸς περαιτέρω ἐκτέλεσιν ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας.

— Ἀπελύθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, διὰ λόγους πειθαρχίας, οἱ Ἀστυφύλακες κ.κ. Ἀντωνόπουλος Σπυρίδων, Γίγας Γεώργιος καὶ Φλέγκας Ἀναστάσιος.

— Ἀπελύθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, διὰ λόγους πειθαρχίας, οἱ Ἀστυφύλακες κ.κ. Ρόδης Ἀθανάσιος τοῦ Κωνσταντίνου καὶ Ψαλλίδας Περικλῆς τοῦ Παναγιώτου.

— Ἀπελύθη τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ὁ μαθητευόμενος Ἀστυφύλαξ κ. Πετρόπουλος Εὐάγγελος, κριθεὶς ἀκατάλληλος πρὸς μονιμοποίησιν.

***

ΕΥΓΕΝΕΙΣ ΔΩΡΕΑΙ

— Ὑπὸ τῆς κυρίας Φανῆς Σαρλῆ, ἐδωρήθησαν 500 δραχμαὶ ὑπὲρ τοῦ Κλάδου Ὑγείας Ὑπαλλήλων Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ 500 δραχμαὶ ὑπὲρ τοῦ Πρεβαντορίου τοῦ Ο.Φ.Α., εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου συζύγου της, Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α΄ Κωνσταντίνου Σαρλῆ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΙΚΑΙ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Χριστιανισμὸς καὶ Ποινικὸν Δίκαιον, ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως καὶ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. Ἰωάννου Παπαζαχαρίου (συνέχεια) 481

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΜΙΣΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Τὸ διπλὸ ἔγκλημα τοῦ Ἀμαρουσίου, ὑπὸ τοῦ κ. Σπ. Λεωτσάκου (συνέχεια)..... 487

ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Ἡ Ἀστυνομία, ὁ Τύπος καὶ τὸ Κοινό, κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀρχιφύλακος κ. Κων. Λαψάνη (συνέχεια)..... 491

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

« Σταυροφορία γιὰ τὸ παιδί », ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Σπύρου Πηλοῦ..... 495

ΣΧΟΛΙΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ

Τὰ ἰδανικὰ τῆς « Νεολαίας Λαμπράκη », ὑπὸ τοῦ κ. Πέλου Κουτούπη 499

Η ΖΩΝΤΑΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Ἡ συνεστίασις τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν Ἀστυνομίας Πόλεων, ὑπὸ « Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν » 501

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Τρεῖς ὧρες στὴ Σχολὴ Ἀστυνομίας μὲ τοὺς σπουδαστὰς τῆς Σχολῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου..... 504

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Μία ἐκδρομή, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἀναστασίου Συφάντου..... 508

ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΜΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΕΚΔΡΟΜΗΣ

« ... **Εὐλαβικὸ προσκύνημα στὸ Δερβένι ...** », ὑπὸ τοῦ Ἀστυφύλακος κ. Βασιλείου Μητροκόλλια..... 510

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Ἀστυνομικὰ στιγμιότυπα δεκαπενθημέρου, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α..... 517

ΙΣΤΟΡΙΑ - ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 520

ΘΕΜΑΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Δεκαπενθήμερον Τροχαίας, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α. 523

ΠΕΝΘΗ

Χρῆστος Σγουρίτσας, ὑπὸ τοῦ δοκίμου Ὑπαστυνόμου κ. Σαράντου Ἀντωνάκου..... 526

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ..... 527

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Χειρόγραφα μελετῶν δημοσιευομένων ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ **Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ** Κεραμεικοῦ 40 — Ἀθῆναι (Τηλ. 522 - 512)

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12 - 12.30′ μ.μ.

Παρακολουθεῖτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.